

Fiskets Gang

22

UKE 45
1980

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

66. ÅRGANG
Nr. 22 - Uke 45 - 1980
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Gunnar Christensen, (red.sekr.)
Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft

Ekspedisjon:

Dagmar Meling

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykk: A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 90.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 110.00 pr. år.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 800	1/4 kr. 225
1/2 kr. 400	1/6 kr. 150
1/3 kr. 300	1/8 kr. 125

Omslaget 4. side (1/3 s.) kr. 400.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Fiskerilavtalen mellom Norge og Sovjet The Fishing-agreement: Norway—USSR	687
Nor-Fishing -80	690
Ressursoversikten 1980 Marine resources — yearly report from the Marine Research Institute	691
Sild Herring	692
Søl Saithe	696
Torsk Cod	700
Øypål/tobis Norway pout/Sandeel	701
Bør man selge eller kondemnere en fiskebåt? Sell or condemn Norwegian fishing-vessels — from a tax-point of view?	703
Statens Ernæringsråd med konferanse i Haugesund; Hvordan øke fiskeforbruket ? How to increase the consumption of fishproducts?	707
U-hjelp til Egypt; Norsk hjelp til utvikling av fisket i Aswandammen Norwegian developing-aid to Egypt	710
Budsjettnemnda for fiskerieringen; Driftsresultater for helårsdrevne 25—39 fots fiskefartøyer 1979 The Budget for fishing vessels 25—39 feet, in 1979	713
Forsøksfiske med garn i Nordsjøen Survey in the North Sea	718
Økning i antall infeksjoner og intoksikasjoner fra næringsmidler verden over World wide spread increase in infections on food	719
Stortingsdebatten om fiskeoppalsnæringa The parliament-debat about Fishfarming	720
Registrering av agnskjellfelt i Nordland og Troms The shell-fields on the coastline of Nordland and Troms record this summer	723
Statistikk Statistics	734

Redaksjonens deadline for Fiskets Gang nr. 22/1980 er:
5. november 1980

Forsidefoto Gunnar Christensen

FISKERIAVTALEN MELLOM NORGE OG SOVJET

Den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjons 9. sesjon møtte i Oslo i perioden 27. oktober til første november i år.

Fra Sovjet møtte bl.a. V. K. Zilanov, stedfortredende sjef i styret for utenlandske forbindelser og generalleveringer i USSR's fiskeministerium.

Fra Norge møtte G. H. Gundersen, Ek-

spedisjonssjef i Fiskeridepartementet, og K. Raasok, underdirektør i Fiskeridepartementet.

På møtet utvekslet partene oppgaver over omfanget av partenes fiske og fangst i Barentshavet og Norskehavet i 1979 og hittil i 1980.

Regulering av fisket etter torsk og hyse.

Totalkvoter for norsk-arktisk torsk og hyse

Partene utvekslet synspunkter på bestandssituasjonen for norsk-arktisk torsk og hyse.

På bakgrunn av forskernes anbefalinger mener partene at det for 1981 bør fastsettes en totalkvote (TAC) for arktisk torsk på 260 000 tonn pluss 40 000 tonn murmansk-torsk og 40 000 tonn norsk kysttorsk.

Med hensyn til hyse i Barentshavet mener partene at det for 1981 bør fastsettes en totalkvote (TAC) på 110 000 tonn.

Fordeling av totalkvotene

Totalkvoten for norsk-arktisk torsk skal fordeles med 112 500 tonn pluss 40 000 tonn kysttorsk til Norge og 112 500 tonn pluss 40 000 tonn murmansk-torsk til USSR. Partene ble enige om en total kvote til tredjeland for norsk-arktisk torsk i 1981 på 35 000 tonn, hvorav 5 000 tonn forutsettes tatt i Svalbardområdet, og 30 000 tonn samlet i den norske og sovjetiske sone.

Totalkvoten for norsk-arktisk hyse skal fordeles med 50 000 tonn til Norge og 50 000 tonn til USSR. Partene var enige om en total kvote til tredjeland for norsk-arktisk hyse på 10 000 tonn. Fra sovjetisk side vil man for 1981 tildele 15 000 tonn av den sovjetiske kvoten til Norge.

Fordelingen av kvotene på redskap er et nasjonalt spørsmål. Fisket i 1981 med garn, line og håndredskap kan fortsette etter at kvoten er oppfisket.

Norges representanter informerte om at det allerede fra begynnelsen av året vil bli fastsatt en trålkvot som vil bli fordelt ut over året.

Partene ble videre enige om de gjensidige kvoter i 1981 for norsk arktisk torsk og hyse i Norges økonomiske sone og i de havområder i Barentshavet som støter opp til USSR's kyst slik som vist i tabell 1.

Med basis i de avtalte totalkvoter for tredjeland i 1981 ble partene enige om kvoter for tredjelands fiske av norsk-arktisk torsk og hyse i det tilstøtende område i Barentshavet samt i Norges økonomiske sone og i de havområder som støter opp til USSR's kyst i Barentshavet, slik som gjengitt i tabell 2.

Partene er enige om å notisere hverandre om de kvoter på fellesbestandene som tildeles tredjeland.

Andre reguleringer av fisket etter torsk og hyse

a) Partene ble enige om at de innen rammen av Den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjon vil fortsette arbeidet for ytterligere å perfektionere de langsiktige reguleringstiltak for torske- og hysese fisket i Barentshavet, innbefattet reguleringstiltak ved hjelp av økning av maskestørrelsen i trål- og andre garnredskaper samt tiltak vedrørende krokredskaper.

Partene vil samarbeide om fortsatte selektivitetsforsøk. Resultatene av disse undersøkelser skal foreligge i god tid før neste møte i Den blandede kommisjon.

b) Fra 1. januar 1981 fastsettes minste maskevidde ved fiske etter bunnfisk til de mål som er angitt nedenfor alt etter garnmateriale:

Hamp, bomull, polyester og polyamid	125 mm
Annet garnfiske	135 mm

Når det gjelder økningen av minstemålene for torsk og hyse, vil havforskningsinstituttene i de to land ta kontakt for å utarbeide felles forslag.

- d) I tilfelle det i et fangstområde er mer enn 15% torsk og hyse under det fastsatte minstemål i fangsten, treffer hver av partene vedtak, på grunnlag av forskningsdata, om lukking av vedkommende område og underretter den annen part, så vidt mulig, innen 15 dager før lukking.
- e) Pelagisk trålfangst av torsk og hyse i 1981 kan bare skje på forsøksbasis.
- f) Den norske part opplyste at en fra norsk side vil treffe reguleringstiltak for å begrense fisket med garn, line og håndsnøre.
- g) I gyteperioden vil den norske part iverksette tiltak for å forbedre gyteforholdene.

Regulering av fisket etter lodde

Totalkvote

På møtet ble det lagt fram en oversikt over vinter- og sommerloddefisket og drøftet tiltak anbefalt av 8. sesjon samt anbefalingene i rapporten fra den sovjetisk-norske arbeidsgruppe for lodde som møtte i Hammerfest i tiden 6.-8. oktober 1980.

Med basis i forskernes vurdering som er framlagt i den nevnte rapport, kan totalkvoten (TAC) for lodde i 1981

fastsettes til 1,9 millioner tonn. Herav anbefales tatt i vintersesongen 1.200 tusen tonn og i sommer- og høstsesongen 700 tusen tonn.

Fordeling av loddekvoten

Partene ble enige om at vinteren 1981 skal Sovjetunionen fiske et loddekvantum inntil 480 tusen tonn og Norge inntil 720 tusen tonn.

For sommer- og høstfisket 1981 ble partene enige om at USSR kan fiske inntil 280 tusen tonn lodde og Norge inntil 420 tusen tonn.

Partenes gjensidige fangst i hverandres soner vil i 1981 bli begrenset til et kvantum på 500 tusen tonn. I tilfelle det blir nødvendig å øke dette kvantum i hverandres soner, ble partene enige om å konsultere hverandre om dette.

Det var enighet om at hver av partene kan tildele tredjeland inntil 15.000 tonn lodde av sine nasjonale kvoter. I tilfelle en slik tildeling foretas vil partene informere hverandre.

Dersom en part ikke tar ut sin kvote under sommer- og høstfisket, kan restkvoten med fradrag for naturlig dødelighet overføres til det etterfølgende vinterfiske og sommer- og høstfiske. Den part som således ikke tar ut sin kvote, skal gi den annen part rett til å fiske restkvoten. Partene skal meddele hverandre resultatet av sesongens fangst snarest mulig etter utløpet av denne.

Andre reguleringer av loddefisket

Partene bekreftet at det var nødvendig å regulere loddefisket i 1981 ved hjelp av en fredningstid fra 1. mai–15. august. Med hensyn til bifangst av ungfisk under 11 cm var partene enige om å begrense den til 10% av antall individer.

Under utøvelse av loddefisket skal maskevidden i trålposen og snurpenot ikke være mindre enn 16 mm.

Regulering av fisket etter reke.

Forskere fra de to land skal møte for å drøfte behovet for reguleringstiltak i rekefisket. Sovjet opplyste at Norge kan fiske en kvote på 2 000 tonn reker i 1981 i de havområder som støter opp til USSR's kyst.

Tabell 1.

Kvoter i 1981 for gjensidig fangst av torsk og hyse for Norge og USSR i områder i Barentshavet som støter opp til fastlandskysten. Disse kvoter gjelder ikke for et tilstøtende område for en felles fiskeriregulering.

I 1000 tonn			
Fiskeslag	Torsk	Hyse	I alt
Norges kvoter i USSR's havområde	35,0	10,0	45,0
USSR's kvoter i Norges økonomiske sone	80,0	15,0	95,0

Tabell 2

Fordeling av kvoter for torsk og hyse til tredjeland i 1981 i områder i Barentshavet som støter opp til fastlandskysten.

I 1 000 tonn					
Fiskeslag	I USSR's havområder	I Norges økonomiske sone	Herav idet tilstøtende område		I alt
			Norge	Sovjetunionen	
Torsk	12,0	18,0	4,0	4,0	30,0
Hyse	4,0	6,0	0,8	0,8	10,0

Kvoter for andre fiskeslag

Partene var enige om at beskatning av fiskebestander som ikke er kvoteregulert, kun kan skje som bifangst ved fiske av kvoteregulerte fiskeslag.

Blåkveite

Den norske part opplyste at etter anbefaling fra ICES' fiskerireguleringsskomite og norske havforskere vil det største tillatte fangstkvantum **blåkveite** bli redusert for 1981. Sovjet kan i 1981 fiske 2000 tonn blåkveite i torskfisket.

Uer

Med hensyn til **uer** opplyste den norske part at etter anbefaling fra ICES' fiskerireguleringsskomite og norske havforskere kan det største tillatte fangstkvantum av uer (Sebastes mentella og Sebastes marinus) utgjøre tilsammen 89 000 tonn i 1981.

Av dette kvantum kan et direkte fiske etter *Sebastus mentella* utgjøre 70 000 tonn som kan fiskes i ICES underområde IIb og den del av ICES underområde IIa som ligger nord for 71°15' N og vest for 23° østlig lengde, og nord for 71°30' og vest for 26° østlig.

Totalkvoten for *Sebastes marinus* er på 19 000 tonn kan tas i ECES underområde I og den del av underområde IIa hvor det ikke er adgang til et direkte fiske etter *Sebastes mentella*.

Av den totale uerkvoten vil 71 500 tonn kunne fiskes i den norske økonomiske sone, hvorav USSR tildeles en kvote *Sebastus mentella* på 42 000 tonn og 5 000 tonn *Sebastes marinus* som bifangst i 1981.

Kolmule

De norske representantene opplyste at vi vil tillate et sovjetisk fiske etter kolmule på inntil 150 000 tonn i 1981 i et nærmere avgrenset område i norsk økonomisk sone.

Norge vil innen utgangen av februar 1981 avklare spørsmålet om en tilleggskvote til Sovjet på inntil 50 000 tonn kolmule.

Under utøvelsen av nevnte fiske skal maskevidden i trålposen ikke være mindre enn 40 mm.

Sei i Nordsjøen sør for 62°N og bifangst

Norske representanter opplyste at Norge ville tillate et sovjetisk fiske på 1 000 tonn sei i norsk sone sør for 62°N i ICES område IV i 1981.

I fisket etter sei vil det i den enkelte fangst kunne tas inntil 10% bifangst at torsk, hyse og hvitting, begrenset til 100 tonn i alt.

Småhval

Norske representanter ga uttrykk for at Norge var interessert i å fortsette fangsten av småhval i 1981 i de områder av Barentshavet som støter opp til Sovjetunionens kyst. Sovjetiske representanter stilte seg forståelsesfull til anmodningen fra den norske part og gikk med på i 1981 å tillate

norsk fangst sv småhval i dette området uten reguleringstiltak utover de vedtak som treffes i Den internasjonale hvalfangstkommissjonen.

Rapportering og lisensiering

Rapporterings- og lisensieringsordninger som gjelder for partenes fiske i hverandres soner og håndhevelse av fiskeribestemmelsene ble også drøftet.

Partene var enige om å utveksle de nødvendige opplysninger om lisensiering av fiske i 1981 i de to lands soner innen 1. desember 1980. Partene var videre enige om å fortsette samme lisensieringspraksis som i 1980.

Akvakultur og atlantisk laks

Partene ble enige om at forskere fra de to land skal drøfte spørsmål om

akvakultur og atlantisk laks på neste sesjon i Den blandede fiskerikommissionen.

Anvendelse av spesielle fiskeslag til konsum

Partene ble enige om å ta sikte på i løpet av 1981 å foreta en utveksling av spesialister innen området tilvirkning av fisk til konsum.

Atlanto-skandisk sild

Representantene i kongressen utvekslet opplysninger om bestandssituasjonen for atlanto-skandisk sild. Sovjetiske representanter ga uttrykk for at det fortsatt var nødvendig med et fullt forbud mot sildefisket. Den norske part opplyste at Norge etter en samlet vurdering hadde fastsatt en sildekvote på 10.000 tonn.

NYTT PÅ TRYKK

Fiskerilitteratur frå Tromsø

Institutt for Fiskerifag har sidan 1976 publisert litteratur frå Institutet. Publikasjonane i serien av fiskerilitteratur er svært forskjellige, alt frå resultat frå grunnforskning og populærvitenskaplege artiklar til undervisningskompendier og studentarbeid.

No kjem Institutet til å utgi liste over publikasjonane eit par gonger i året. Prisen pr. trykksak vil stort sett variere mellom 10,- og 50,- kr.

Lodde trålløyve til «Knut Aleks»

Willy Karlsen, Brasøy, har fått løyve til å driva trållfiske med m/s «Knut Aleks», N-84-HR. Trålløyvet gjeld fiske etter lodde og polar-torsk samt etter kolmule i områda vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen nord for 62° n.br.

M/S «Knut Aleks», kjenningsbokstavar LNXD, har lengste lengde 23,6 m, er på 99,87 brt. og er bygd i 1974.

— No har vi høyrte så mykje dårleg nytt i lange tider, at eg er sikker på at gode nyhende vil vekke mistanke. (Fish Trader sin kommentator i Fleetwood.)

Nye idear

White Fish Authority har utarbeidd ein rapport om framtida for fiskeindustrien i Lowestoft. Deira framlegg er delt i åtte punkt. Det mest vidtgående av dei er danninga av eit samarbeidsorgan mellom leiinga i dei einskilte verksemdene. Meininga er at dette organet skal få fullmakt til å ta seg av alle administrative funksjonar frå fangst til første sal.

Rapporten inneheld elles framlegg om utbygging av delar av hamna, hermetisering ombord og mekanisert lossing. Også halvautomatisk kvalitets-sortering, sentralisert auksjons-system og ein re-organisering av vedlikehaldet av flåten er føreslege.

40 cm – ikkje mm

Som dei fleste sikkert skjønna hadde det i siste nummer snike seg inn nokre stygge feil i artikkelen om seifisket i Nordsjøen. Det var sjølvstakt ikkje snakk om 40 mm maksevidde, men om 40 cm minstemål. Og det blir unekteleg noko anna. Eit minstemål på 40 cm tilsvarar ei maskevidde på 115 mm, medan 35 cm, som er minstemålet i dag, tilsvarar ei maskevidde på 100–105 mm. Vi seier oss leie for denne feilen, som gjorde at delar av artikkelen ikkje gav mening.

Redtør i FG, Sigbjørn Lomelde bak
Fiskeridirektoratets kjøledisk, på Nord-fishing'80

Foto: Gunnar Christensen

NOR-FISHING 80

Hvor mye vet du om fisk?

En av tre tusen svarte rett

Informasjonskontoret ved Fiskeridirektoratet arrangerte en kvalitetskontroll av fiskeprodukter på Nor-Fishing 80: Her kunne publikum studere et utvalg fiskeprodukter i en kjøledisk og gi sin vurdering av fiskeproduktenes kvalitet. Tre tusen besøkende på messen fylte ut og levert inn sine vurderinger av fisken og svarte på de øvrige spørsmålene som skjemaet til høyre viser. Av de tre tusen var ett svar rett.

Det var Ingrid Eide fra Trondheim som hadde rett svar på samtlige spørsmål og vurderinger. Hun hadde svart slik skjemaet til høyre viser.

Det besværligste spørsmålet for svarerne var spørsmål 11. Under 15% av svarerne hadde rett svar på dette spørsmålet inklusive flere av toppene innen fiskerinæringen uten at navn skal nevnes i denne sammenheng.

Det dårlige resultatet av spørreskjemaene er i høyeste grad bemerkelsesverdig siden de som besøkte messen var mennesker tilknyttet fiskerinæringen, og som burde være godt orientert om sin næring.

Nye fiskeprodukter hver dag

De fiskeproduktene som lå i kjøledisken til kvalitetsvurdering ble skiftet ut for hver dag med friske varer. Dette medførte at hver ny dag på messen hadde sin facit på den rette kvalitetsbedømmingen. Dette ble selvfølgelig tatt hensyn til ved rettingen av skjemaene.

Kjøledisken ble en suksess

På forhånd hadde informasjonskontoret trykket opp tre tusen skjema til interesserte svarere. På fredagen, da to dager gjensto, måtte flere skjema trykkes opp.

Publikumsinteressen for kjøledisken og konkurransen var stor. Flere av gjestene på messen fulgte oppfordringen og besøkte Fiskarlagets utstilling. Her forsøkte flere å finne svar på spørsmålene skjemaet stilte, ble det fortalt.

Hvor mye vet du om fisk?

I kjøledisken ser du tre eksemplær på fisk av god og dårlig kvalitet. Prøvene er nummerert fra 1-3. Se på fisken og det enkelte kvalitetsvurderingsskjemaet som står like ved. Hvor mange kvalitetspoeng vil du gi hver av de utstilte fiskeprøvene?

Noter det på dette arket og svar på -tippespørsmålene- nedenfor, så er du med i konkurransen om fiskeutstyr for kr. 350,-

Men da må du huske å levere denne -tippelappen- til betjeningen på Fiskeridirektoratets stand på Nor-Fishing '80.

Jeg vurderer kvaliteten på fisk nr. 1 til _____ poeng

Jeg vurderer kvaliteten på fisk nr. 2 til _____ poeng

Jeg vurderer kvaliteten på fisk nr. 3 til _____ poeng

Her krysser du av for rett svar

		A	B	C
ET LITE TIPS: Ta en tur på Norges Fiskerifagets stand for Du krysser av på de store tallene!	1	Hva heter fiskeridirektøren? A) Ervind Botle B) Knut Vardal C) Hallstein Rasmussen		
	2	Hvor har Fiskeridirektoratet sitt hovedkontor? A) Tromsø B) Oslo C) Bergen		
	3	Når ble Fiskeridirektoratet grunnlagt? A) 1900 B) 1930 C) 1950		
	4	Hvor mye fisk ble fortl i land i Norge i 1979? A) ca. 1,3 mill. tonn B) ca. 2,5 mill. tonn C) ca. 3,9 mill. tonn		
	5	Hvor stor var førstehåndsverdien av norsk fisk i 1979? A) ca. 1 700 000 000 kroner B) ca. 2 200 000 000 kroner C) ca. 3 100 000 000 kroner		
	6	Hvor stor var eksportverdien av norsk fisk i 1979? A) ca. 1 400 000 000 kroner B) ca. 3 000 000 000 kroner C) ca. 4 900 000 000 kroner		
	7	Hvor mange registrerte yfkesfiskebåter er det i Norge? A) ca. 5000 B) ca. 17 600 C) ca. 25 000		
	8	Hva står forkortelsen NFFR for? A) Norges Fiskeriforskningsråd B) Norske Fiske- og Fangstredier C) Norsk Frossenfisknærings Reklamefond		
	9	Hvilket departement har ansvaret for laksefiske? A) Fiskeridepartementet B) Landbruksdept. C) Miljøverndept.		
	10	Hva heter formannen i Norges Fiskerilag? A) Jørn Krogh B) Johan Tofi C) Martin Dahle		
	11	Hvor mange av Norges registrerte yrkesfiskere bodde i Sor-Norge i 1975? A) 11,1% B) 48,4% C) 29,7%		
	12	Hvor stor andel av industriarbeidene i Nord-Norge arbeidet i fiskeindustrien ved siste folketelling? A) ca. 10% B) ca. 20% C) ca. 25%		
	13	Hvor ofte kommer fagtidsskriftet «Fiskets Gang» ut? A) Hver uke B) Hver fjortende dag C) Hver måned		
	14	Er kolmule en A) Torskefisk B) Siddefisk C) Laksefisk?		
	15	Hvor stor er minste tillatte maskevidde i en torsketrål i Barentshalet? A) 100 mm B) 120 mm C) 150 mm		

RESSURSOVERSIKTEN 1980

Havforskningsinstituttet har presentert første del av sin årlige ressursoversikt, som i år fordeles på tre publikasjoner i serien «Fisken og Havet», redigert av Erling Bratberg.

Årets ressursoversikt gir dystre utsikter. Følgende artikler er i utdrag og forkortet form en beskrivelse av rapportens syn på noen viktige fiskeslag.

For utfyllende opplysninger henvises til

selve publikasjonen: «Fisken og Havet» som fåes ved henvendelse til Havforskningsinstituttet.

De fleste av de ressursene det norske fisket er bassert på, er fellesbestander som vi i større eller mindre grad deler med andre nasjoner. Det forskningsarbeidet som ligger til grunn for overvåkingen av bestandene og vurderingen av beskatningstilstanden er derfor i stor utstrekning internasjonalt.

- **Norsk Vårgytende sild:**
Fangst i 1980 forsinker gjenoppbyggingen.
- **Sildefiske i Nordsjøen:**
Liten tilvekst i gytebestanden
- **Sildefisket i Skagerak og Kattegat:**
Kvoten kan økes?
- **Sei på Norskekysten nord for 62°N:**
Økt press på seiressursene
- **Sei i Nordsjøen:**
Høyere beskatning enn ønskelig
- **Torsk i Nordsjøen:**
Torskebestanden for sterkt beskattet
- **Industritrålfiske i Nordsjøen etter øyepål og tobis:**
Avtalen med EF forlenget

Norsk vårgytende sild:

Fangst i 1980 forsinker gjenoppbyggingen

Kvoten på 120.000 hl norsk vårgytende sild for 1980 vil forsinke gjenoppbyggingen av sildebestanden som nå bare er 10% av gjennomsnittsårsklassen i 1950-årene. Havforskningsinstituttet i samarbeid med ICES, det internasjonale havforskningsrådet advarer derfor mot fiske etter silda.

Tabell 1.1. Fangst av norsk vårgytende sild (i tonn) tatt nord for 62°N siden 1972.

År	Vinterfisket	Høstfisket ¹⁾	Bifangster av småsild i brislingfangster
1972	0	9895	3266 ²⁾
73	139	6602	276
74	906	6093	620
75	53	3372	288
76	0	247	189
77	374	11834	498
78	484	9151	189
79	691	1866	307
1980	877		

1) Inkluderer også bifangster av voksen sild i andre fiskerier.

2) I 1972 var det også et regulært småsildfiske.

Tabell 1.1 viser rapporterte fangstmengder av norsk vårgytende sild fanget nord for 62°N siden 1972. I 1979 var det ikke noe regulært fiske etter norsk vårgytende sild. De registrerte fangstene er bifangster i forskjellige fiskerier samt et fiske på gytefeltene om vinteren i Havforskningsinstituttets regi for å få gjenfangst av merker.

For 1980 er det fastsatt en kvote på 120.000 hl norsk vårgytende sild, bifangster av sild inkludert.

Fig. 1.1 viser utviklingen av gytebestanden i 30-års perioden 1950-1980. I 1950 var gytebestanden i størrelsesorden 7-10 millioner tonn (70-100 millioner hl). I 1960-årene ble bestanden sterkt redusert, og fra 1965 til 1969 ble den voksne bestanden så å si helt oppfisket.

I 1970-årene har man hatt et lavt bestandsnivå, og til tross for at fisket har vært stramt regulert, har veksten i gytebestanden gått meget langsomt.

Det har skjedd en del forandringer i sildas biologi og livsmønster i

1970-årene. Tidligere beitet den voksne silda i Norskehavet mellom Island-Jan Mayen-Bjørnøya, men den kom til Norskekysten for å gyte. I 1970-årene har ikke silda vandret ut i havet etter gytingen, men har oppholdt seg i norske kystfarvann hele året. Videre har silda hatt en hurtigere vekst og tidligere kjønnsmodning. Før 1970 ble den gytemoden i en alder av 5-6 år, nå er førstegangs-gyterne i gjennomsnitt 4 år gamle.

Det nåværende undersøkelsesprogrammet for bestandsgrunnlaget av norsk vårgytende sild omfatter undersøkelser innenfor følgende sektorer:

- Akustiske undersøkelser og biologisk prøvetaking på gytefeltene om våren og beiteområdene om sommeren og høsten.
- Larveundersøkelser
- Akustiske mengdemål av 0-gruppe i kyst- og fjordstrøk i november-desember.
- Merkeforsøk.

Disse undersøkelsene omfatter de stadier av sildas liv som er av betydning for sammenhengen mellom bestand og beskatning.

Til tross for stramme reguleringer i fisket etter norsk vårgytende sild i 1970-årene, har oppbyggingen av gytebestanden etter bestandssammenbruddet i slutten av 1960-årene gått langsomt. Gytebestanden er derfor nå så liten at den produserer årsklasser i størrelsesorden mindre enn 10% av den gjennomsnittlige årsklassen i 1950-årene.

For tidsperioden vinteren 1979 til vinteren 1980 er det registrert en viss vekst i gytebestanden (30.000 tonn). Beskatning av denne tilveksten vil forsinke gjenoppbygningsprosessen. Derfor har havforskningsinstituttet tilrådd at hele veksten 1979-80 går til gjenoppbygging av gytebestanden og at det derfor ikke tillates noe fiske i 1980. Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har anbefalt totalforbud av norsk vårgytende sild i 1980.

Fig. 1.1. Norsk vårgytende sild. Størrelsen av gytebestanden i årene 1950-1980.

Sildefiske i Nordsjøen:

Liten tilvekst i gytebestanden

Endelig avgjørelse om regulering av sildefiske i Nordsjøen vil ikke foreligge før våren 1981. Dette fordi bestandssituasjonen vil bli vurdert på nytt på grunnlag av undersøkelser i februar 1981.

Da ICES-rådet ble bedt om å vurdere mulighetene for et begrenset sildefiske i Nord-

sjøen i 1980 anbefalte rådet forbud. Direktefiske av nordsjøsil har vært totalforbudt i over 3 år nå. Dette til tross, har gytebestanden ikke øket som forventet. Derfor anbefaler ICES at bifangster av småsil ikke bør overstige 3% i hver landet fangst.

I flere land blir det landet ulovlige fangster sild som ikke inngår i den offisielle statistikken.

Fangstene av nordsjøsil for årene 1970-1979 er vist i Tabell 2.1. Fangstene i 1978 og 1979 refererer seg til bifangster i forbindelse med industrielle, særlig etter brisling. På grunnlag av prøver fra industrielle er fangsten av sild beregnet til totalt 18.938 tonn. I tillegg til dette kvantum ble det ifølge Det internasjonale råd for havforskning minst landet 3000 tonn ulovlig, slik at totalfangsten er beregnet til 21.938 tonn.

Norges fangst i 1979 er beregnet til 3617 tonn. Foruten bifangst av sild ved industrifisket etter brisling, omfatter dette kvantum 1430 tonn fisket innenfor grunnlinjen mellom Stad og Lindesnes. I likhet med i 1977 og 1978 ble det i 1979 gitt dispensasjon for fangst av sild i forbindelse med brislingfisket, i alt 1000 tonn. Fisket foregikk imidlertid vesentlig like syd for Stadt i området ved Måløy, og det meste av fangsten besto av vårgytende sild.

I 1979 ble nordsjøsil vesentlig tatt som bifangst ved industritrålfiske.

Umoden sild utgjorde over 95% av fangsten antallsmessig (se tabell 2.2)

Fangstene er ikke representativ for alderssammensetningen i bestanden. I en internasjonal akustisk undersøkelse i juli/august i de viktigste gyteområdet øst av England og ved Shetland, ble det tatt flere prøver for aldersundersøkelser. I Orknøyene-Shetlandsområdet dominerte sild av årsklassen 1974 (4 år), øst av Skottland dominerte årsklassen 1975 mens i den sentrale del av Nordsjøen var årsklassene 1974 og 1976 de mest

Tabell 2.1. Oppfisket kvantum sild fra Nordsjøen (tonn) i årene 1970-1979.

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979 ¹⁾
Belgia	1 200	681	1 337	2 160	603	2 451	1 430	57	-	-
Danmark	133 331	185 393	213 738	174 254	61 728	115 616	34 841	12 769	4 359	10 546
Færøyene	58 365	45 524	48 444	54 935	26 161	25 834	14 378	8 070	40	-
Finland	-	-	-	-	-	-	1 034	-	-	-
Frankrike	11 482	11 408	12 901	22 235	12 548	20 391	14 468	1 613	2 119	2 350
Den tyske dem.rep.	290	475	127	1 728	3 268	2 289	2 624	2	-	-
Forb.rep.Tyskland	7 150	3 570	3 065	10 634	12 470	6 953	1 654	221	24	10
Island	22 951	37 171	31 998	23 742	29 017	16 286	9 412	-	-	-
Nederland	46 218	32 479	24 829	34 070	35 106	38 416	20 146	4 134	18	-
Norge	193 102	125 842	117 501	99 739	40 975	34 183	27 386	4 065	1 189	3 617
Polen	5 057	2 031	2 235	5 738	9 850	7 069	7 072	2	-	-
Sverige	34 670	36 880	7 366	4 222	3 561	6 858	4 777	3 616	-	-
England	9 702	4 113	394	2 268	5 699	6 475	9 662	3 224	2 843	2 253
Skottland	21 885	25 073	17 227	16 012	15 034	8 904	15 015	8 152	437	-
Sovjetunionen	18 078	9 500	16 386	30 735	18 096	20 653	10 935	78	4	162
Total	563 481	520 140	497 548	482 472	274 116	312 798	174 834	46 010	11 033	18 938

1) Foreløpige tall

tallrike. Dette viser at det er stor variasjon fra område til område, men resultatene er stort sett i overensstemmelse med beregninger av rekruttering til sildebestanden basert på de internasjonale trålundersøkelsene som blir gjennomført i februar hvert år. Undersøkelsene har vist at helt siden 1969 har årsklassene vært svake, særlig svake var årsklassene 1975 og 1977 mens 1976-årsklassen var noe bedre.

De foreløpige resultatene av undersøkelsen i 1980 viser at årsklassen 1978 er noe bedre og kan muligens gi noe økning til gytebestanden i 1981/82. I forbindelse med trålundersøkelsen i februar 1980 ble det også brukt finmasket, pelagisk trål for fangst av 0-gruppe sild. Undersøkelsen viste en vesentlig økning av 0-gruppe sild, særlig i den nordlige og østre delen av Nordsjøen inn mot Norskekysten. Dette kan tyde på at årsklassen 1979 er vesentlig sterkere enn de eldre års-

Tabell 2.2. Nordsjøsilde. Antall sild i totalfangsten fordelt på aldersgrupper (mill. individer).

År	A l d e r						Totalt
	0	1	2	3	4	5 og eldre	
1971	684	4378	1147	622	208	97	7177
1972	750	3341	1441	344	131	40	6046
1973	289	2368	1344	659	150	96	4907
1974	996	846	773	362	126	87	3189
1975	263	2461	542	260	141	87	3753
1976	238	127	902	117	52	46	1482
1977	257	144	45	186	11	13	656
1978	130	169	5	6	5	1	316
1979	542	159	24	6	8	3	742

klasser, og kan gi økt rekruttering til bestanden i kommende år, men dette

vil ikke bli bekreftet før undersøkelsen i februar 1981 er gjennomført.

Norfishing 80, Trondheim havn.

Foto: Gunnar Christensen.

Sildefisket i Skagerrak og Kattegat: Kvoten kan økes?

ICES anbefalte en totalkvote for sildefiske i Skagerrak og Kattegat på 40.000 tonn for 1980. På grunnlag av akustiske undersøkelser av fiske i siste halvdel av 1979 har ICES senere uttalt at kvoten kan økes noe i 1980,

men at den ikke bør overskride 50.000 tonn. Bestandene er imidlertid usikre og det vil derfor ikke bli gitt anbefalinger for fiske i 1981 før resultatet foreligger fra undersøkelsen i september 1980.

Etter anbefaling fra en dansk/svensk arbeidsgruppe og etter avtale med Sverige og EF (Danmark), ble totalkvoten for 1979 satt til 10.500 tonn i Skagerrak og 35.000 tonn i Kattegat. Av kvoten for Skagerrak fikk Norge 1750 tonn. Heri var ikke medregnet fangst av vårgytende fjordsild innenfor 2 mil av grunnlinjen. Både i Sverige og Norge har fjordsild vært untatt fra reguleringene.

Fangsten av sild i Skagerrak og Kattegat for årene 1970-1979 er vist i Tabell 2.3. Kvoten i Skagerrak på 10.500 tonn ble overfisket med ca. 7000 tonn. Norge fisket 2460 tonn utenfor kysten, og fangsten av norsk fjordsild var 2259 tonn.

Ressursrapporten for 1979-1980 ble det fra 1. januar 1978 (i tillegg til gjeldende minstemål på 20 cm i Skagerrak og 18 cm i Kattegat), innført flere restriksjoner i fisket, bl.a. forbudet mot industrifiske etter sild.

Dette har trolig ført til noe reduksjon i fangsten av småsild. Imidlertid har kvotereguleringer i forbindelse med minstemål ført til betydelig utkast av undermåls sild, og flere fartøyer har installert sorteringsmaskiner ombord. Det er beregnet at totalfangsten av sild i Kattegat og Skagerrak til sammen i 1979 har vært minst ca. 74.000 tonn mot anbefalt kvote 45.000 tonn.

Innsamlingen av prøver fra fisket i Skagerrak for aldersundersøkelser er fremdeles mangefull. Dette skyldes til dels at de fleste fangster, både fra svenske og norske fiskere, landes i Danmark. De prøver som foreligger, viser at fangsten av 0- og 1-gruppe var noe redusert i 1979, og en betydelig del av fangsten besto av 2 år gammel sild.

Undersøkelsene viser også at mengden av vårgytende sild har øket i forhold til høstgytende sild. Dette

har da medført at ICES anbefaler at all fangst av vårgytende sild, også norsk fjordsild, inngår i kvoteforslagene.

Fangstene i Skagerrak og Kattegat har i alle år vesentlig bestått av umoden sild, og i 1978 ble gytebestanden på grunnlag av aldersmateriale fra fangstene beregnet til ca. 20.000 tonn. Reviderte beregninger ga en tilsvarende gytebestand i 1979.

Akustiske undersøkelser i september 1979 tydet imidlertid på at bestanden av 2 år gammel sild var stor, slik at en kan forvente en vesentlig økning i gytebestanden i 1980 forutsatt at silda ikke vandrer ut fra området. Gytebestanden i 1980 er beregnet til ca. 125.000 tonn sammenliknet med 10-50.000 tonn i årene 1974-1979. Beregningene er imidlertid usikre, og det er nødvendig med ytterligere undersøkelser i 1980.

Tabell 2.3. Oppfisket kvantum sild fra Skagerrak og Kattegat (tonn) i årene 1970 - 1979.

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979 ¹⁾
Danmark	30 107	26 985	34 900	42 098	35 732	29 997	7 363	19 382	6 425	5 153
Færøyane	-	5 636	4 115	5 265	7 132	8 053	1 553	10 064	1 041	817
Forb.rep. Tyskland	-	-	-	-	36	108	6	32	20	181
Island	6 453	3 066	7 317	15 938	231	1 209	123	-	-	-
Norge	7 581	6 120	1 045	836	698	196	-	-	1 860	2 460
Sverige	26 930	19 763	19 644	20 429	11 683	12 348	6 505	8 109	11 551	8 104
Total	71 071	61 570	67 021	84 566	55 512	51 911	15 550	37 587	21 227	16 715
Norsk fjordsild ²⁾	1 830	3 166	4 222	1680	1 720	1 459	2 304	1 837	2 271	2 259
Total Skagerrak	72 901	64 736	71 241	66 246	57 214	53 370	17 854	39 424	23 176	18 974
Kattegat	79 887	99 937	92 727	118 543	94 319	72 743	72 012	75 365	64 434	46 609
Total Skagerrak + Kattegat (IIIIa)	152 788	164 673	163 968	184 789	151 523	126 113	89 866	114 789	87 610	65 583

1) Foreløpige tall

2) Lindesnes - Svenskegrensen

Sei på norskekysten nord for 62°N: Økt press på seiressursene

Svikt i bestanden av norsk-arktisk torsk og hyse kan øke presset på seiressursene, hevder ressursoversikten 1980. I tillegg vil investeringer i større og dypere nøter, samt økt kapasitet på langtidslagring av levende sei, bety en økt beskatning av umoden sei. Dette kan raskt starte en negativ utvikling i bestanden av sei.

For 1980 har ICES anbefalt en kvote på 122.000 tonn, eller 129.000 tonn dersom notfisket begrenses til 38.000 tonn. Foreløpig har det ikke vært kvoteregulering av notfisket, og totalutbyttet i 1980 vil trolig overskride kvoten på 122.000 tonn med 15-20.000 tonn. Anbefalt totalkvote for 1981 er 123.000 tonn uten noen spesifikk anbefaling om kvote for notfisket. Det blir imidlertid påpekt fra ICES at en reduksjon i notfisket er nødvendig dersom langtidsutbyttet fra bestanden skal kunne øke. Uten regulering av det norske seifisket vil også kvoten

for 1981 etter alt å dømme bli betydelig overfisket.

Utbyttet av seifisket på norskekysten nord for 62°N i 1979 ble etter foreløpige oppgaver 166.000 tonn, en økning på 12.000 tonn fra 1978 (Tabell 5.1). Norge hadde i prinsippet akseptert den anbefalte totalkvoten fra ICES på 153.000 tonn for 1979, men det ble ikke innført kvoteregulering av det norske fisket. I stedet ble det forutsatt et norsk kvantum på 130.000 tonn ved tildeling av kvoter til andre nasjoner. At den anbefalte kvoten ble overfisket, skyldtes at det nor-

ske utbyttet ble nesten 146.000 tonn, 25.000 tonn mer enn i 1978 og det høyeste siden 1974. Det norske fisket ga økt utbytte for alle de viktigste redskapene (Tabell 5.2). Størst økning var det for notfisket i Nord-Norge. På Møre var det derimot en betydelig svikt i notfisket mens trålfisket ga økt utbytte. Garnfisket ga i de fleste distrikter større fangster enn i 1978.

Seibestanden nord for 62°N har etter 1974 vært preget av et rekrutteringsnivå på omtrent tre fjerdedeler av tidligere gjennomsnittlig nivå. (Fig. 5.1). Årsklassene har imidlertid vært

Tabell 5.1. Sei på norskekysten nord for 62°N. Landinger 1970-1979. Tonn rundvekt.

Nasjon	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979 ^{a)}
Belgia	-	-	-	-	5	47	1	-	-	-
Færøyene	1 097	215	109	7	46	28	20	270	809	1 117
Frankrike	-	14 536	14 519	11 320	7 119	3 156	5 609	5 658	4 345	1 195
Øst-Tyskland	29 200	16 840	7 474	12 015	29 466	28 517	10 266	7 164	6 484	2 435
Vest-Tyskland	23 466	12 204	24 595	30 338	33 155	41 260	49 056	19 985	18 190	14 593
Nederland	-	-	-	-	-	-	64	-	-	-
Norge	151 759	128 499	143 775	148 789	152 699	122 598	131 675	139 705	121 069	145 621
Polen	-	6 017	1 111	23	2 521	3 860	3 164	1	35	-
Portugal	-	-	-	-	-	6 430	7 233	783	203	41
Spania	-	13 097	9 247	2 115	7 075	11 397	21 661	1 327	121	7
UK (England)	15 469	10 361	8 223	6 503	3 001	2 623	4 651	6 853	2 790	1 169
UK (Skottland)	221	106	125	248	103	140	73	82	37	-
Sovjet Unionen	43 550	39 397	1 278	2 411	28 931	13 389	9 013	989	381	56
TOTAL	264 762	241 272	210 456	213 769	264 121	233 445	242 486	182 817	154 464	166 234

Kilde: ICES

a) Foreløpige oppgaver

Tabell 5.2. Sei på norskekysten nord for 62°N.
Norske landinger fordelt på redskaper
1977-1979. Tonn rund vekt.

Redskap	1977	1978	1979 ^{a)}
Garn	20 758	20 575	21 858
Line	988	1 288	2 763
Jukaa	8 433	8 133	11 050
Trål	28 013	23 691	30 992
Reketrål	1	400	144
Snurrevad	2 619	2 553	1 365
Not	78 893	64 429	77 449
TOTAL	139 705	121 069	145 621

Kilde: Fiskeridirektoratet.

a) Foreldpige oppgaver.

ujevnt fordelt på kysten. I Nord-Norge har årsklassene 1975 og 1976 vært forholdsvis tallrike mens de har vært svakere sørover. Årsklassene 1977 og 1978 ser ut til å være forholdsvis svake langs hele kysten mens 1979-årsklassen ser ut til å være bedre, særlig sørover langs kysten.

For notfisket betyr dette at det i Nord-Norge må ventes nedgang i utbyttet i 1980 og 1981, men trolig økning igjen i 1982. På Møre og Trøndelag vil 1979-årsklassen ventelig gi et oppsving i 1981 og 1982.

Gytebestanden har de siste årene vært i svak vekst og er i 1980 beregnet til 280.000 tonn (Fig. 5.1). Det ventes ikke store endringer i gytebestandens størrelse de nærmeste årene, men man må regne med en nedgang i 1983 og 1984 når de svake årsklassene 1977 og 1978 blir kjønnsmodne. Utbyttet av garnfisket vil stort sett følge svingningene i gytebestandens størrelse.

Fisketorget, Bergen.

Foto: Gunnar Christensen

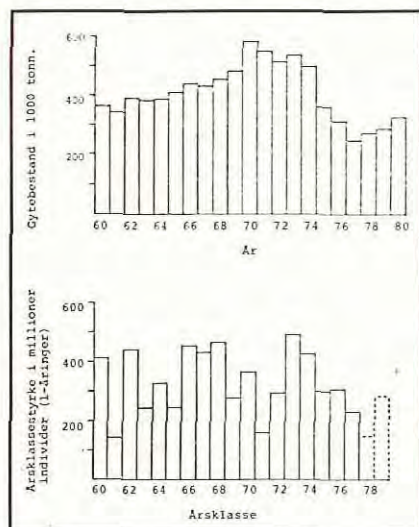

Fig. 5.1. Sei nord for 62°N. Gytebestand og årsklassestyrke.

Sorteringsmaskin for räkor

Tillverkade av specialprofiler i aluminium.
Med rostfria kuggjul och kedjor. Helt smörjfria.

AB Hasse Westers Mek. Verkstad, Uddevalla, Sverige

Te. Sverige 0522-51244 el. 51271

Sei i Nordsjøen: Høyere beskatning enn ønskelig

Beskatningen av sei i Nordsjøen er fremdeles høyere enn ønskelig. I 1980 ble det anbefalt en totalkvote på 129 000 tonn. For 1981 er kvoten 127.000 tonn, hvilket innebærer en reduksjon i fangst-innsats på 10% i forhold til 1979/80.

Bifangster i industritrål regnes med i kvotene. Norges kvote i 1980 er ca 42.000

tonn som neppe vil bli fullt utnyttet. Ifølge kvoteavtalen med EF for 1980 kunne Norge disponere 52% av seikvoten for Nordsjøen og Skagerrak, og det er mulig at denne prosentandelen også vil bli gjort gjeldende i framtida. I så fall vil Norge kunne disponere 66 000 tonn i 1981.

Utbyttet av seifisket i Nordsjøen har sunket radikalt fra 320 000 tonn i 1976 til 115 000 tonn i 1979 (foreløpige oppgaver), det laveste siden 1968 (Tabell 6.1.). Nedgangen skyldes i noen grad en sterk reduksjon i de danske bifangstene i industritrål som følge av strengere bifangstbe-

stemmelser og at kvotereguleringer har begrenset enkelte lands utbytte. Hovedårsaken til nedgangen er likevel reduksjon av bestanden.

Anbefalt kvote for 1979 var 200 000 tonn. På det tidspunkt kvoten ble anbefalt (i 1978) hersket det stor usikkerhet om reduksjonen i utbytte

fra 320 000 tonn i 1976 til 195 000 tonn i 1977 skyldtes redusert fangst-innsats som følge av at økonomiske soner ble innført i 1977 eller nedgang i bestanden. Data om fangst-innsats manglet som vanlig fra de fleste land. I lys av det høye og relativt stabile utbyttet i perioden 1970-76 var det

Tabell 6.1. Sei i Nordsjøen. Landinger 1970-1979. Tonn rund vekt.

Nasjon	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979 ^{a)}
Belgia	36	44	59	55	33	81	127	107	44	6
Danmark	4 600	11 500	17 000	10 100	8 388	10 149	15 111	17 334	10 372	9 906
Færøyene	-	18	182	552	581	287	425	318	213	115
Frankrike	38 873	38 330	26 696	32 961	28 619	24 396	32 552	41 022	38 122	39 711
Øst-Tyskland	4 250	6 398	10 674	7 668	5 816	5 882	2 088	2 430	2 404	1 504
Vest-Tyskland	6 022	4 217	8 665	12 003	20 589	18 622	38 698	26 860	25 982	21 991
Island	18	97	4	23	5	1	-	-	-	-
Irland	-	-	-	-	-	-	119	126	88	-
Nederland	20 460	18 136	12 532	9 232	14 504	8 917	6 101	7 270	5 135	1 466
Norge	11 201	15 184	23 256	15 219	9 246	12 483	17 856	14 949	17 627	15 390
Polen	-	4	186	7 512	22 203	35 304	35 819	12 378	5 661	6 104
Spania	-	-	190	108	308	249	-	-	-	-
Sverige	1 921	4 523	3 899	1 876	1 187	913	1 271	1 275	990	189
UK(England)	2 664	3 162	3 744	3 378	4 353	3 472	6 300	6 822	8 382	6 256
UK(Skottland)	5 293	6 106	10 797	10 834	10 956	8 898	13 034	11 366	14 330	8 306
Soviet-Unionen	68 062	110 200	99 883	83 333	104 500	110 743	83 669	46 385	10 161	2 210
Sub-total	163 400	217 919	217 767	194 854	231 288	240 397	253 170	188 642	139 511	113 154
Bifangster i industritrålfisket:										
Danmark ^{b)}	58 700	34 700	22 600	24 000	38 800	27 800	53 684	1 805	72	493
Norge ^{b)}			5 434	6 517	3 469	9 878	13 082	4 392	2 494	1 142
TOTAL	222 100	252 619	245 801	225 771	273 557	278 075	319 936	195 377	142 077	114 798

Kilde: ICES.

a) Foreløpige oppgaver.

b) Oppgaver fra nasjonale institutter.

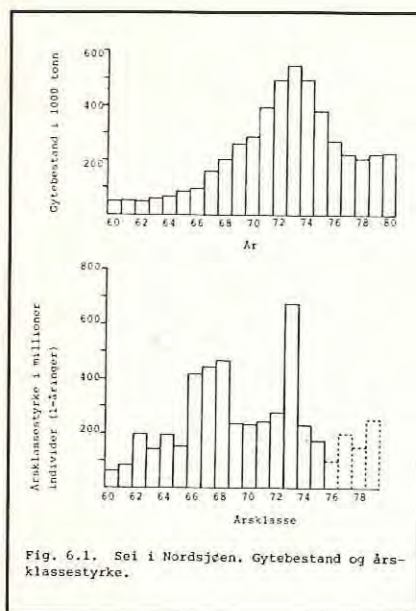

Fig. 6.1. Sei i Nordsjøen. Gytebestand og Årsklassestyrke.

mest nærliggende å anta at nedgangen hovedsakelig skyldtes de økonomiske sonene. Nyere beregninger tyder imidlertid på at beskatningsnivået i 1977 var ca. 50% høyere enn det dengang ble antatt. Noen stor betydning for bestandsutviklingen har denne feilvurderingen neppe hatt. Kvoten for 1978 var det for sent å gjøre noe med, og kvoteanbefalingen for 1979 ville i alle tilfelle ikke ha blitt så lav som 115 000 tonn.

Utbyttet av det norske konsumfisket etter sei ble redusert fra 17 600 tonn i 1978 til 15 400 tonn i 1979. Nedgangen var hovedsakelig fordelt på not og garn (Tabell 6.2). Bifangsten i industritrål i 1979 er beregnet til vel 1100 tonn, det laveste kvantum siden slike beregninger ble påbegynt i 1972. Notfisket var nesten totaltdominert av den forholdsvis svake 1977-årsklassen mens årsklassene 1972 og 1973 var mest tallrike i garnfangstene.

I 1980 ble det fisket godt i Nordsjøen med garn og trål i gytesesongen, og det var en betydelig økning i innsatsen. Årsklassene 1973, 1974 og 1975 var sterke representert. Økningen i fangstratene kan ikke forklares med noen sterk økning i størrelsen av gytebestanden i forhold til i 1979 ettersom tilskudd bare er kommet fra dei ikke spesielt gode årsklassene 1974 og 1975. De gode fangstratene kan muligens skyldes at gytebestaden har vært sterkere konsentrert i området omkring Vikingbanen enn vanlig.

Rekrutteringen har vært noe under middels etter den rekordsterke 1973-årsklassen (Fig. 6.1). Det er imidlertid grunn til å tro at 1979-årsklassen er ganske god, og observasjoner av 1980-årsklassen antyder at også den er god.

Tabell 6.2. Sei i Nordsjøen og i Skagerrak. Norske landinger fordelt på redskaper 1977-1979. Tonn rund vekt.

Redskap	1977	1978	1979 ^{a)}
Garn	3 190	5 479	4 659
Line	160	140	238
Juksa	401	446	410
Trål	4 420	3 967	4 137
Reketrål	266	207	88
Snurrevad	32	25	70
Not	6 480	7 363	5 788
Sub-total	14 949	17 627	15 390
Industritrål ^{b)}	4 392	2 494	1 142
TOTAL	19 341	20 121	16 532

Kilde: Fiskeridirektoratet.

a) Foreløpige oppgaver.

b) Kvantum til oppsalg, beregnet ved Havforskningsinstituttet.

Gytebestanden viser en svakt økende tendens og er i 1980 beregnet til ca 230 000 tonn (Fig. 6.1). Gytebestanden er betydelig redusert i forhold til nivået på ca 500 000 tonn i 1972-74. Det er ventet en svak reduksjon i gytebestanden fram mot midten av 1980-tallet, men årsklassene 1979 og 1980 vil deretter forhåpentligvis bidra til at den igjen øker. Fisket med garn og trål etter kjønnsmoden sei ute i Nordsjøen ventes å få en liknende utvikling som gytebestanden.

Energisparande ror

Delta-Wing roret er truleg den billigaste energispareren som nokon gong er produsert, seier Nils Lucander, skipsingeniøren frå Texas som har lansert ein del uvanlege idear om skipskonstruksjon dei siste ti åra.

Han konstruerte mellom anna energisparande båtar lenge før energikrisa.

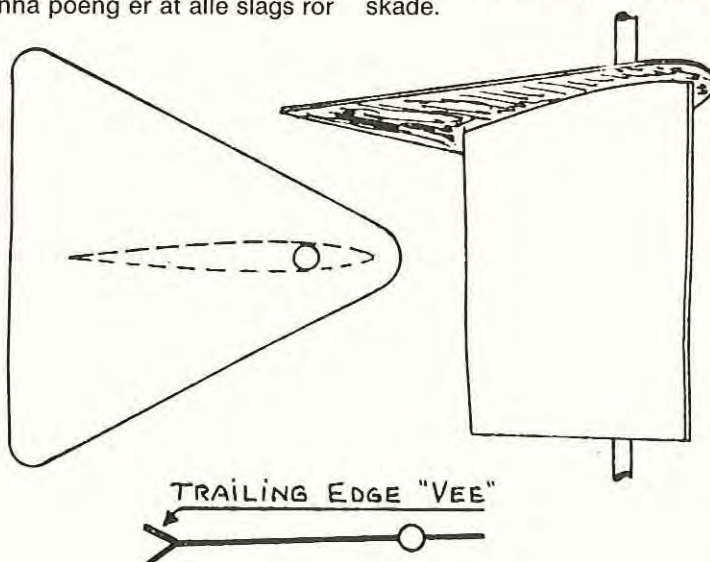
Om Delta-Wing roret seier han at dei fleste mindre trålarar vil tene på innretninga. Roret fungerer slik: Når propellen skyv vatn bakover, går vatnet oppover og søkjer minste motstand på overflata. Det nye roret stoppar denne oppadgåande kurva og fører krafta direkte bakover. Dette aukar trykket.

Lucander trur det kan takast i bruk mindre ror om Delta-Wing konstruksjonen vert nytta fordi ein ved å «sperre inne» vatnet aukar den direkte effekten av det.

Eit forsøk syner at to 42 fots båtar som har sett ei liknande plate på toppen av sitt ror har auka farten med 1 og 1 1/2 knop. Til no er Delta-Wing roren installert på båtar opp til 70 fot.

Eit anna poeng er at alle slags ror

av plate-typen kan bli forbetra ved at det vert sett på ein «V» på «slepe»kanten som vil føra vatnet sidelengs når rorbladet er snudd. Det vil gå litt motstand, men ikkje slik at det gjer skade.

Torsk i Nordsjøen:

Torskebestanden for sterkt beskattet

Torskefisket bør reduseres, mener Det internasjonale rådet for havforskning. Kvoteanbefalingene reduserer fiskedødeligheten med 10% pr. år.

Totalkvoten på torsk økte fra 183.000 til 247.000 tonn for 1979. Dette fordi rådets

reviderte anbefalinger tok hensyn til den sterke 1976-årsklassens gunstige innvirkning på bestanden og samtidig forutsatte 10% reduksjon i fiskedødeligheten fra 1978 til 1979. Norges andel økte samtidig fra 30.000 til 41.000 tonn.

Totalkvoten for 1980 på 200.000 innebærer en reduksjon av fiskedødeligheten på 14% i forhold til 1979 mot tidligere antatt 10%. Norges kvote er 20.000 tonn og tredje lands andel av denne er 600 tonn. Siden torskebestanden fremdeles er sterkt beskattet, har Det internasjonale råd for havforskning anbefalt en ytterligere reduksjon av fiskedødeligheten i 1981 på 20% i forhold til 1979 som tilsvarer en totalkvote på 190.000 tonn.

Totalfangsten av torsk var 228.600 tonn i 1979 mot 262.100 tonn i 1978. Dette er ca. 7,5% lavere enn den reviderte totalkvoten som EF og Norge ble enige om for 1979. Av det oppfiskete kvantum ble 2.500 tonn tatt som bifangst i industritrålfisket mot 1.800 tonn i 1978. Mengden av utkastfisk i konsumfisket ble anslått til 15.400 tonn i 1979 mot 16.900 tonn året før. Utkast inngår ikke i kvote-reguleringene.

De norske fangstene i 1979 ble 4.000 tonn torsk, mot 3.400 tonn i

1978. Av disse kvanta utgjorde konsumfisker 3.300 tonn. Tilsvarende tall for 1978 var 2.700 tonn.

Gytebestanden av torsk (3 år og eldre) har i perioden 1965-1978 fluktuert mellom ca. 200.000 og 450.000 tonn med et gjennomsnitt på 315.000 tonn. Fram til 1973 var gytebestanden ca. 50.000 tonn over middels, men ble deretter gradvis redusert til et minimum på 180.000 tonn i 1978, for igjen å øke til ca. 270.000 tonn i 1979 og 1980. Økningen skyldes rekruttering av den svært tallrike 1976-årsklassen.

Rekrutteringen til ungfiskbestanden av torsk har vært preget av betydelige svingninger, med et gjennomsnitt på 207 millioner 1 år gammel fisk i perioden 1963-1976. Årsklassen 1976 var dobbelt så tallrik som gjennomsnittet, årsklassene 1977 og 1978 under middels og 1979-årsklassen av middels styrke.

De langsiktige målsettinger tar ved siden av å redusere fiskedødeligheten

til et rimelig nivå, også sikte på å forbedre beskatningsmønsteret for bestandene. Det foreligger internasjonale bestemmelser om minstemål for torsk, minste tillatte maskevidde i trålredskaper og maksimal bifangst av disse og andre beskyttede arter i industrifisket med småmasket trål. ICES har anbefalt en økning i minste tillatte maskevidde til 90 cm i bunntrål og snurrevad. Hvorvidt denne maskevidden vil bli gjort gjeldende for hele Nordsjøen, avhenger helt av EF. Med en slik økning i maskevidden vil innslaget av utkastfisk, kunne reduseres betydelig. Dette vil medføre et gunstigere beskatningsmønster ved at beskatningen i større grad overføres på de eldre aldersgruppene i bestanden samtidig som kvoteanbefalinger kan gjøres på et sikrere grunnlag da utkastfisk som nevnt ikke inngår i kvotene. Norge vil innføre 90 mm minste maskevidde fra nyttår 1981.

Rekordfangst av laks

Det vart fanga 87 mill. laks i Alaska i 1979. Dette er omlag 20% meir enn overslaget Fiskeridepartementet i Alaska hadde gjort på førehand. Fangsten er den beste sidan 1941, då vart det teke 104 mill. laks. I 1978 var det og rekordfangst, då vart det teke 80,2 mill. fisk.

Det har vore gode lakseår i Alaska heilt sidan 1974. Tidlegare i -70 åra bar fangstane preg av harde vintrar.

Verdien av totalfangsten i Alaska i 1979 er rekna til omlag \$ 720 mill. Dei mest fanga artane er laks, botnfisk, krabbe, reker, kveite og sild.

Mager brisling

Lav fettprosent var årsak til at det var vanskeleg å få avsetnad på brislingen som vart teken utanfor Irland i haust. Fisken gjekk til oppmaling for L 33 pr. tonn.

Truleg vil fisket ta seg opp att seinare i haust når kvaliteten på fisken vert betre. (Irish Skipper).

Industritrålfisket i Nordsjøen etter øyepål og tobis:

Avtalen med EF forlenget

EF og Norge har forlenget avtalen for 1979 til også å gjelde for 1980. Dette betyr at ingen totalkvote er fastsatt, men at Norge kan fiske inntil 20.000 tonn øyepål og 30.000 tonn tobis i EF-sonen og at EF kan fiske henholdsvis 50.000 og 150.000 tonn i norsk sone. Hver av partene har dessuten anledning til å overføre inntil 20.000 tonn fra en kategori til en annen og fisket i egen sone er ikke kvantums-

begrenset. Bifangster av beskyttede arter, inklusive konsumfisk, må ikke overstige 10% i vekt av hver landing.

Siden den internasjonale arbeidsgruppen for øyepål og tobis ikke avholdt møte i 1980, mangler Det internasjonale råd for havforskning en samlet analyse av bestandsgrunnlaget i 1979 og 1980, og har heller ikke anbefalt totalkvoter for disse artene.

Totalfangsten ble anslagsvis 402.000 tonn i 1979 mot 270.100 tonn i 1978 (Tabell 9.1). Fangstkvantumet for 1979 ligger nær opp til gjennomsnittet på 413.000 tonn for årene 1970-1978.

Øyepål

Norges fangst av øyepål er beregnet til 74.000 tonn i 1979 mot 80.700 tonn i 1978. De norske fangstene har gått sterkt tilbake siden 1975, men tapet er blitt delvis kompensert ved økte landinger av tobis og kolmule. I 1979 var øyepål-kvantumet fordelt med

81,1% fra feltene langs vestkanten av Norskerenna sør for 60°N, 16,3% fra Tampen-Vikingbanken og bare 2,6% fra selve Nordsjøplatået vest for 2° øst.

Øyepålbestanden består av få årsklasser og beskattes sterkt helt fra 0-gruppestadiet. II-gruppen og eldre fisk utgjør den kjønnsmodne del av bestanden, men II-gruppen blir så sterkt nedfisket i løpet av året at bare en brøkdeler overlever til året etter. Det beste grunnlag for å bedømme bestandssituasjonen synes derfor å være mål på rekrutteringen av I-gruppen som oppnås ved de internasjonale ungfiskundersøkelsene.

Disse finner sted hvert år i februar. Tidligere undersøkelser har vist at 1973-årsklassen var svært tallrik mens de etterfølgende var mindre tallrike, særlig årsklassene 1977 og 1978. Foreløpige beregninger tyder på at 1979-årsklassen er mer tallrik enn de to foregående, men likevel mindre tallrik enn gjennomsnittet for årene 1974-1978. Rekrutteringsmålene indikerer at øyepålbestanden er relativt liten.

Tobis

Totalfangsten ble anslagsvis 627.000 tonn i 1979 (Tabell 9.3). Det foreløpige fangstkvantum for 1979 ligger ca. 160.000 tonn lavere enn i 1977 og 1978, men det er vesentlig høyere enn for årene 1970-1976.

Det norske tobiskvantumet er beregnet til 100.000 tonn i 1979 mot 93.500 tonn i 1978. Tabell 9.4 viser at tobisfangstene i 1979 var svært rene, med et samlet innslag av bifangster på bare 1,5%. De viktigste fiskefeltene var Vikingbanken (område 28), Lingbanken (område 08) og Doggerbanken (område 41). I 1979 foregikk det et betydelig høstfiske vesentlig basert på 0-gruppe tobis som i denne tiden gikk over fra pelagisk stadium til bunnstadium.

Tabell 9.1. Beregnete landinger av øyepål fra Nordsjøen i 1000 tonn.

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
Danmark	142.1	178.5	259.6	215.2	464.5	251.2	244.9	232.2	163.4	212.6 ¹⁾
Færøyene	32.0	47.2	56.8	51.2	85.0	63.6	64.6	50.9	19.7	20.5
Norge	63.5	79.3	120.5	63.0	154.2	218.9	101.8	98.3	80.7	74.1
Sverige	-	-	6.8	2.9	2.1	2.3	+	2.9	0.7	-
Storbritannia	0.2	0.1	0.9	13.2	26.7	22.7	17.3	4.6	5.5	3.0
Andre	0.2	0.2	0.2	0.4	3.3	1.0	-	1.1	-	-
Sum	238.0	305.3	444.8	345.8	735.9	559.7	428.6	389.9	270.1	310.2

1) januar-august.

Kilde: Arbeidsgruppen for øyepål og tobis, 1970-1978. ICES 1979, unntatt Norge.

I første halvår av 1980 var det norske tobiskvantummet på 104.400 tonn som er litt i overkant av totalfangsten for 1979. Dette indikerer at årsfangsten for 1980 kan bli betydelig større enn året før, dersom sesongen vedvarer utover høsten.

Det foreligger bare mål for rekrutteringen av ungfisk til bestanden fra fangstdata, og disse indikerer at årsklassens styrke har variert betydelig siden begynnelsen av 1970-årene og at årsklassene 1977 og 1978 har vært rike. På den andre siden synes fiske-mønsteret de siste årene å ha endret seg i retning av forlenget høstsesong og økende beskatning av de yngste aldersgruppene slik at mål for rekrutteringen basert på fangstdata alene sannsynligvis overrepresenterer andelen av disse aldersgruppene i forhold til tidligere år. Dette medfører usikkerhet i bedømmelsen av bestandsgrunnlaget. I 1980 møtte ikke den internasjonale arbeidsgruppen for øyepål og tobis slik at datagrunnlaget er sparsomt.

Tabell 9.3. Totale landinger av tobis fra Nordsjøen i 1000 tonn.

Land	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
Danmark	187.8	371.6	329.0	273.0	424.1	355.6	424.7	664.3	647.5	472.9 ¹⁾
Færøyene	-	-	-	1.4	6.4	4.9	-	11.4	12.1	13.2
Norge	+	2.1	18.6	17.2	78.6	54.0	44.2	78.7	93.5	100.0
Storbritannia	3.6	8.3	2.1	4.2	15.5	13.6	18.7	25.5	32.5	13.4
Sverige	-	-	8.8	1.1	0.2	0.1	-	5.7	1.2	-
Andre	+	0.1	+	-	-	-	-	-	-	-
Sum	191.4	383.4	358.5	296.9	524.8	428.2	487.6	785.6	786.6	599.5

1) januar-august.

Kilde: Arbeidsgruppen for øyepål og tobis, 1970-1978. ICES 1979, unntatt Norge.

Tabell 9.4. Beregnet mengde (tonn) av de viktigste artene i det norske industri-trålfisket etter tobis i Nordsjøen i 1979.

Område	Antall prøver	Tobis	Torsk	Hyse	Hvit-ting	Sei	Flat-fisk	Andre ¹⁾	Sum	%
28	19	52 096	-	250	58	226	67	27	52 724	51.9
08	11	21 670	138	183	12	-	87	18	22 108	21.8
41	27	20 827	87	68	134	-	82	36	21 234	20.9
42 ²⁾	-	5 377	-	27	6	25	7	3	5 445	5.4
Sum	57	99 970	225	528	210	251	243	84	101 511	100.0
%		98.5	0.2	0.5	0.2	0.3	0.2	0.1		100.0

1) Derav 45 tonn makrell

2) Artssammensetning som for område 28.

Fisketorget, Bergen

Foto: Gunnar Christensen

Bør man selge eller kondemnere en fiskebåt?

Av siviløkonom Bjørn Sælen

NÅR MAN SLUTTER Å DRIVE FISKE

I denne artikkelen skal jeg se på de skattemessige konsekvenser av at en fiskebåteier velger å slutte i næringen. Jeg forutsetter altså at fiskebåteieren har tatt en beslutning om ikke lenger å drive fiske med egen båt. Ved en slik beslutning må man bl.a. ta i betraktning:

- vil det være økonomisk lønnsomt å fortsette driften med fartøyet?
- er det økonomisk gunstig å gå ut av næringen nå?

- Fiskebåteierens alternative anvendelse av kapital
- fiskebåteierens arbeidsmessige forhold i fiske og eventuelle muligheter på andre arbeidsområder.

Jeg forutsetter videre at fartøyet er så gammelt og av en slik type at det kommer inn under de gjeldende regler for kondemneringstilskudd. Ved kondemnering av fartøyet faller konsesjonen til det drevne fiske bort, og ny konsesjon kan ikke påregnes.

Alternativene kondemnering og salg

Det gjelder for tiden en rekke ordninger for tilskott fra Statens Fiskarbank til kondemnering av eldre, uhensiktsmessige fartøyer; bl.a.

- ferskfisk-, rundfryse- og saltfisktrålere over 250 BRT
- industriålfartøyer på 45 fot eller mer
- fartøyer som har adgang til å fiske brisling med not
- ringnotfartøyer
- selfangstfartøyer.

Disse ordningene er satt iverk for å bygge ned kapasiteten i denne del av flåten. Disse fartøyene skal tilintetgjøres enten ved senking eller opphugging. Forskriftene for kondemneringstilskottene finnes i J84-88 i Fiskeridirektørens meldinger for 1980.

Tilskottets størrelse bestemmes av et grunnbeløp og fartøyet bruttotonnasje. Jo større fartøyer jo større blir tilskottet. For ringnotfartøyer og ferskfisk-, rundfryse- og saltfisktrålere kan man dessuten få et tillegg for den pantegjelden som hviler på fartøyet. Dette tillegget er begrenset slik at man idag maksimalt kan få 6 mill.

kr i kondemneringstilskott. Derfor er vist hvordan man beregner tilskottets størrelse for et ringnotfartøyer på 425 BRT.

Grunnbeløp	kr 1.000.000
Tillegg for tonnasje:	
kr 2.050 × 425	ca. kr 870.000
Tillegg for motor:	
15% av kr 870.000	» » 130.000
Minimumsbeløp	ca. 2.000.000

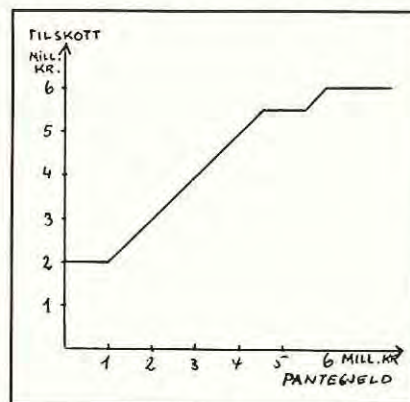
Utover minimumsbeløpet er det gjelden på fartøyet som bestemmer tilskottets størrelse. Pantegjelden må vanligvis være stiftet før 1.1.1980. Videre kan man få et tillegg på inntil kr 500.000 dersom løsgjelden utgjør minst 1 mill. kroner, men maksimumsbeløpet er fortsatt 6 mill. kroner.

Kondemneringsordningen omfatter bare skrog, eventuelt med motor. Annet utstyr og redskap kan selges separat uten at dette får noen konsekvenser for tilskottets størrelse.

Dersom man ikke ønsker å benytte seg av kondemneringsordningen, kan man foreta et vanlig salg innen næringen. Markedsprisen vil være

avhengig av en rekke forhold, bl.a. tilgang på kapital og mulighetene for lønnsom drift. Med dagens situasjon for de overfornevnte grupper, er det vel rimelig å anta at prisene på det norske marked ikke er særlig gunstige.

Et tredje alternativ er å selge fartøyet ut av norsk fiskerinæring, f.eks. til utlandet. I det siste har vi sett flere tilfeller av dette. Ved slikt salg kan man oppnå markedspriser som ikke er avhengig av lønnsomheten i norsk fiskerinæring. I tillegg kan Fiskeridepartementet gi tilskott ved slikt salg av ringnotfartøyer og trålere over 250 BRT (J 72/80 og 98/80). Be-

tingelsene for slikt tilskott er at fartøyet går ut av norsk fiske og salget har en kapasitetsredukerende virkning. Denne ordningen er innført for å stimulere til at fartøyer som er for gode til å kondemneres kan trekkes ut av norsk fiske. Tilskottets størrelse er bl.a. avhengig av hva som må til for at salg skal kunne komme istand, og gis med inntil 6 mill. kr for hvert fartøy.

Hva skiller de tre alternativene?

Det bruttobeløp man får for fartøyet vil være forskjellig etter som man får kondemneringstilskott, selger fartøyet til innenlands fiske eller ut av norsk fiskerinæring, eventuelt med tilskott fra Fiskeridepartementet. Det er vel rimelig å anta at kondemneringstilskottet vil være lavere enn salgsprisen for et fartøy som er i god driftsmessig stand. Det avgjørende ved sammenligning av alternativene er imidlertid hvilket beløp fiskebåteieren sitter igjen med etter at all skatt i forbindelse med avviklingen er betalt. Her er det stor forskjell på de nevnte alternativer. Ifølge skattelovens § 49,3 er nemlig kondemneringstilskott en skattefri inntekt. Ved kondemnering av et fartøy blir det således ingen gevinstbeskatning, men man får skattemessig fradrag for den bokførte verdi (anskaffelseskost minus alle av- og nedskrivninger).

Tilskott fra Fiskeridepartementet ved salg av fartøy ut av norsk fiskerinæring er imidlertid **ikke** en skattefri inntekt. Slikt tilskott blir derved å legge til salgssummen ved beregning av skattepliktig gevinst ved salget. Gevinsten blir å beregne som samlet salgssum minus bokført verdi.

Selv om man synes man har dårlig fortjeneste på et salg, kan den skattepliktige gevinsten bli meget stor. På grunn av utstrakt bruk av ekstraordinære avskrivninger (overpris-, åpnings- og tilleggsavskrivninger) og nedskrivning med betingete skattefrie avsetninger (salgsgevinst, distriktsutbyggingsfond) er den bokførte verdien på eldre fartøyer ofte meget lav. Skattemessige fordeler man har nytt godt av tidligere må man altså «svi for» ved salget.

I tillegg til at den skattepliktige gevinsten ved et salg kan bli stor, vil skatten bli særdeles høy p.g.a. den progressive marginalskatt. Jeg forutsetter at fartøyet er personlig eid, en-

ten av et partrederi eller en enkeltperson. (Aksjeselskaper har en «flat» marginalskatt på vel 50%.) Etter skattesatsene i 1979 (klasse 2) var marginalskatt på vel 50%.) Etter skattesatsene i 1979 (klasse 2) var marginalskatten på inntekter over kr 305.000 hele 75,4%. Av skattepliktig salgsggevinst på et par millioner vil altså mesteparten gå med til å betale skatt. Skattebeløpet er uavhengig av hvor store lån en har på fartøyet. Det kan således oppstå store likviditetsproblemer dersom man ønsker å avvikle driften.

En måte å redusere den høye marginalskatten på er å avtale salgssummen betalt over flere år (såkalt terminbetaling). Gevinsten kommer da til beskatning etterhvert som salgssummen betales, jfr. skattelovens § 45,7. Før det oppstår noen skattepliktig gevinst skal den bokførte verdi av fartøyet dekkes. Isteden for å få hele gevinsten til beskatning i salgsåret, blir altså gevinsten fordelt over flere år slik at en ikke kommer så høyt opp på progresjonsskalaen. Totalt sett blir det mindre skatt å betale, men man må vente lengre på å få utbetalt hele salgssummen. Ved terminbetaling er det viktig å få sikkerhet for den utestående del av salgssummen, enten i form av en bankgaranti eller en ikke-omsettelig pantobligasjon.

En kan også dempe beskatningen i salgsåret ved å få en rentefri betalingsutsettelse av skatten. Dette oppnås ved at gevinsten avsettes såkalt betinget skattefritt til et gjenkjøpsfond. Reglene for dette er gitt i skattelovens § 45, 8-10. Kravet er at gevinsten skal nedskrives på nytt driftsmiddel som må anskaffes innen 8 år etter salget. Ved at gevinsten blir nedskrevet på det nye driftsmiddel, taper man her et tilsvarende beløp i ordinære avskrivninger. Man slipper således å betale skatt på gevinsten i salgsåret, men må betale økt skatt når det nye driftsmiddel er helt avskrevet. Ordningen medfører således bare en utsettelse (rentefri) av skattebetalingen. I tillegg kan det medføre en lavere progresjonsbeskatning ved at de «tapte» avskrivninger fordeler seg over flere år. Når man avsetter gevinsten betinget skattefritt betyr det ikke at man må legge pengene i en egen kasse eller sette dem inn på en egen konto. Avsetningen er bare en papirtransaksjon i regnskapet. Nå må man imidlertid stille sikkerhet for skatt på salgsggevinsten inntil nytt driftsmiddel er anskaffet. Dette kan

gjøres ved at et beløp tilsvarende den latente skatten sperres på en bankkonto eller det gis en garanti fra et forsikringselskap eller en bank. Forutsetningen for å kunne oppnå denne betalingsutsettelsen er at en tar sikte på fortsatt å drive næringsvirksomhet i framtiden. Man kan gå til anskaffelse av både nye og brukte driftsmidler, men anskaffelsesprisen må være minst så stor som salgssummen for fartøyet.

Man trenger ikke nødvendigvis investere i samme næring, slik at en fisker godt kan «gå på land» og investere i jordbruk, fiskeoppdrett o.l.

En tilsvarende utsettelse med beskatning av salgsggevinsten kan man få dersom man bruker gevinsten til ekstraordinær avskrivning på øvrige driftsmidler en har ved utgangen av salgsåret, f.eks. et annet fiskefartøy.

Dersom man istedet kondemnerer fartøyet, skal kondemneringstilskottet ikke gå til fradrag hverken i avskrivningsgrunnlag for eventuelt nytt fartøy eller bokført verdi av øvrige driftsmidler. Kondemneringstilskottet får således ingen skattemessige konsekvenser.

Andre skattemessige konsekvenser ved opphør av virksomhet

Dersom det de siste 8 år er anvendt avsetning til distriktsutbyggingsfond (lov av 19.6.1969) på fartøy, utstyr eller redskap, skal den skattefrie del av fondet tilbakeføres til beskatning. Ved bruk av distriktsutbyggingsfond til investering i fartøy, utstyr og redskap skal 55% (i Nord-Norge) av fondet (65% i andre utbyggingsområder) gå til nedskrivning på det nye driftsmiddel, og de resterende 45% (35%) blir således endelig skattefrie. Men dersom driftsmidlet selges før det har vært brukt i 8 år, skal den skattefrie delen (45/35%) tilbakeføres og inngå i salgsggevinsten. Ifølge lovens § 7 skal slik tilbakeføring skje ved avhendelse og tap (forlis, brann) av driftsmidlet. Da dette er en gevinstberegning, antar jeg at det ikke skal skje slik tilbakeføring ved kondemnering av fartøyet fordi det da ikke skal beregnes noen skattepliktig gevinst.

Ved salg av fartøy eller opphør av næring må man også ta til beskatning eventuelle ubrukte avsetninger til klassifikasjonsfond fra tidligere år.

Klassifikasjonsfondet skal da legges til den skattepliktige gevinsten ved salg av fartøyet. Man kan avsette både den delen av gevinsten som skyldes klassifikasjonsfond og den som skyldes tilbakeføringen av den skattefrie delen av distriktsutbyggingsfond, betinget skattefritt dersom man skal investere i nye driftsmidler (skatteutsettelse). Ved kondemnering blir det som nevnt ingen gevinstberegning, men man må da inntektsføre klassifikasjonsfondet i kondemneringsåret.

Dersom man skal slutte med all næringsvirksomhet, må det foretas en beskatning av eventuelle ubrukte avsetninger til distriktsutbyggingsfond (lov av 19.6. 1969). Slike fondsavsetninger må brukes innen 5 år. Ved etterligning av ubrukte fondsavsetninger vil hele avsetningen bli lagt på toppen av inntekten i avsetningsåret, og man må betale 10% rente av skattebeløpet hvert år fra avsetningsåret til betalingsåret. På grunn av høy marginalskatt og høy rente kan dette medføre store utbetalinger. Dersom man imidlertid planlegger å investere i ny næring, kan man sitte investeringsfristen ut uavhengig av opphøret av fiskerivirksomheten.

Ved opphør av all næringsvirksomhet må det også foretas etterligning av eventuelle ubrukte avsetninger av salgs- og erstatningsgevinster fra tidligere år. Gevinster fra skip må brukes innen 8 år, andre gevinster innen 4 år. Dersom slik avsetning ikke blir benyttet etter reglene, blir avsetningen lagt på toppen av inntekten i salgs- eller erstatningsåret. Man skal imidlertid ikke betale rente på skattebeløpet som derved fremkommer. Dersom man imidlertid ønsker å bruke de avsatte gevinstene til investering i ny næring, kan man sitte investeringsfristen ut uavhengig av opphøret av fiskerivirksomheten.

Avsetninger til driftsreguleringsfond for fiskere blir ikke berørt av at man opphører med å drive fiske som næring. Man kan fortsatt vente i inntil 5 år fra man har satt inn pengene til de tas ut til beskatning.

Det skattemessige oppgjøret av ubrukte avsetninger fra tidligere år og tilbakeføring av den skattefrie delen av tidligere anvendt distriktsutbyggingsfond, kan medføre betydelige skattebetalinger som kan bli en hard likviditetsbelastning i avviklingsåret. I tillegg til stor skattemessig salgsggevinst og tilbakebetaling av gjeld, kan dette føre til at fiskebåt-

eieren får betalingsproblem og endog går konkurs.

Ved opphør av en næringsvirksomhet blir det også stopp i adgangen til å fremføre underskudd til kommende år, jfr. skatteloven § 53,1. Har man underskudd fra tidligere år kan dette føres fram mot inntektene i avviklingsåret, også mot eventuelle salgsgvinster. Blir salgssummen betalt over flere år, kan underskuddet fra tidligere år føres fram mot betalingene etterhvert som de finner sted. Man blir altså regnet som næringsdrivende i fiske inntil siste termin av salgssummen er betalt. Men utover dette kan man ikke fremføre et underskudd, selv om en fortsetter næring i en annen bransje, f.eks. jordbruk. Dersom en selger virksomheten og krever betinget skattefritak for salgsggevinsten, vil det sannsynligvis ikke bli betraktet som opphør av næring med stopp i underskuddsfremføringen. Forutsetningen er imidlertid at man skal fortsette i samme bransje på tilsvarende måte som tidligere så snart det er mulig å gjenanskaffe passende driftsmidler. Videre er det antatt at dersom en etter opphør eller salg av virksomhet i samme år starter opp en ny tilsvarende virksomhet, må man kunne føre udekket underskudd til fradrag i inntekten i den nye virksomheten.

Ved kondemnering av fartøyet er det lett for å oppstå et underskudd i avviklingsåret fordi man da får fradrag for den bokførte verdi av fartøy og utstyr. Ved opphør av en næringsvirksomhet kan som nevnt ikke slikt underskudd fremføres mot inntekt i kommende år. Men ved opphør av virksomhet kan et udekket underskudd i avviklingsåret føres tilbake mot eventuelt overskudd i foregående og om nødvendig det nest foregående år, jfr. skattelovens § 53,2. Man får således tilbakebetalt skatt på den inntekten de to foregående år som dekkes av underskuddet. Er det oppstått et underskudd i året forut for opphørsåret, blir ligningen for det foregående året å rette tilsvarende. På denne måten kan man få skattemessig fradrag for et underskudd som oppstår i avviklingsåret eller året forut. Forutsetningen for at man skal få tilbakebetalt skatt er selvfølgelig at man har betalt noe skatt de to foregående år, altså hatt overskudd.

Eksempel på salg og kondemnering

Til slutt skal jeg vise noen eksempler på hvor forskjellige sluttresultatene kan bli med henholdsvis salg og kondemnering. Som eksempel bruker jeg et ringnotfartøy på 425 BRT. Fartøyet er personlig eid og eieren ønsker å slutte med virksomheten. Han har således ingen planer om anskaffe nye driftsmidler. Ved beregning av skattene vil jeg bruke de skattesatsene som gjaldt i 1979 i klasse 2. Fartøyet står bokført med kr 600.000. Pantegjelden er på 6 mill. kr. Utover dette er det ingen annen gjeld. Fiskebåteieren avsatte for 3 år siden kr 100.000 til klassifikasjonsfond som idag står ubrukt. Dette beløpet er ikke satt til side, men er en ren regnskapsmessig transaksjon. Videre forutsetter jeg at det ikke finnes andre verdier i rederiet enn selve fartøyet. (Inntektene er brukt til å betale ned på gjelden.) For 7 år siden ble det anvendt et distriktsutbyggingsfond til investering i en ny og større motor for kr 300.000. Fiskebåteieren er hjemmehørende i Nord-Norge. Netto inntekt (næringsinntekt, lotteri, lønn og kapitalinntekt) er i avviklingsåret kr 100.000 før fradrag for avskrivninger. I de to foregående år har netto skattepliktig inntekt vært kr 100.000 og fiskebåteieren har betalt ca kr 30.000 i skatt hvert av disse år. Ved kondemnering vil fiskebåteieren få 6 mill. kr i tilskott som vist foran. I tillegg forutsetter jeg at han kan selge redskap og utstyr fra fartøyet for kr 200.000. Jeg vil først se på resultatet dersom han ved et salg også kunne få kr 6.200.000 for fartøy med utstyr.

Vi ser at fiskebåteieren ved salg ikke er istand til å dekke all gjelden som hviler på fartøyet. Underdekningen er så stor at eieren neppe kan dekke dette med sin private formue (hus, bil, hytte, bankinnskudd etc.). Eieren er i så fall insolvent og vil sannsynligvis bli slått konkurs. Dersom fiskebåteieren istedet hadde fått kondemneringstilskott som vist foran, ville han sittet igjen med kr 360.000 i kontanter. Forskjellen er således meget stor.

Når man ved salg av fartøy vil bli insolvent og sannsynligvis vil bli slått konkurs, vil det gi en bedre dekning til kreditorene at en først går konkurs og at konkursboet selger fartøyet. Konkursboet er nemlig et eget skattesubjekt som ikke skal svare skatt av inntekter ved realisering av boets

Kondemnering	skatteberegning	innbetaling
Kondemneringstilskott		6.000.000
Salg av utstyr og redskap	200.000	200.000
Øvrige inntekter	100.000	100.000
Tilbakeføring av klassifikasjonsfond	100.000	
Restavskrivning av fartøy	÷ 600.000	
Udekket underskudd i avviklingsåret dom føres tilbake mot skattelagt inntekt de to foregående år. All skatt betalt i disse år blir tilbakebetalt med	÷ 200.000	60.000
Sum innbetaling		6.360.000
Betaling av gjeld		6.000.000
Restbeløp (eierens beskattede egenkapital)		360.000
Salg av fartøy		
Salgssum	6.200.000	6.200.000
Tilbakeføring av klassifikasjonsfond	100.000	
Tilbakeføring av distriktsutbyggingsfond	135.000	
Restavskrivning av fartøy	÷ 600.000	
Salgsgevinst på fartøy	5.835.000	
Øvrige inntekter	100.000	100.000
Inntektsskatt av 5.935.000		ca. 4.400.000
Til betaling av gjeld		1.900.000
Pantegjeld		6.000.000
Underdekning av gjeld		÷ 4.100.000

midler, jfr. skatteloven § 21,2. I dette eksempelet vil en konkursåpning før salg av fartøyet gi full dekning til kreditorer og også et lite overskudd (skattefritt) til fiskebåteieren!

Som tidligere nevnt vil en ofte kunne oppnå en høyere salgspris enn kondemneringstilskott for fartøyet. Men selv om salgsprisen i dette eksempelet var blitt fordoblet, til 12,4 mill. kr, ville fiskebåteieren ikke hatt tilstrekkelig med penger til å betale pantegjelden etter at skatten var betalt. Resultatet ville da blitt:

Nettobeløp ved salgssum	
6,2 mill.	kr 1.900.000
Men en marginalsatt på 75,4% får man bare beholde 24,6% av økingen i salgssummen på 6,2 mill.	» 1.525.000
Til betaling av gjeld	» 3.425.000
Pantegjeld	» 6.000.000
Underdekning av gjeld	÷ 2.575.000

Altså ville man sannsynligvis også gått konkurs ved en så høy salgssum.

Det relativt høye kondemneringstilskottet i dette eksempelet skyldes at fartøyet er beheftet med så stor gjeld. Dersom pantegjelden istedet hadde vært 1 mill. k, ville man fått et kondemneringstilskott på 2 mill. kr. Resultatet ville da blitt:

Kondemneringstilskott	2.000.000
Salg av utstyr og redskap	200.000
Øvrige inntekter	100.000
Tilbakebetalt skatt fra tidligere år	60.000
Sum innbetalinger	2.360.000
Betaling av gjeld	1.000.000
Restbeløp til eieren	1.360.000

Dersom fartøyet var blitt solgt for 6,2 mill. kr, hadde eieren etter å ha betalt all skatt sittet igjen med (som vist tidligere):

Betaling av gjeld	1.900.000
Restbeløp til eieren	1.000.000
	900.000

På grunn av den lave pantegjelden vil ikke fiskebåteieren få betalingsvansker ved salg av fartøyet. Han sitter imidlertid fortsatt igjen med et mindre beløp enn dersom han hadde benyttet seg av kondemneringsordningen. For å vurdere det restbeløpet eieren sitter igjen med til slutt, må man vite hvor stor kapital han har satt inn i fartøyet.

De eksempler som her er gjennomgått er tilfeldig valgt og gir ikke grunnlag for å trekke noen generell konklusjon for valg mellom salg eller kondemnering av fartøy. Resultatet er avhengig av en rekke forhold, ikke

minst om man tar sikte på å investere i nye driftsmidler i framtiden. Eksemplene skulle imidlertid illustrere hvor stor betydning skattereglene har for nettoresultatet ved de forskjellige alternativ. Generelt kan det imidlertid sies at kondemneringstilskottet er gunstigere jo større gjeld man har. Pantegjelden medfører et økt kondemneringstilskott, men har ingen betydning for størrelsen på den skattepliktige salgsgevinsten.

Vest-tysk trålar ved Alaska

Den vest-tyske fabrikktrålar «Friedrich Busse» fiskar no utanfor Alaska. «Friedrich Busse» er den første vest-tyske trålar som fiskar i amerikansk farvatn, og den vert sett på som eit naudsynt hjelpemiddel for botnfiskindustrien i Alaska.

Nei til notkvote

Trygve **Isaksen**, Kårhamn, Rikhard E. **Hansen**, Hennes, Reidar **Haukvik**, Øksingan, Per A. **Svendson**, Sørarnøy, Pål Olav **Rotøy**, Aure, Tomas J. **Ådland**, Holmefjord, Bjørn **Olson**, Støtt, Bjørn **Risøy**, Onøy, Odd Sigm. **Askerøy**, Stavseng, Magnar **Landøy**, Værlandet, Arne **Sareussen**, Harstad, Einar **Hansen**, Ørnes, Arne **Storvik**, Øydegard, Gisle **Hansen**, Kvaløysletta, Bjarne **Andreassen**, Værøy, Petter K. **Krogseth**, Vatne, Olav **Buøy**, Sandnessjøen, Ola K. **Romundset**, Vihals, Svein **Utvær**, Hardbakke, Kjell **Karlsen**, Vannareid, Charles **Johnsen**, Bø i Vesterålen, Albert **Meløysund**, Grønøy, Bjarne **Markussen**, Harstad, Rolf **Strand**, Forvik, Terje **Sneistrand**, Blokken, Jostein **Nikø**, Florøy, John **Snilstveit**, Stavang, Alfon **Hansen**, Kvaløysletta, Roald **Sløveren**, Melbu, Eilif **Andersen**, Stokkasjøen og Jann E. **Hanssen**, Haukøy har alle fått avslag på klage over ikkje å ha fått tildelt kvote i sildefisket med not.

Statens Ernæringsråd med konferanse i Haugesund: Hvordan øke fiskeforbruket?

I dagene 21. og 22. oktober arrangerte Statens Ernæringsråd en konferanse i Haugesund: «Hvordan øke forbruket av fisk og fiskeprodukter». Konferansen var delt inn i fire ulike tema: Fiskens historiske plass i norsk kosthold, fisk som mat sett fra forbrukeren, hvordan møter næringa dagens og morgendagens krav og til slutt: Handlingsplan for øking av fiskeforbruket. Det var tydelig lagt ned mye forarbeid før konferansen, og professor Olaf R. Brækkan leda det heile på en fortreffelig måte.

Det var et heller dystert bilde som ble malt av denne delen av norsk fiskerinæring. Den enstemmige dommen fra deltakerene var at

fiskeindustrien er fastlåst i gamle forestillinger. Det er alt for lite fantasi i næringa. Nytenking må til.

Ellers på konferansen ble det reist sterke innvendinger mot den etterhvert herostratisk berømte Matpyramiden. Ernæringsrådet/Forbrukerrådet, som har ansvaret for plakaten, har nå fjerna de misvisende boblene. Men de fleste deltakerne på konferansen mente at Matpyramiden likevel er sterkt misvisende, og bør trekkes tilbake. Ass. fiskeridirektør Viggo Jan Olsen var blant dem som gjekk sterkest ut mot pyramiden.

Statsråd Eivind Bolle åpna konferansen.

Konferansedeltakernes viktigste ankepunkt var den mangel på tilpassning fiskerinæringa har gjort seg skyldig i.

Anne Kristine Hognestad, Helsedirektoratet, mente at næringa har tatt alt for lite hensyn til ny teknologi. Som eksempel nevnte hun mikrobølgeovnen, som egner seg godt for tilberedning av fisk. Et godt fiskemåltid

kan ved hjelp av en mikrobølgeovn tilberedes på under fire minutt.

Professor Kåre R. Norum ved Institutt for Ernæringsforskning etterlyste nye og forbrukervennlige produkter.

– Framtida ligger i vakuumpakninga, mente han. – Også på påleggsida er det mye igjen å hente: Hvorfor har ingen tenkt på å lansere varmrøykt makrell på tube?

Administrerende direktør i Norske Hermetikkfabrikkers Landsforening, **Harald Pedersen**, etterlyste en bedriftsstruktur som kan undersøke hva markedet trenger og vil ha, og som deretter kan kanalisere dette tilbake til produksjonsenhetene.

– På dette området har hermetikkindustrien gått foran med et godt eksempel, men resten av næringa må før eller seinere komme etter, sa Pedersen.

Foto: Tor Andreas Michalsen

Vanskeligere å få tak i fisk

Direktør **Olav Berg** i Vesterålsens Salgsselskap mente at fiskerinæringa tar for lett på sine egne vansker.

– Vi bør reagere når bruken av fisk på det innenlandske markedet går ned, sa han og la til at fisk også taper terreng i forhold til kjøtt.

Det kanskje mest interessante panelet diskuterer hvordan fiskerinæringa møter dagens og morgendagens krav. Fra venstre ser vi **Leiv Birkeland**, **Øyvind Lie**, **Kjell Kristoffersen**, **Gunvor Holst**, **Jan Gjerde** og **Olav Berg**.

– Vi forsvarer oss med å si at fisk er blitt så dyrt. Men i forhold til kjøtt er fisk blitt billigere!

Jeg tror problemet ligger i at fisk ikke er så lett tilgjengelig som før. 15–20 år tilbake hadde vi over 2000 fiskeforretninger her i landet. I dag har vi bare 450 igjen. Fiskerinæringa har gjort svært lite for å tilpasse seg strukturen i det moderne butikknettet.

Frossenfisk- og hermetikknæringa har gjort det godt. Her ligger standarden på et akseptabelt internasjonalt nivå. Det er ferskfiskimaget det skorter på.

Vi vet at konsumentene i industrialiserte land foretrekker fersk mat framfor frossen eller hermetisk. Heller ikke dette har næringa greid å tilpasse seg, sa Berg videre.

Professor **Nicolay Eeg-Larsen**, som er leder for Statens Ernæringsråd, oppfordra i sitt innlegg Fiskeriforskningsrådet til å nedsette et utvalg som skal vurdere betydninga av fisk i kostholdet.

For dårlig kvalitet?

Lars P. Storvestre i Norsk Kaféforbund mente at kvaliteten på mye av det som i dag tilbys av fiskevarer er for dårlig.

– Vi kan ikke lage fullverdige retter av mindreverdige råstoff, sa han og la til at kvaliteten på fiskeråstoff har sunket betraktelig de siste åra.

Ass. fiskeridirektør **Viggo Jan Olsen** spurte om Storvestre kunne nevne konkrete eksempel på dette. Etter hans mening har kontrollen med fiskeprodukt blitt klart bedre de siste åra.

Storvestre mente han hadde sitt på det tørre og sa at kvaliteten på for eksempel fiskeboller og fiskepudding stort sett er mindreverdige.

Ordstyreren, avdelingsdirektør **Sigmund Skilbrei**, repliserte kjapt at fiskepudding er å betrakte som fiskerinæringas svar på lapskaus.

Denne delen av debatten er faktisk alt konkret fulgt opp. Avdeling for Kvalitetskontroll, Fiskeridirektoratet har i et brev til Storvestre foreslått en nærmere debatt om kvaliteten på fisk og fiskefarse. I brevet foreslår Sigmund Skilbrei en konferanse om

Professor Brækkan har også tidligere gått sterkt ut mot «MATPYRAMIDEN» (Se F.G. nr. 5 i år).

saka, og utveksling av erfaringer på feltet.

– Målet må være å treffe tiltak som muliggjør en jevn og god kvalitet også på råstoff til farseprodukt, heter det i brevet.

Spark til Råfisklaget

På konferansen fikk også Norges Råfisklag et par spark på skinnleggen. Professor **Leif Holbæk Hanssen** mente det er viktig at fisken blir betalt etter kvalitet.

– Det kan nevnes grelle eksempel på at fiskeren i dag tjener på å å levere dårlige råvarer sa Holbæk Hanssen.

Kjell Hastad, som er salgsssekretær for Norges Råfisklag, svarte at prismekanismen er utarbeidet i forståelse og nært samarbeid med myndighetene og derfor fastlåst.

Harald Pedersen mente at kontrollen av halvfabrikata og ferdig foredla fiskevarer også bør intensiveres. Et

uansvarlig firma kan ødelegge markedet for ei heil næring.

Salgsdirektør **Leiv Birkeland** i Frior var også sjokkert over hva enkelte bedrifter kan slenge ut på markedet som frosne varer. – Ofte er det snakk om varer av skjødesløs kvalitet og i dårlig emballasje, sa han.

Motivering

En av konklusjonene som kan trekkes etter seminaret er at vi må jobbe mer aktivt med motivering og opplæring i bruk av fisk blant de unge.

Inger Marie Aas, som representerte Landslaget for lærere i heimkunnskap, forsvarte sin stand:

– Det er lite vi kan gjøre når faget heimkunnskap ikke har egne timer. I dag er faget integrert i O-fag. Det er opp til lærerens interesse og prioritering hvor mye heimkunnskap vi skal få, sa hun og la til at denne undervisninga ofte begrenser seg til koking av suppeposer, og slett ikke fiskemiddager.

Foto: Vidar Hoviskeland

Lunsjpauser

Professorene **Holbæk Hanssen** og **Olaf R. Brækkan** ville gjeninnføre lunsjpausene. Professor Brækkan mente at noe av det skrekkeligste som har skjedd i Norge den seinare tida er at disse dagens oaser ble tatt fra oss:

– I lunsjpausen kunne vi møtes på en liten kafe eller restaurant og utvikle våre smaksevner såvel som andre menneskelige egenskaper. Gjerne over en fiskerett, la han til.

Elin Håkonsen representerte Norges Husmorforbund:

– Vi må få bukt med den «fattigmannsholdninga» mange av oss har til fisk og fiskeprodukter, sa hun i et innlegg.

Harald Pedersen mente at holdningsendringa må gjelde produsentene på alle ledd, også fiskerne.

– Denne konferansen har unngått å diskutere det egentlige problemet: Strukturen i bransjen. Vi har en foreldt struktur i marketing og organisering generelt, sa han.

Bobla som brast – Matpyramiden

Viggo Jan Olsen tok opp spørsmålet om Matpyramiden. Han betegna pyramiden som en «baklengs helskrudd salto med bukse nede» for Ernæringsrådet, og ba om at plakaten blir trukket tilbake så fort som mulig.

– Den «nye» Matpyramiden uten bobler, er også så svakt utforma at den må sies å være misvisende, sa Olsen.

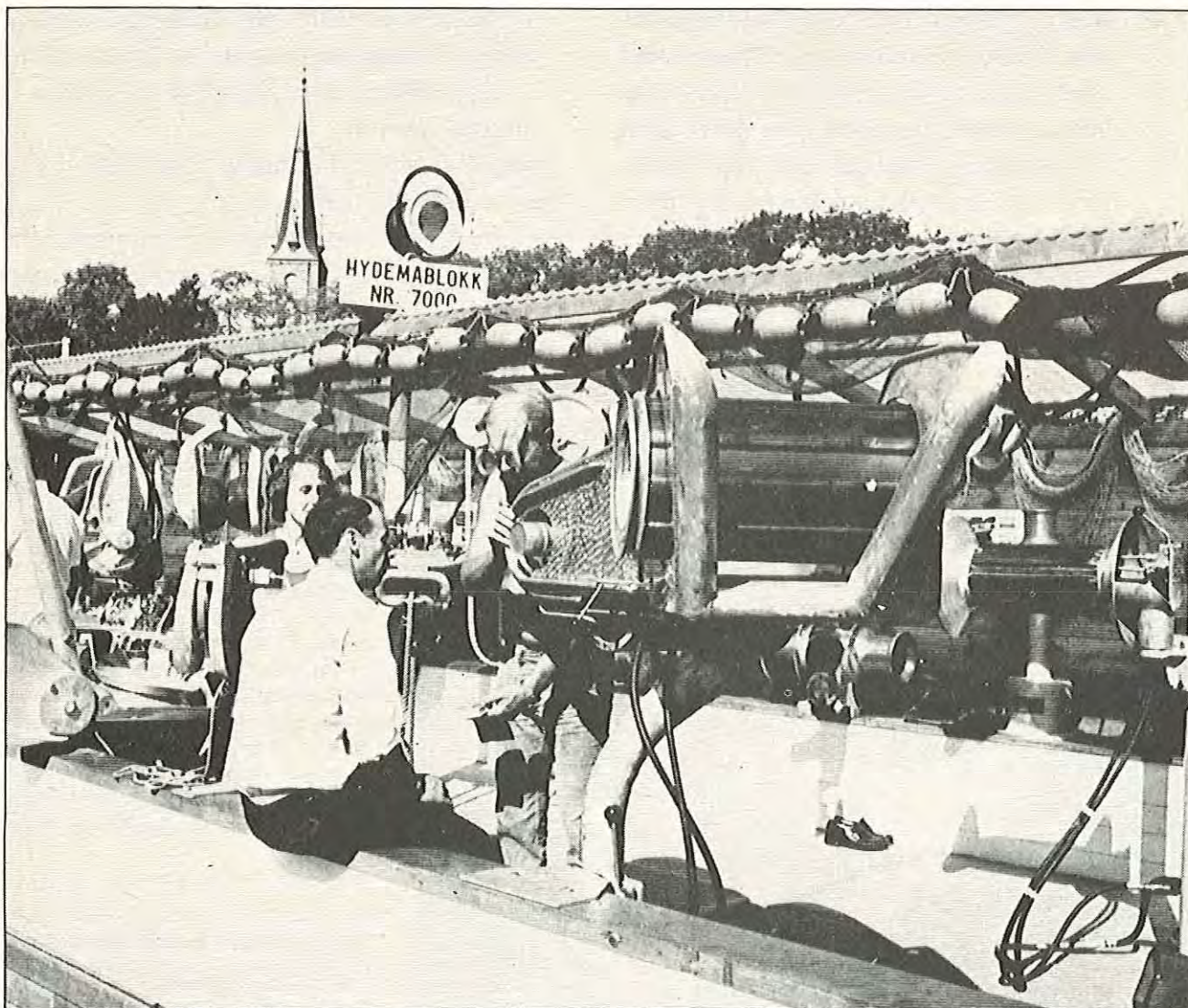
Både **Brækkan** og **Pedersen** sa seg enige med **Viggo Jan Olsen**. Pedersen viste til at hans egne barn hadde fått utdelt

Matpyramiden med bobler! i form av en timeplan på skolen.

– Det er ikke lett å motivere barn til å spise fisk, når de lærer på skolen at de ikke skal gjøre det, sa han.

Den reviderte utgava av Matpyramiden er nå ute til høring hos forskjellige organisasjoner. Fiskeridirektøren og Norges Fiskarlag har alt nå bedt om at Matpyramiden blir trukket tilbake en gang for alle.

Norges Fiskarlag anmoder i stedet Forbrukerrådet om å sette i verk kostholdsinformasjon med særlig vekt på økt konsum av fisk, en informasjon i tråd med det syn som kommer til uttrykk i Ernæringsmeldinga.

Glimt fra Nor-Fishing 80, Trondheim.

Foto: Gunnar Christensen

U-hjelp til Egypt:

Norsk hjelp til utvikling av fisket i Aswandammen

På vegne av NORAD gjennomfører Fiskeridirektoratet et prosjekt for utvikling av fiskeriene i High Dam Lake eller Aswandammen som den ofte kalles. Dette prosjektet i Egypt er kostnadsberegnet til fem millioner kroner og omfatter tre hovedpunkter:

- Egypt trenger ressursovervåking av Aswandammen for å få kartlagt hvor stor beskatning sjøen kan tåle uten å ødelegge fisket for tiden fremover.
- Båter og fangstredskaper skal forbedres slik at fiskerne kan fiske på dypere vann og dermed utnytte og bevare ressursene bedre: Fisket har til nå vært drevet som strandfiske og ikke i åpne deler av sjøen. 96% av fangsten er belastet fiskearten

Tilapia som fanges når den gyter og passer ungele ved stranden.

- 10 fiskebåter og ett kombinert fiske og forsøksfartøy skal gies til de egyptiske myndighetene.

Egypterne har problemer med å utvikle en fangstbehandling: Det skal derfor gies hjelp til å transportere fisken til forbrukerne på en bedre og hurtigere måte. I oktober ble det sjøsett en 43 fots containerbåt ved Oma båtbyggeri på Stord. Denne skal brukes til transport av fisk nediset i containere fra fiskeplassene til Aswan.

Prosjektleder er konsulent Hans Edvard Olsen ved Fiskeridirektoratet.

I februar 1979 ble det på en delegasjonsreise i Egypt enighet om en operasjonsplan for prosjektet. Det ble utarbeidet tekniske spesifikasjoner på de fartøyer som skulle leveres og redskapen som skulle brukes fra disse båtene. Dette hadde sin bakgrunn i en avtale fra februar 1978 som grunnla prosjektet. Det ble inngått en avtale med Norad at Fiskeridirektoratet skulle ha ansvaret for gjennomføringen av prosjektet.

Aswandammen er 450 km lang, hvorav 300 km finnes i Egypt, resten i Sudan. Totalt dekker innsjøen 5000 km² og har en strandlinje på 8000 km. Den maksimale dybden er 125 meter, mens middeldypet er 24 meter. Rundt sjøen er ørken med en høy lufttemperatur: I juli – august kan temperaturene være 42°C plussgrader, mens vannet da kan komme opp i 30°C på overflaten.

Sjøen har sine opprinnelige fiske-

En Egyptisk fisker med båt og redskap på Aswandammen i Egypt, hvor Fiskeridirektoratet samarbeider med NORAD om et prosjekt for å utvikle fiskeriene.

Foto: Knut B. Jørgensen

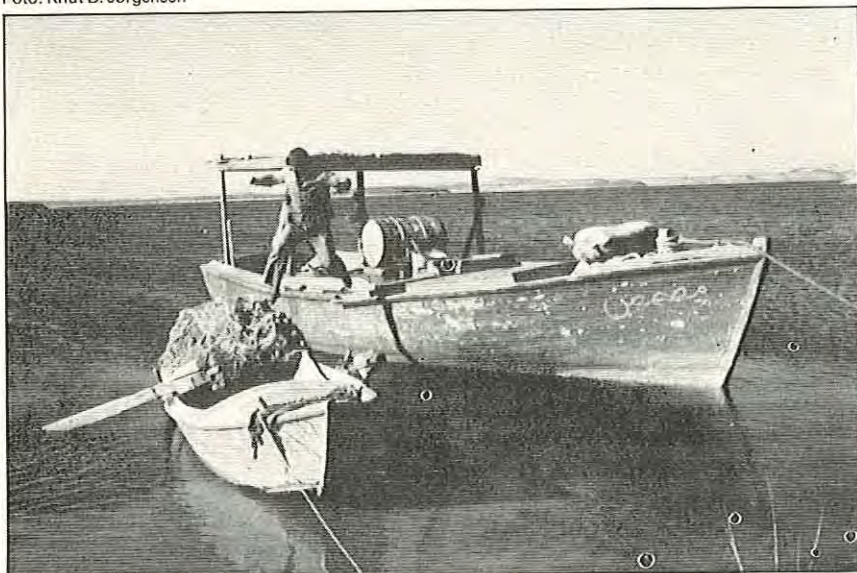
Foto: Knut B. Jørgensen

arter fra Nilen – og teller 50 arter med smått og stort. Bare 6–8 av disse artene er av betydning for fisket i sjøen. Tilapia er den mest beskattede arten: I 1977 var fangsten av denne arten 15.000 tonn. I 1979 var denne beskatningen øket til 27.000 tonn.

Fisket i sjøen har tradisjonelt foregått fra småbåter som roes med ett par årer. Disse båtene kan være opp til 18 fot og ha to-tre mann ombord. Det blir fisket mye med garn og troll-

En vanlig fiskebåttype kalt Sumbuk. Denne brukes av fiskerne både som fiskebåt og «soverom», og er 18 fot. På grunn av slanger og skorpioner på stranden våger ikke fiskerne å sove der. Det finnes ikke hus langs stranden. Båttypen er en dårlig sjøbåt og roes bare av ett par årer.

Foto: Knut B. Jørgensen

Fiskere langs stranden av Aswan-dammen, på en av fiskeplassene hvor redskapen repareres, og fangsten taes iland.

garn. Landnot ble brukte endel tidligere, men er nå forbudt.

En oversikt fra 1976 viser at 6000 fiskere var registrert ved Aswandammen. Disse var fordelt på 1500 båter på Egypts side.

I juli 1980 leverte Fiskeridirektoratet 11 båter med redskap for prøvefiske på Aswandammen. Ti av dem var plastbåter fra 15 til 30 fot. En var kombinert fiske og forsøksfartøy. Dette fartøyet er beregnet til overvåkning av ressursene i sjøen og er derfor utstyrt med ekkolodd.

En norsk biolog forsker nå på ressurs-situasjonen i sjøen og en norsk

Foto: Knut B. Jørgensen

fiskeekspert forsker på effektiviseringen av fisket. Det er særlig fisket på dypere vann de egyptiske fiskerne nå skal lære. Båtene skal etter forsøksfisket gies til de egyptiske myndighetene.

Kontainerbåten som skal leveres til Aswandammen ble sjøsatt fra Oma båtbyggeri i oktober. Denne skal brukes til å ta vare på fangsten og transporterer den ferskest mulig til markedene. Båten er bygget av stål. Den teller 43 fot har en motorstørrelse på 150 HK, og rommer 24 containere. Totalt er levert 50 containere.

En typisk fiskebåt på ca. 18 fot ved siden av en ca. 30 fots føringsbåt, som nå transporterer fisken til Aswan med uregelmessige mellomrom.

En av de mange typer fisk som finnes i Aswan innsjøen: En sildelignende fisk.

Foto: Knut B. Jørgensen

Båten tar 12 tonn last, medregnet kontainerne er maksimallasteevnen 15 tonn.

Lasterommet og kontainerne er isolerte og skal fylles med is.

Kontainerne skal settes på stranden slik at fiskerne kan fylle dem med fisk der. Det finnes ingen kaianlegg for kontainerbåten langs stranden slik at båten måtte utstyres med en spesiell kran til å heise lasten ombord og de tomme kontainerne i land. Kranen skal helt utstrakt kunne løfte 750 kg.

Kontainerne blir losset i Aswan og fisken transporteres derfra videre til Kairos markeder.

– Vi synes vi har fått det vi bestilte, sier prosjektleder Hans Edvard Olsen til Fiskets Gang. Han kom godt fornøyd fra prøveturen med båten etter sjøsetting på Stord; Båten har en del bekvemmeligheter som er ukjente til

nå i Egypt; Lugar til fire mann framme, styrhus med kjøplass til to mann, bysse med kjøkken, oljeovn, vaskebenk og toalett.

Prosjektet skal være ferdig i mars/april 1981. I mellomtiden skal egyptere opplæres i Norge:

I november kommer tre studenter til Norge fra Egypt: En av dem har bakgrunn i fiskeredskaper, den andre i skipsbygging og den tredje i maskin-teknikk. Disse skal få opplæring i Norge slik at de nye teknikken skal kunne mestres lokalt etter at Fiskeridirektoratet og NORAD har fullført avtalen.

Fra Egyptisk side har der vært uttrykt ønske om mer hjelp: Egypt ønsker en langtidsplan for fisket i sjøen. Dette har Norge ikke tatt standpunkt til ennå, opplyser Hans Edvard Olsen til Fiskets Gang.

Borte bra men heime best . . .

The Irish Skipper fortel om akvariet i Seattle og korleis dei der alar opp laks. I akvariet, som ligg i strandlina, vert laksen sett ut i forgifta vatn før den vert sleppt ut i sjøen. Etter ei tid kjem laksen attende, og går opp i tankane via ei laksetrapp. Det vert sagt at det er det forgifta vatnet som er vegvisar.

Dei som vitjar akvariet får no vita at det er vill laks som går i tankane, guidane fortel om fisk som trivdes så godt i tankane at den symde tusenvis av mil for å finna heim att . . .

Irland vil ta meir makrell

Vi har trong for større makrellkvote, skriv The Irish Skipper. Grunnen er at landet i år får fem nye båtar over 130 fot. Irland sin makrellkvote er idag 45.000 tonn.

I sitt oppslag skriv avisa vidare: Makrellfangstar i stammen vest av Irland, som går frå nord av Skottland til Biscayabukta, vert regulerte ved nasjonale kvotar dregne opp av EF. Kvotane er ikkje lovfesta, men vert gjevne som forslag.

Irland har fått lovnad om å få dobla fangstkvantumet sitt i 1980 samanlikna med nivået i 1975. Det ville i så

fall tyda ein totalkvote på 160.000 tonn medan dei i år får fiska 135.000 tonn.

Meir fisk på svenske fat

Svenskane et meir fisk. Frå 1975 til 1979 har konsumet gått opp med 8%, og det var i 1979 28 kg. pr. pers.

35% tilskott til nybygg

Canada har no innført eit tilskot på 35% til nybygg som skal erstatte farty som er minst åtte år gamle.

Canada hadde ein liknande tilskotsordning fram til 1978. Då vart den stoppa for å betra tilhøva for canadiske fiskeprodukt på den amerikanske marknaden.

Hugo Trygvason til Mauretania

«Hugo Trygvason» er nå på vei til Mauretania. Båten, som tilhører T. Olsen Fiskebåtrederi, Havøysund, gikk fra Eigersund 2. november og rekner med å være i fiske på Afrika-kysten rundt midten av måneden. Hele mannskapet på 13 mann er med sørover. I tillegg har «Hugo Trygvason» forplikta seg til å ta om bord to fiskere fra Mauretania for opplæring.

På grunn av vansker med å få bankgarantier for oppgjør, ble båten liggende en uke i Bergen før avgang.

Rederen Trygve Olsen, sier til FG at de vanskene som oppstod ikke har sammenheng med etterhvert så famøse «Siljo» – affæren. «Siljo» ble som kjent kapra i Las Palmas av utålmodige kreditorer, og tvangsført tilbake til Norge.

«Hugo Trygvason» har fiska på kysten av Mauretania fem sesonger tidligere, fra 1970 til 75. Hvert år med upåklagelig resultat.

Båten skal fiske for det opprinnelige norskfinansierte fiskemottaket Comar. Comar ble i sin tid oppretta delvis ved norske u-hjelpsmidler. Norad brukte FIDECO som konsulent for foretaket. Tidligere adm. direktør i Fideco, Gerdt Løvold blir også benyttet som konsulent for denne turen.

Den andre norske båten som for tida leverer til Comar er Ålesundsfartøyet «Vesle Kari».

«Hugo Trygvason» er venta tilbake til Norge i mai 1981.

Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild med garn nord for 62° n.br. i 1980.

I medhold av § 2 i forskrifter gitt ved Kgl. res. av 27. juni 1980 om regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1980, har Fiskeridirektøren 13. oktober 1980 bestemt:

§ 1

Fisket med garn etter atlanto-skandisk sild nord for 62° 11,2' n.br. i 1980 åpnes fra mandag 20. oktober 1980.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1980

«I medhold av §§ 1, 37 og 38 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, meddelelse om fartøykvote er mottatt. jfr. kongelig resolusjon av 17. januar 1964 og §§ 10 og 10a i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket har Fiskeridepartementet 16. oktober 1980 bestemt:

§ 4

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 5

Uaktsom eller forsettlig overtrødelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 80 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket.

§ 6

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1979 om regulering av fisket etter brisling i Nordsjøen i 1980.

§ 1

Det er forbudt å fiske brisling i EF-sonen i Nordsjøen begrenset i øst av en rett linje gjennom Hanstholm fyr og Lindesnes fyr.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan norske fartøyer fiske inntil 60.500 tonn brisling i EF-sonen i tidsrommet 22. oktober 1980 til 31. desember 1980.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten som nevnt i annet ledd er beregnet oppfisket.

§ 2

Det i § 1 annet ledd fastsatte kvantum fordeles av fiskeridirektøren på de deltagende fartøyer etter følgende fordelingsnøkkel:

1.000 hl + 40 prosent av tillatt lastekapasitet inntil 7.000 hl.

Fartøyets samlede kvote finnes ved å multiplisere den kvote (basiskvote) som fremkommer etter nevnte fordelingsnøkkel med den faktor en får ved å dividere totalkvoten med summen av alle deltagende fartøyers basiskvote.

§ 3

Fartøy som vil delta i fisket må snarest mulig og senest innen 17. oktober innmelde til Norges Sildesalgslag eller Feit-sildfiskernes Salgslag. Innmeldte fartøy

Forskrifter om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild. Minstemål for sei.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brisingfiskeriene og kgl. res. av 17. januar. 1964 har Fiskeridepartementet den 3. oktober 1980 bestemt:

I

I Fiskeridepartementets forskrifter av 18. oktober 1979 om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild gjøres følgende endring:

§ 8, punkt 18, skal lyde:

«Sei fanget i området nord for 62° 11,2' n.br. 40 cm
 «Sei fanget i området sør for 62° 11,2' n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr ... 32 cm
 Sei fanget i Skagerrak beskrevet under § 1, punkt 3 30 cm
 Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon for fangst av sei under 40 cm ned til 32 cm i tiden frem til 31. desember 1980 i området mellom 64° n.br. og 62° 11,2' n.br. og ned til 35 cm i tiden fram til 31. desember 1981 i området mellom 55° n.br. og 62° 11,2' n.br.

Videre kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon for fangst av sei under 32 cm inntil 30 cm i området sør for 62° 11,2' n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr. I området innenfor 4 n.mil av grunnlinjene og i Skagerrak beskrevet i § 1 punkt 3 kan likevel inntil 10% i vekt av hver total landing eller del derav bestå av undermåls sei.»

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

ler sammen med fire masker i fiskeposen.

Inntil 1. januar 1980 kan det under fiske med småmasket trål med maskevidde 16 mm eller mindre i henhold til § 7 punkt 1 siste ledd benyttes et ekstra beskyttelsesnett med en minste maskevidde på 35 mm.

4. I Skagerrak er det uten hinder av punkt 3 tillatt å bruke i trål og snurrevad et stengenett med mindre maskevidde enn i trålen og vaden festet på innsiden foran festestroppene for fiskeposen, og med en slik lengde at det ikke kan strekkes forbi disse stroppene.

§ 6

Fiske med småmasket trål vest og nord for Lindesnes. Bifangst.

1. Under fiske i det område som er definert i § 1 og 2 kan snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med mindre maskevidde enn bestemt i § 1 brukes og has om bord under fiske etter makrell, sild, sildeartet fisk, lodde, tobis (sil), øyepål, smelt, ål, fjesing, kolmule, hestmakrell (taggmakrell), polar-torsk (ismort) og makrellgjedde på betingelse av at maskevidden i fiskeposen ikke er større enn 50 mm og ikke mindre enn 16 mm, og at redskapene ikke brukes til fangst av andre fiskearter og at fisk som er under fastsatt minstemål, jfr. § 8, og som måtte komme med i fangsten, straks kastes over bord. I tiden 1. mars til 1. november er det under tobisfisket tillatt å bruke trål med mindre maskevidde enn 16 mm.

2. I fangster tatt med småmasket trål i området beskrevet i § 1 nr. 2 kan fiskearter som er nevnt i § 8 første ledd tas som

bifangst. Bifangst av torsk, hyse eller hvitting uansett størrelse må til en hver tid ikke overstige 10% i vekt regnet av hele fangsten. Under tobisfiske med trål under 16 mm maskevidde er det forbudt til enhver tid å ha mer enn 10% i vekt av fangsten av andre fiskearter. Ved kontroll av bifangst skal en prøve på 100 kg eller mer anses som representativ for fangstens sammensetning.

§ 7

Fiske med småmasket trål i Skagerrak

1. Uten hinder av bestemmelsene i § 1 kan fartøyer i Skagerrak ha ombord og bruke snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med de maskevidder som er nevnt nedenfor under fiske etter følgende arter:

Art	Minste maskevidde (mm)
Sild	32
Makrell, hestmakrell	32
Dypvannstreker (Pandalus borealis)	30
Reker	30
Vassild (Argentina spp)	30
Brisling, øyepål, kolmule, fjesing, hornkjel, bløtdyr, tobis, knurr, reker, innenfor 4 mil fra grunnlinjen	16
Ål	16
Sjøkreps, (bokstavhummer, Nephrops norvegicus)	45
I tiden 1. mars til 1. november er det under tobisfisket tillatt å bruke trål med mindre maskevidde enn 16 mm.	
2. Under fiske med snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen i Skagerrak innenfor 3 mil av kystlinjen er det fra 1. juli til 15. september forbudt å benytte redskap med mindre maskevidde enn 32 mm under tråling etter andre fiskeslag enn dypvannstreker (Pandalus borealis) og reker.	

Kapittel II. Bestemmelser om minstemål.

§ 8

Minstemål.

I Norges økonomiske sone og for norske fartøyer også utenfor Norges økonomiske

soner er det forbudt å fange eller holde om bord fisk og skaldyr av følgende arter hvis ikke fisken eller skaldyrene minst har den lengde som er nevnt nedenfor:

1. Kveite 60 cm
2. Torsk fanget i farvann Barentshavet, Spitsbergen, Bjørnøya, Norskehavet, Færøyaner, Island, Øst-Grønland, Vest-Grønland, Labrador, Newfoundland, Nova Scotia og USA's østkyst begrenset mot sør av følgende linje:
Breddegraden på 64° n.br. vestover til 4° v.l., derfra sørover langs meridianen til 60°30' n.br., derfra vestover langs breddegraden til 5° v.l., derfra sørover langs meridianen til 60° n.br., derfra vestover langs breddegraden til 18° v.l., derfra sørover langs meridianen til 48° n.br., derfra vestover langs breddegraden til 42° v.l., derfra sørover langs meridianen til 39° n.br., og derfra vestover langs denne breddegraden til fastlandet 39 cm
Torsk fanget utenfor ovennevnte områder 30 cm
3. Hyse (kolje) fanget nord for 64° n.br. og øst for Greenwich meridian og i området vest for 0-meridianen, nærmere beskrevet i punkt 2 35 cm
Hyse (kolje), fanget utenfor ovennevnte områder 27 cm
4. Lysing 30 cm
5. Gullfjndre (rødspette) fanget i området beskrevet under § 1, punkt 1 og 2 29 cm
Gullfjndre fanget i Skagerrak beskrevet under § 1, punkt 3 27 cm
6. Marefjndre (hundetunge) 28 cm
7. Sandfjndre 23 cm
8. Lomre (bergfjndre) 25 cm
9. Tunge 24 cm
10. Piggvar 30 cm
11. Slettvar 30 cm
12. Glassvar 25 cm
13. Hvitving 23 cm
14. Skrubbe 20 cm
15. a. Gulål 40 cm
b. Blankål 37 cm
16. Hummer 22 cm
17. Sjøkreps (bokstavhummer, Nephros norvegicus) 13 cm
18. Sei fanget i området nord for 62° 11,2' n.br. 40 cm
Sei fanget i området sør for 62° 11,2' n.br og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr 32 cm
Sei fanget i Skagerrak beskrevet under § 1 punkt 3 30 cm

§ 2

Redskap som ikke er i bruk

Dersom et fartøy har om bord mer enn en trålttype, skal andre trålttyper enn den som er i bruk eller er klar til bruk være stuet under dekk, eller i området beskrevet i § 1 nr. 3 (Skagerrakområdet) bortstuet på en slik måte at de ikke lettvis kan tas i bruk.

§ 3

Måling av maskevidde.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

I det området som er beskrevet i § 1 nr. 3 skal not av ikke syntetiske fibre måles når den er tørr.

§ 4

Innsnevring av maskevidden.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnevrer maskene. Det er likevel adgang til å feste til undersiden av fiskeposen seiliduk, nett eller annet materiale for å hindre siltasje. Denne seiliduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Benyttes det rundstroppe i området beskrevet i § 1 nr. 1 og 2 skal:

1. Avstanden mellom hver rundstroppe være minst 1 meter.
2. Rundstroppene være festet utvendig på trålposen og ha minst 2 festepunkter.
3. Rundstroppene være av samme materiale som i trålposens notlin.
4. Rundstroppene ikke være kortere enn 50% av trålposens omkrets mål med

strukket maske på det sted hvor rundstroppen er festet til trålposen.

§ 5

Beskyttelsesnett

Nord for 64° n.br. er det ved bruk av trålner med maskevidde på 120 mm eller mer tillatt å feste et stykke not til øvre halvdel av fiskeposen for å hindre siltasje når:

a) dette notstykke, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av trålnotens maskevidde.

b) dette notstykke er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i notstykket faller sammen med 4 masker i fiskeposen, og

c) tykkelsen av tauet i notstykket ikke overstiger 12 mm i diameter.

2. Under fiske med finmasket trål etter de arter som er nevnt i § 6 punkt 1 er det tillatt å nytte utvendig rundt fiskeposen et forsterkningsnett av sterkere materiale enn fiskeposen og med en minste maskevidde på 80 mm.

3. I Skagerrak er det ved bruk av trål med maskevidde under 50 mm i henhold til § 7, tillatt:

- a) Enten å nytte utvendig rundt fiskeposen et forsterkningsnett av sterkere materiale enn fiskeposen og med en minste maskevidde på 80 mm når det måles vått,
- b) eller å nytte på oversiden rundt fiskeposen et beskyttelsesnett som skal ha en maskevidde minst to ganger så stor som maskevidden i fiskeposen, og når beskyttelsesnettet er festet til fiskeposen rundt alle fire sider slik at hver maske i beskyttelsesnettet fall-

Regulering av fisket etter makrell i 1980.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. Kongelig resolusjon av 17. januar 1964, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. Kongelig resolusjon av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 8. oktober 1980 bestemt:

§ 1

Fartøy under 90 fot største lengde kan fiske makrell til konsum i Norges økonomiske sone.

Fra 14. oktober 1980 kl. 00.00 kan fartøy på 90 fot største lengde eller mer fiske inn til 3.400 tonn makrell til konsum i Norges økonomiske sone i Nordsjøen sør for 62° n.br. Nord for 62° n.br. er det forbudt å fiske makrell for fartøy på 90 fot største lengde eller mer.

Fartøy på 90 fot største lengde eller mer kan ikke fiske innenfor 40 n.mil av grunnlinjene sør for 59° n.br.

Fiskeridirektøren kan fastsette utseilingsstopp og videre stoppe fisket når kvoten som nevnt i annet ledd er beregnet oppfisket.

§ 2

Fartøy på 90 fot største lengde eller mer som skal delta i makrellfisket må snarest og senest innen 10. oktober melde seg til Norges Makrellag S/L, Kristiansand S, eller til feitsildfiskernes Salgslag, Ålesund.

Det er forbudt for uinnmeldte fartøy å delta i fisket.

§ 3

For fartøy på 90 fot største lengde eller mer fastsettes en kvote på 80 tonn pr. tur.

§ 4

Fartøy som befinner seg på fiskefeltet skal daglig innen kl. 10.00 inngi oppgaver over fangstkvantum til Norges Makrellag S/L. Dessuten skal det inngis rapport ved utseiling fra havn til feltet.

§ 5

Sild- og brislingfangster med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 20% av det samlede fangstkvantum pr. tur.

Hestemakrellfangster med innblandet makrell anses ikke som fanget i strid med disse forskrifter når innblandet makrell regnet i vekt ikke overstiger 10% av det samlede fangstkvantum pr. tur.

Fiskeridirektøren kan fastsette regler for prøvetaking og kontroll av fangster i første og annet ledd.

§ 6

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i disse forskrifter.

§ 7

Uaktsom eller forsetlig overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til paragraf 69 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og paragraf 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket.

§ 8

Disse forskrifter treer i kraft straks.

Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrifter av 30. juni 1980 om regulering av makrellfisket i 1980 med senere endringer.

Forskrifter om minstemål for sei nord for 62° n.br.

I medhold av § 8 punkt 18 i Fiskeridepartementets forskrifter av 18. oktober 1979 om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild med senere endringer har Fiskeridirektøren den 3. oktober 1980 bestemt.

§ 1

I tiden fram til 31. desember 1980 fastsettes minstemål for sei til 32 cm. i området mellom 62° 11,2' n.br. og 64° n.br.

I tiden fram til 31. desember 1981 fastsettes minstemål for sei til 35 cm. i området mellom 62° 11,2' n.br. og 65° n.br.

§ 2

Denne forskrift treer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1980.

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene. §§ 6 og 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket og § 15 i kgl. res. av 27. juni 1980 har Fiskeridepartementet 8.10.1980 bestemt:

I
I forskrifter om regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1980, gitt ved kgl. res. av 27. juni 1980, gjøres følgende endring:
§ 1 skal lyde:
Det er forbudt å drive fiske etter sild nord for Stadt (Bukketjuvne 62° 11,2 min. n.br.) i 1980. Unntatt fra dette er fiske med håndsnøre (hekling) til eget forbruk.

II
Denne forskrift trer i kraft straks.

Midlertidige forskrifter om regulering av fisket etter Argentina Silus.

I medhold av lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene § 4 pkt. 8, jfr. kongelig resolusjon av 17. januar 1964 pkt. 4 har Fiskeridepartementet 13.10.1980 bestemt:

I
I Fiskeridepartementets forskrifter av 15. januar 1979 om regulering av fisket etter Argentina Silus gjøres følgende endring:
§ 1 tredje ledd (nytt) skal lyde:
Når hensynet til avtaket krever det kan Fiskeridirektøren etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra forbudet i første ledd.

II
Denne forskrift trer i kraft straks.

Trålfartøyer på 150 BRT og derover inntil 250 BRT eller inntil 115' l.l. og fartøy over sistnevnte størrelsesgrense som driver annet fiske i kombinasjon med trålfiske kan maksimalt tildeles en kvote på 75% av den fartøyskvote som tildeles ferskfiskerålerne over 250 BRT og 115' l.l. Ved fastsettelse av kvotene for disse fartøyer kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltagelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy.

§ 5

Det er forbudt å føre i land eller omsette torsk som er fanget i strid med disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av forskriftene. Likeledes er det forbudt å overskride kvoter fastsatt i henhold til disse forskrifter.

Uten hinder av forbudet i første ledd annet punktum kan det ved trålfiske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk og hyse med totalt inntil 10 prosent i vekt av fangsten i hver landing.

§ 6

Nord for 67° n.br. er det forbudt å drive direkte trålfiske etter hyse.

Uten hinder av forbudet i første ledd er det tillatt med uunngåelige bifangster av hyse.

Det kvantum hyse som overstiger 15% av et fartøys årskvote av torsk kommer til fradrag i torsk kvoten. Fartøy med et fangstkvantum hyse mindre enn 15% av årskvoten av torsk kan fiske tilsvarende mer torsk, slik at det totale kvantum av torsk og hyse utgjør 115% av årskvoten av torsk.

§ 7

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglene i disse forskrifter.

§ 8

Disse forskrifter gjelder for fiske som utøves i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br. og i området utenfor Norges økonomiske sone mellom 11° v.l. og 63° o.l. nord for en linje strukket fra 11° v.l. og 63° n.br. rettvise øst til 4° v.l., derfra rettvise sør til 62° n.br. og derfra rettvise øst til norskekysten.

§ 9

Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1980.

området) som utføres av svenske og danske fartøyer.

Kapittel V. Ikrafttredelse.

§ 12

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves kapittel 2 og § 11 i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955.

Endringene i disse forskrifters § 1 nr. 1 punkt a og punkt b om maskevidde trer i kraft 1. januar 1981.

§ 9

Utkast av undermåls fisk.

Fisk og skalldyr som ikke har den lengde som fastsatt i § 8 punkt 1-18 skal straks kastes på sjøen. Med de unntak som er nevnt i § 8 annet og femte ledd kan slik undermålsfisk ikke bringes i land, omsettes, kjøpes eller mottas.

Kapittel III. Oppmaling av makrell og sei.

§ 10

1. Det er forbudt å fange makrell under 30 cm som skal nyttes til annet enn menneskeføde eller agn.

Fiskens lengde måles fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

Fangster av makrell som skal nyttes til annet enn menneskeføde og agn kan inneholde inntil 20% av undermålsfisk.

Fiskeridirektøren kan fastsette forskrifter om kontroll med at bestemmelsene i denne paragraf overholdes.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra første og tredje ledd i ekstraordinære tilfeller.

2. Det er forbudt å fange sei for oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra oppmalingforbudet.

Kapittel IV. Fiskeriundersøkelser.

§ 11

Bestemmelsene i denne forskrift kommer ikke til anvendelse ved:

1. Fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten eller med statens samtykke.
2. Fiskeriundersøkelser i det området som er beskrevet i § 1 nr. 3 (Skagerrak-

Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon for fangst av sei under 40 cm ned til 32 cm i tiden frem til 31. desember 1980 i området mellom 64° n.br. og 62° 11,2' n.br. og ned til 35 cm i tiden fram til 31. desember 1981 i området mellom 65° n.br. og 62° 11,2' n.br. Videre kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon for fangst av sei under 32 cm inntil 30 cm i området sør for 62° 1,2' n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindenes fyr og Hånstholmen fyr. I området innenfor 4 n. mil av grunnlinjene og i Skagerrak beskrevet i § 1 punkt 3 kan likevel inntil 10% i vekt av hver total landing av sei eller delerav bestå av undermålsfisk.

Ved fiske etter torsk og hyse i området nord for 64° n.br. og øst for Greenwichmeridianen og i området vest for 0-meridianen, nærmere beskrevet i punkt 2, er det adgang til å ha inntil 15% undermålsfisk i antall i de enkelte fangster.

De mål som er nevnt under punkt 1-15 og 18 gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

For de skalldyr som er nevnt under punkt 16 og 17 regnes lengden fra spissen av pannehornet til den bakre faste kant av midterste svømmelapp.

De minstemål som er fastsatt i denne paragrafs punkt 1-15 og 18 gjelder ikke fisk som fanges til bruk i egen husholdning. Minstemål som er fastsatt i punkt 18 gjelder heller ikke for sei som fiskes til eget agnforbruk.

Fiskeridirektøren kan, i særlige tilfelle gi dispensasjon fra minstemålsbestemmelsene i punkt 18 for agnfiske som ikke er til eget agnforbruk.

Endring av forskrifter om regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1980.

§ 2

Det tillatte fangstkvantum for trålere over 250 BRT og 115' l.l. som driver helårs trålfiske etter torsk fastsettes til 80.000 tonn torsk rund vekt. Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele til ferskfisktrålerne 3.000 tonn ut fra hensyn til en rimelig distriktmessig fordeling av kvotene. De resterende 77.000 tonn fordeles slik:

1. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l. og rundfrysetrålere over 400 BRT 55.578 tonn rund vekt
 2. Saltfisktrålere 7.277 tonn rund vekt
 3. Fabrikkrålere 14.145 tonn rund vekt
- Fiskeridirektøren avgjør under hvilke grupper det enkelte registrerte trålfartøy hører.

Fiskeridirektøren kan justere den innbyrdes fordeling nevnt i første ledd, dersom utviklingen i fisket eller deltakelsen tilsier det.

§ 3

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fordele den kvote som er nevnt i § 2, første ledd nr. 1, 2 og 3, på de fartøyer som har konsesjon eller tilsagn om konsesjon for trålfiske 1. januar 1980 og som er registrerte § 1. Fiskeridirektøren kan fordele de fartøyskvoter som blir frigitt når fartøyet trekkes ut av fiske på fartøy som skal delta i fisket.

Fiskeridirektøren kan også fastsette tidsperioder for fangst av fartøyskvotene eller deler av disse.

§ 4

Trålfartøyer under 150 BRT kan maksimalt fiske 175 tonn rund vekt.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og kgl. res. av 11. januar 1971 og §§ 10, 10a og 10b i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet den 3. oktober 1980 bestemt:

I

I Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1979 om regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1980 gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd (nytt) skal lyde:

Uten hinder er forbudet i første ledd annet punktum kan det ved trålfiske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk og hyse med totalt inntil 10 prosent i vekt av fangsten i hver landing.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter disse endringene har Fiskeridepartementets forskrifter av 19. desember 1979 med senere endringer denne ordlyden:

Forskrifter om regulering av trålfisket etter torsk og hyse nord for 62° n.br. i 1980.

§ 1

Ingen kan delta i fisket etter torsk med trål nord for 62° n.br. uten at vedkommende fartøy på forhånd er registrert hos Fiskeridirektøren.

Forskrifter for fredning av brisling 1980.

I medhold av kapittel 1 i forskrifter av 13. november 1961 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild har Fiskeridirektøren 17. oktober 1980 bestemt:

§ 1

De sperrede områder for fiske etter brisling nord for Stad åpnes med virkning fra mandag 20. oktober 1980 kl. 00.00. Jfr. meldinger av 18/7 – 29/7 – 8/8 og 11/8 1980. (J. 90 – 96 – 108 og 127/80).

Forskrifter om konservering om bord i fiskefartøyer av råstoff til sildolje- og sildmel, fastsatt av Fiskeridirektøren 17. oktober 1980.

Med hjemmel i Fiskeridepartementets bestemmelser av 29. november 1973 om behandling,- konservering og kontroll av fiskeråstoff som skal tilvirkes til mel og olje m.v., har Fiskeridirektøren 17.10.1980 fastsatt følgende forskrifter om konservering av brisling som fanges i Nordsjøen:

§ 1

På grunn av den antatte åtesituasjon og høyt fettinnhold gis det tillatelse til at brisling som fanges i Nordsjøen fra starten av dette fiske 22. oktober 1980, og som leveres til olje og melproduksjon, konserveres med inntil 250 ml Formol 26 pr. hektoliter råstoff.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves adgangen til bruk av inntil 350 ml Formol 26 på nordsjøfanget brisling, jfr. Fiskeridirektørens melding av 16.5.1980 (J. 57/80).

Fiskeridirektøren vil nøye følge utviklingen og fastsette nye bestemmelser straks en får bedre oversikt over situasjonen.

Budsjettnemnda for fiskenæringen: Driftsresultater for helårsdrevne 25–39 fots fiskefartøyer 1979

Av Gunnar Nybø

Gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk for helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot var kr. 36.603 i 1979. Dette er omlag den samme lønnsevne pr. årsverk som i 1978 og 1977.

Lønnsevnen pr. årsverk var i 1979 økende med økende fartøystørrelse. Differansen i lønnsevnen mellom de minste fartøyer (25–39 fot) og de største fartøyene (35–39 fot) var større i 1979 enn i 1978.

Blant de helårsdrevne 25–39 fot fiskefartøyer var det linebåtene fra Nord-Norge som gjorde

det best. Disse fartøyer hadde en gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk over landsgjennomsnittet sett alle helårsdrevne fiskefartøyer over 25 fot under ett. Fartøyene fra Rogaland, Hordaland og Trøndelag hadde gjennomgående lavest lønnsevne i 1979.

Dette er noen av konklusjonene i Budsjett- nemnda for fiskenæringen sine lønnsomhetsundersøkelser for helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot for 1979.

«Fiskets Gang» bringer nedenfor et sammendrag av foreløpige resultater fra undersøkelsen som gjelder «vanlig godt drevne og vel utstyrte fartøyer 25–39 fot som brukes til fiske året rundt». Resultatene presenteres i tabell 1–3. Sammendraget er utarbeidet av kontorsjef Gunnar Nybø.

En mer detaljert gjengivelse av driftsresultatene for 1979 vil bli presentert i en egen publikasjon senere. I publikasjonen vil det bli nærmere redegjort for en del beregningsprinsipper og definisjoner av fartøygrupperinger og begreper som er brukt i dette sammendraget. Her vil bare kort bli forklart enkelte hovedbegreper.

Antall årsverk om bord gir uttrykk for den veide gjennomsnittlige bemanning om bord på fartøyene i løpet av året. Lengden av et årsverk vil dermed falle sammen med driftstiden.

Driftstiden er definert som minimum 30 uker pr. år. Driftstiden skal normalt også innbefatte minimum 120 dager på fiske, og eieren skal ikke ha mottatt full alders-, uføre- eller fiskerpensjon i det året undersøkelsen omfatter dersom båten skal inngå i undersøkelsen.

Lønnsevne er definert som sum inntekter minus sum kostnader inklusiv renter på egenkapital og be-

regnende avskrivninger basert på gjenskaffelsesverdi. Kostnadene inkluderer derimot ikke arbeidsgodtgjørelse til mannskapet. For å vise betydningen av de beregnede avskrivninger og de kalkulatoriske renter å, egenkapital, er kostnadene eksklusiv disse gjengitt i egen rubrikk i tabellen. Disse «rest»-kostnadene består av drifts- og renteutgifter.

Lønnsevne pr. årsverk er fremkommet ved å dividere den totale lønnsevne for fartøyet med antall årsverk utført om bord.

Arbeidsgodtgjørelse er en størrelse som gir uttrykk for den totale arbeidsgodtgjørelse til mannskapet om bord på fartøyet. Denne størrelsen er for fartøyer under 40 fot med mer enn en mann om bord i praksis den samme som total lottutbetaling, da ekstralott og faste hyrer ikke forekommer i nevneverdig omfang. For enmannsfartøyer, der det er vanskelig å skille arbeidsgodtgjørelsen fra kapitalgodtgjørelsen, har en beregnet førstnevnte på grunnlag av Norges Fiskarlags oppgjørsregler for fartøyer med to manns besetning som driver samme type fiske og er av samme størrelse som enmannsfartøyet.

Arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk gir uttrykk for en samlet arbeidsgodtgjørelse i gjennomsnitt for de av

mannskapet som står om bord i fartøyet hele driftstiden.

Regnskaper fra i alt 498 fartøyer

Driftsresultatene bygger på opplysninger fra 498 fartøyer som oppfylte budsjettnemndas krav til helårsdrift. De tilsvarende tall for 1977 og 1978 var henholdsvis 290 og 398.

I kartleggingsundersøkelsen for 1979 kom en fram til at det var 2115 helårsdrevne fartøyer totalt. Imidlertid anser en dette tallet for å være noe høyt og en antar at et antall på rundt 1800 fartøyer begge år sannsynligvis er riktigere.

Baserer en seg på dette var utvalgsprosenten for helårsdrevne fartøyer 28 prosent i 1979. For fartøygrupperinger med utvalg mindre enn 10 prosent eller mindre enn 5 fartøyer er det ikke offentliggjort tall.

Fartøygrupperingen er den samme i de to årene 1978 og 1979 og tallene er derfor sammenlignbare.

Resultatene sett på landsbasis

Den samlede førstehåndsverdi for de norske fiskerier økte fra 2,9 milliarder kr. i 1978 til 3,1 milliarder kr. i 1979. Gjennomsnittlig lønnsevne pr. års-

verk for helårsdrevne fiskefartøyer fot og over (se Fiskets Gang nr. 18, 1980) økte fra kr. 49.282 i 1978 til kr. 53.335 i 1979, men var likevel betydelig lavere enn i 1977 (kr. 80.511).

Gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk for helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot har derimot vært temmelig stabil de siste tre årene:

1977: 37.978

1978: 36.028

1979: 36.603

Det er flere årsaker til at den gjennomsnittlige lønnsevne pr. årsverk for helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot ikke har hatt den samme utvikling som for fartøyer over 40 fot og som den samlede brutto førstehandsverdi for fiskerierne sett under ett.

De samlede brutto fangstinntekter for de helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot utgjør anslagsvis bare i underkant av 10% av den samlede førstehandsverdi for fiskerierne sett under ett. Dessuten var det særlig havfiskeflåten som var skyld i de store endringene i lønnsevnen for fartøyene over 40 fot.

Alle fartøyer 25–39 fot sett under ett, har det vært relativt beskjeden endring i bruttoinntekten 1977–1979 (1%). Kostnadene har økt noe mer (15%), men økningen var likevel en del lavere enn kostnadsøkningen for fartøyer over 40 fot i samme tidsrom. En mindre reduksjon i antall årsverk pr. fartøy (fra 1,8 til 1,6) har også medvirket til at kostnadsøkningen ikke har ført til særlige endringer i lønnsevnen pr. årsverk i perioden. Reduksjonen i antall årsverk pr. fartøy kan skyldes endringer i Budsjettnemndas utvalg (det økte fra 290 til 498 fra 1977 til 1979), men kan også gjenspeile økt effektivisering av fisket. Flåten av helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot består hovedsakelig av nye fartøyer. I 1978 var 91% av plastfartøyene og 84% av trefartøyene bygget i 1974 eller senere.

Forskjeller etter fartøyers størrelse

Som i 1978 (og i 1977) var lønnsevnen pr. årsverk i 1979 økende med fartøystørrelsen. Differansen i lønnsevnen pr. årsverk mellom de minste fartøyene (25–39 fot) og de største fartøyer (35–39 fot) var større i 1979 enn i 1978, men omlag den samme som i 1977.

Lønnsevnen pr. årsverk var i 1979 16.732 kr lavere for helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot enn for fartøyer

ene over 40 fot sett under ett. Det er imidlertid ingen markert forskjell i lønnsevnen for fartøyer rundt 40 fot. Dette fremgår av gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk hentet fra Budsjettnemndas to lønnsomhetsundersøkelser for 1979:

Fartøyer 25–29 fot: 28.892 kr.

» 30–34 fot: 40.460 »

» 35–39 fot: 45.807 »

» 40–44 fot: 47.730 »

» 45–49 fot: 56.770 »

Geografiske forskjeller

Selv om lønnsevnen pr. årsverk sett for fartøyene 25–39 fot under ett var omlag uendret fra 1978 til 1979, var situasjonen mer nyansert desom en ser de geografiske områder hver for seg.

De nord-norske fartøyene hadde gjennomgående økning i lønnsevnen pr. årsverk fra 1978 til 1979, mens fartøyer fra Trøndelag og Sør-Norge hadde en tilsvarende nedgang i lønnsevnen pr. årsverk. Blant de nord-norske fartøyer var det særlig linefartøyene som økte sin lønnsomhet i denne perioden. Nedgangen i lønnsevne pr. årsverk for fartøyer fra Sør-Norge og Trøndelag var fordelt på ulike fartøystørrelser og driftsformer. Det er særlig inntektsutviklingen som har vært forskjellig i de enkelte landsdeler. Kostnadene har stort sett vært økende for fartøyene i alle landsdeler.

Høyest gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk i 1979 hadde fartøyene 25–39 fot fra Nord-Norge og Sørlandet/Østlandet. Det samme var også tilfelle for kystflåten over 40 fot (d.v.s. fartøyer 40–59 fot), se «Fiskets Gang» nr. 19, 1980.

Forskjeller etter fiskerikombinasjoner

Av 21 fartøygrupper etter driftsform som det er presentert lønnsomhetstall for i 1978 og 1979, hadde 10% økning i lønnsevnen pr. årsverk. Størst økning hadde lineflåten fra Finnmark og Troms. Dette stemmer godt overens med resultatene for lineflåten over 40 fot fra de samme fylker, jfr. «Fiskets Gang» nr. 19, 1980. Antallet helårsdrevne linebåter 25–39 fot har økt meget sterkt i Troms de par siste årene (fra 7 i 1977 til 34 i 1979), mens antallet i Finnmark har vært omlag uendret i samme periode. Dette har også medført at utvalgets størrelse og sammensetning har endret seg, og dette kan ha påvirket endringene i resultatene.

11 fartøygrupper etter driftsform hadde i gjennomsnitt en lavere lønnsevne pr. årsverk i 1979 sammenlignet med 1978. Størst var nedgangen blant fartøyer som drev fiske etter torskeartet fisk i Trøndelag (fartøygruppe 012), seinotsnurperne fra Vestlandet samt de rene reketralere fra Sør-Norge. Resultatet for den nevnte utvalgenes størrelse og sammensetning de to årene. Resultatet fra seinotsnurperne fra Vestlandet er mer sikkert, og samsvarer med resultatene fra seinotsnurperne over 40 fot fra de samme distrikter, (jfr. «Fiskets Gang» nr. 19, 1980). Nedgangen for de rene reketralerne 25–39 fot fra Sør-Norge er usikker og samsvarer dårlig med utviklingen for de rene reketralere over 40 fot fra de samme distrikter. Nedgangen har sannsynligvis sammenheng med en 3-dobling av utvalget fra 1978 til 1979, og er neppe helt reell.

Høyeste lønnsevne pr. årsverk hadde lineflåten i Nord-Norge, særlig fartøyene fra Finnmark og Troms. Disse hadde i gjennomsnitt en lønnsevne pr. årsverk på omlag 70.000,- kr., dvs. betydelig over landsgjennomsnittet for alle helårsdrevne fiskefartøyer over 25 fot. Resultatene bygger på et utvalg av 48 av i alt 246 helårsdrevne linefartøyer 25–39 fot fra Nord-Norge. Dette er et litt mindre prosentvis utvalg (20%) enn for lønnsomhetsundersøkelsene for fartøyer 25–39 fot samlet (28%). Resultatene samsvarer imidlertid godt med resultatene for helårsdrevne linebåter over 40 fot fra de samme distrikter. Også lønnsomhetsundersøkelsen for helårsdrevne fiskefartøyer fra Nord-Norge som drev linefiske gjennomgående hadde høyere lønnsevne pr. årsverk enn kystfartøyer som drev med andre redskaper i 1979. Både i Troms/Finnmark og i Nordland hadde linefartøyer over 40 fot omlag 30% høyere lønnsevne pr. årsverk enn linefartøyene av størrelse 25–39 fot. Linefartøyer 25–39 fot hadde likevel dels like høy, dels høyere lønnsevne pr. årsverk enn kystfartøyer over 40 fot fra de samme distrikter som drev med annen redskap enn line.

Også fartøyer som vesentlig drev med notfiske etter brisling og småsild hadde en relativt høy lønnsevne pr. årsverk i 1979. Lønnsevnen pr. årsverk var høyere for disse fartøyer enn for fartøyer over 40 fot som drev de samme fiskerier (henholdsvis kr. 46.960,- og kr. 34.329,-). De større brislingfartøyer har større inntekter,

Tabell 1. Sammendrag driftsresultat 1978-79. Helårsdrevne fiskefartøyer 25-39 fot. Veid gjennomsnitt pr. fartøy

Fartøygruppe	Antall fiske-dager		Antall årsverk		Totale brutto-inntekter kroner		Totale kostnader kroner		Kostnader ekskl. beregn. avskriv. og kalk. renter kroner		Lønnsevne pr. årsverk kroner		Antall regnskaper		Antall fartøyer kartlagt masse		Arbeidsgodtgj. pr. årsverk	
	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979
Alle fartøyer	168.0	173.4	1.7	1.6	129 106	133 032	68 244	73 554	47 186	49 482	36 028	36 603	398	498	1 823	2 115	44 489	47 777
<i>Fartøyer i størrelsen</i>																		
25-29 fot	171.4	171.8	1.3	1.3	89 014	85 947	47 685	49 789	31 362	31 040	30 780	28 892	213	273	1 005	1 167	41 733	41 860
30-34 fot	167.3	180.9	2.1	2.0	169 553	174 436	89 553	93 332	64 444	63 917	38 950	40 460	132	146	523	641	46 311	41 856
35-39 fot	157.1	163.4	2.2	2.3	195 331	226 788	101 177	123 240	70 985	89 906	42 132	45 807	53	79	295	307	47 218	52 742
<i>Fartøyer med hjemsted i</i>																		
Finnmark	155.1	161.0	1.9	1.9	187 820	198 438	107 342	101 551	84 107	75 333	42 304	50 964	50	54	279	311	52 093	61 604
Troms	166.4	167.2	1.6	1.6	123 449	132 950	64 328	73 659	44 104	50 608	36 444	37 638	43	59	181	226	46 985	50 215
Nordland	173.5	177.5	1.7	1.8	132 370	147 768	70 347	76 937	49 156	53 540	36 028	40 422	101	128	534	605	45 662	48 663
Trøndelag	174.8	176.9	1.6	1.5	104 427	91 342	51 587	55 918	32 275	33 634	32 832	24 321	53	61	227	219	39 220	36 160
Møre og Romsdal	158.3	172.4	1.6	1.4	107 219	108 975	58 960	67 486	38 481	44 734	30 414	29 253	52	64	199	278	39 267	45 336
Sogn og Fjordane	168.0	169.5	1.5	1.4	100 013	102 555	51 006	64 173	31 761	39 598	32 000	26 692	33	29	108	95	40 364	39 566
Hordaland, Bergen	173.9	175.2	2.2	1.9	124 203	105 438	69 687	74 245	46 252	46 454	24 798	16 478	17	29	86	97	33 506	31 105
Rogaland	199.6	197.3	1.3	1.3	84 187	86 264	53 826	58 678	30 122	32 150	23 719	21 024	20	26	67	121	34 124	39 784
Sørland/Østland	158.8	170.6	1.5	1.5	124 896	118 924	47 253	57 591	27 509	33 788	50 656	41 966	28	48	142	163	50 139	47 826
Alle fart. i «torskfiskeriene» ¹	168,4	173,4	1,7	1,6	128 911	133 820	68 215	73 747	47 309	49 928	35 950	36 538	390	483	1 752	2 066	44 568	47 840
Alle fart. i «sildefiskeriene» ²	168,2	179,7	2,5	2,4	242 916	245 962	91 278	140 407	61 194	91 560	61 705	43 267	8	10	71	49	55 391	48 734

¹ Fiske etter torskeartet fisk, rekefiske, krabbe, hummer og ålefiske samt laks, pigghå og flattfisk.

² Fiske etter sild, makrell og brisling.

Driftsresultater for helårsdrevne fiskefartøyer 25-39 fot for 1978-79. Gjennomsnitt pr. fartøy. Gruppert etter hjemsted og størrelse.

Fartøyer hjemmehørende:	Antall fiskedager		Antall årsverk		Total brutto inntekt, kroner		Total kostnad, kroner		Kostn. ekskl. beregn. avskriv. og kalk. rente, kroner		Lønnsevne pr. årsverk, kroner		Arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk, kroner		Antall regnskaper	Antall fartøyer kartlagt masse
	78	79	78	79	78	79	78	79	78	79	78	79	78	79		
<i>Finnmark</i>																
25-29 fot	154,4	156,6	1,3	1,2	112 069	118 297	67 470	65 287	48 598	46 086	34 727	43 331	55 922	61 983	21	145
30-34 fot	162,3	175,4	2,3	2,4	227 976	240 656	146 078	123 216	120 796	91 907	36 238	48 933	51 448	48 933	21	104
35-39 fot	147,4	147,3	2,7	2,7	286 526	315 046	137 164	150 019	107 910	115 932	55 941	61 386	49 150	59 074	12	62
<i>Troms</i>																
25-29 fot	176,2	164,1	1,3	1,2	83 942	87 566	43 696	52 586	29 086	33 555	32 187	29 172	43 190	45 966	35	134
30-34 fot	157,8	176,5	2,5	2,2	212 630	200 392	99 318	84 261	73 128	57 601	46 109	52 296	52 754	54 084	15	57
35-39 fot	..	164,0	..	2,0	..	196 868	..	137 073	..	104 509	..	30 439	..	53 024	9	35
<i>Nordland</i>																
25-29 fot	179,7	176,7	1,3	1,3	100 700	97 174	51 814	50 950	34 679	31 980	36 850	34 995	47 560	45 136	71	315
30-34 fot	173,4	181,1	2,1	2,1	163 084	187 986	79 855	97 239	58 824	69 547	40 113	43 414	44 827	51 186	35	187
35-39 fot	..	173,4	..	2,5	..	229 482	..	119 554	..	90 414	..	44 719	..	50 565	22	103
<i>Nord-/Sør-Trøndelag</i>																
25-29 fot	173,1	176,5	1,4	1,2	79 358	64 926	40 449	40 408	24 332	23 860	27 677	21 079	34 386	32 070	35	136
30-34 fot	171,2	182,3	2,0	1,9	150 670	127 114	69 578	79 444	45 233	47 710	40 877	25 702	44 810	39 013	19	68
35-39 fot	..	156,1	..	2,3	..	168 682	..	89 897	..	58 436	..	34 085	..	44 444	7	15
<i>Møre og Romsdal</i>																
25-29 fot	159,7	159,9	1,4	1,3	81 500	75 190	43 746	48 255	29 360	29 958	27 938	20 460	36 589	34 576	37	151
30-34 fot	154,2	191,2	1,7	1,5	133 395	143 152	75 666	84 459	50 827	57 061	33 051	38 579	42 124	56 507	22	98
35-39 fot	163,6	174,2	2,0	1,6	136 402	169 396	73 213	110 259	41 287	77 144	30 824	36 961	39 703	55 541	5	29
<i>Sogn og Fjordane</i>																
25-29 fot	163,9	171,7	1,4	1,3	90 411	80 643	43 713	41 016	28 779	23 715	32 875	30 419	41 458	36 640	15	54
30-34 fot	182,4	155,8	1,6	1,4	114 453	92 812	61 377	68 485	34 920	39 566	33 355	17 844	39 627	36 433	9	30
35-39 fot	..	186,2	..	2,3	..	236 697	..	166 089	..	117 661	..	30 619	..	52 730	5	11
<i>Hordaland/Bergen</i>																
25-29 fot	184,0	182,5	1,8	1,4	64 263	59 228	51 931	54 452	31 597	31 776	6 670	3 398	23 678	23 561	19	60
30-34 fot	155,3	161,8	2,8	2,8	235 520	189 457	102 663	110 232	73 470	73 142	46 658	28 510	45 357	38 043	9	33
35-39 fot
<i>Rogaland</i>																
25-29 fot	198,6	185,7	1,1	1,1	73 422	61 125	39 609	40 168	22 793	20 301	31 628	19 183	36 566	31 658	16	78
30-34 fot	..	235,6	..	1,9	..	144 421	..	94 843	..	57 965	..	26 593	..	51 351	7	31
35-39 fot	197,0	..	1,7	..	100 740	..	61 403	..	29 039	..	23 249	..	25 377	..	12	
<i>Sørland/Østland</i>																
25-29 fot	160,2	184,1	1,2	1,2	68 826	84 505	30 078	44 094	17 189	25 877	31 229	33 959	36 997	43 950	24	94
30-34 fot	160,3	161,9	1,6	1,6	128 460	121 928	60 553	51 916	36 246	27 561	43 438	44 218	50 795	52 702	9	33
35-39 fot	153,8	143,2	2,2	2,1	261 307	206 040	79 046	98 036	46 005	60 156	81 610	52 463	67 907	50 240	15	36

Driftsresultat for helårsdrevne fartøyer 25-39 fot 1978/79. Gruppert etter driftsform. Gjennomsnitt pr. fartøy.

Driftsform	Antall fiskedager		Antall årsverk		Totale bruttoinntekter kr.		Totale kostnader kr.		Kostn. ekskl. beregn. avskr. og kalk. renter kr.		Lønnsevne pr. årsverk kr.		Arbeidsgjørelse pr. årsverk kr.		Antall regnskaper kartlagt		Antall fartøyer	
	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979	1978	1979
001 Rentjuksfiske. Finnmark	142,7	132,1	1,2	1,2	74036	96825	55091	57344	34552	34304	15686	32823	45561	56002	7	41		
002 Fiske etter torskeartefisk. Finnmark	159,4	164,2	2,0	2,2	201483	209737	106198	115275	81008	87364	47096	43525	52457	59229	31	186		
003 Torskeartefisk. Troms	173,3	172,3	1,5	1,5	118135	112152	59486	66001	41177	44998	38665	29997	47979	45596	41	169		
004 Rentjuksfiske. Nordl.	146,6	174,2	1,5	1,2	63696	78693	44219	45735	24708	26012	12948	28634	26984	45541	10	68		
005 Fiske etter torskeartefisk. Nordland	180,1	181,0	1,7	1,7	129278	146627	64513	69434	44503	46289	39043	44342	48995	48692	69	323		
006 Linefiske i Finnmark	160,7	159,3	2,4	2,0	284142	279014	183435	130527	159933	104167	42612	72931	56865	71025	10	60		
007 Linefiske i Troms	134,0	138,4	2,3	1,9	174756	233466	82889	101927	65863	77783	39092	68244	43507	64843	8	34		
008 Linefiske i Nordland	165,8	171,8	2,1	2,0	187572	206113	99020	107405	76556	84343	42310	50199	47938	59820	30	152		
009 Kveitefiske med kombinasjoner. Nord-Norge	173,5	177,7	1,7	1,7	119815	110510	56057	62949	37214	37200	36987	28781	43431	40158	24	75		
010 Ren reketråling, Nord-Norge	177,3	146,3	1,2	1,3	87710	117811	70640	84395	38921	52199	14069	25991	41022	42351	7	30		
011 Reketråling m/komb. Nord-Norge	134,7	-	2,0	-	157094	-	116693	-	80359	-	20075	-	34582	-	-	4		
012 Fiske etter torskeartefisk. Trøndelag	171,7	188,2	1,2	1,3	77443	63677	44255	51591	25268	28992	27241	9609	41424	30669	9	49		
013 Laksefiske med komb., Trøndelag	171,9	173,3	1,8	1,6	123540	112543	57256	63174	36586	40092	36986	31639	42145	42415	26	78		
014 Andre fiskerikomb. Trøndelag	176,3	176,3	1,6	1,6	106881	93570	54148	56239	34708	33976	32646	23692	37979	34066	23	86		
015 Krabbe, hummer og ålefiske. Sør-Norge	163,3	197,6	1,1	1,3	38154	63523	21762	37896	10044	20819	15132	19394	20855	34739	7	28		
016 Pigghåfiske, Sør-Norge	183,9	190,1	1,3	1,1	90318	77598	53806	54739	32639	30892	28348	20594	36986	36502	14	34		
017 Lange- og brosmefiske, Sør-Norge	143,1	148,7	1,5	1,2	104611	96353	56214	95699	37773	40221	31978	25126	39164	44477	23	69		
018 Seinfiske, Sør-Norge	169,1	174,9	2,9	2,7	200995	164709	82867	97058	51603	60078	40559	25021	41553	36762	8	39		
019 Fiske etter torskeartefisk, Vestlandet	172,7	182,4	1,5	1,5	100334	101752	55225	65593	35858	40089	29194	26715	39696	41368	84	359		
020 Fiske etter torskeartefisk, Sørlandet	-	200,4	-	1,6	-	88627	-	35493	-	18272	-	33388	-	40724	7	38		
021 Fiske etter torskeartefisk, Østlandet	-	159,8	-	1,2	-	87211	-	46552	-	28545	-	34378	-	45156	11	32		
022 Ren reketråling, Sør-Norge	134,8	135,9	1,6	1,5	126695	117699	53061	67268	26528	34709	46021	33621	52566	44556	14	38		
023 Reketråling m/komb., Sør-Norge	163,7	153,6	1,5	1,7	96541	135127	61286	67808	29590	38217	24029	39935	34406	43854	7	15		
024 Makr.fiske, hele landet	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14		
025 Sild- og brislingfiske, hele landet	-	171,0	-	2,8	-	296643	-	166495	-	113027	-	46961	-	50193	7	35		
026 Fartøyer som ikke inngår i gruppene 001-025	168,5	194,1	1,5	1,6	74272	115288	44315	71604	25299	46712	20301	26475	27819	38856	16	59		

kostnader og total lønnsevne pr. fartøy, men antall årsverk utført om bord var betydelig høyere på de store enn på de små fartøyene.

Lavest gjennomsnittlig lønnsevne pr. årsverk hadde fartøyer fra Trøndelag som fisket etter torskeartet fisk. Også fartøyer fra Sør-Norge som drev krabbe, hummer- og/eller ålefiske hadde en relativ lav lønnsevne pr. årsverk i 1979. (Den var også lav i 1978).

Arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk

Gjennomsnittlig arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk for alle helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot var i 1979 kr. 47.777,—, en økning på omlag 3.000,— kr. fra 1978. Det var stort sett de samme distrikter og fiskerikombinasjoner som hadde høyest lønnsevne og arbeidsgodtgjørelse. Arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk på lineflåten fra Nord-Norge var i gj.snitt fra 59.820,— kr. til 71.025,— kr., avhengig av hjemfylke.

Lavest gjennomsnitt i arbeidsgodtgjørelse pr. årsverk hadde fartøyer fra Hordaland og Trøndelag. Blant disse gjorde fartøyene fra Trøndelag som drev laksefiske kombinert med annet fiske i deler av året det litt bedre enn den øvrige flåte fra Trøn-

delag. Selv denne flåten hadde imidlertid lavere arbeidsgodtgjørelse enn landsgjennomsnittet for helårsdrevne fiskefartøyer 25–39 fot.

Markert avsnitt

Budsjettnemnda har foretatt lønnsomhetsundersøkelser for fiskefartøyer under 40 fot siden 1974. Resultatene for undersøkelsene for 1977 og 1978 var de første som ble offentliggjort. Budsjettnemnda har for tidligere år ikke funnet kvaliteten av undersøkelsene god nok for offentliggjøring. Dette skyldes flere svakheter ved undersøkelsene. De største svakheter har vært lav svarprosent og problemer med å skille de helårsdrevne fiskefartøyene fra de ikke-helårsdrevne fiskefartøyene.

De nevnte svakheter er redusert betydelig for 1979-undersøkelsen. Utvalget er således nær fordoblet fra 1977 til 1979 (fra 290 til 498 fartøyer). Problemet vedrørende skillet helårsdrift/ikke-helårsdrift er redusert ved innføring av særskilte undersøkelser for kartlegging av driften til alle merkepliktige fiskefartøyer 25–39 fot (holdt 1977 og 1979).

Til tross for disse forbedringer er kvaliteten av de siste års lønnsomhetsundersøkelser for fartøyer 25–39 fot likevel sannsynligvis litt dårligere

enn kvaliteten av de siste års lønnsomhetsundersøkelser for fartøyer på 40 fot og over. Dette skyldes særlig følgende forhold:

- 1) Lavere svarprosent, dvs. utvalg. Utvalget for 1979 er imidlertid betydelig større enn utvalgene for 1977 og 1978. Dette kan ha påvirket endringene i lønnsevnen pr. årsverk fra 1977–1978 til 1979 for enkelte fartøygrupper.
- 2) Dårligere kjennskap til de små fartøyers drift i forhold til de større fartøyers drift. Det totale antall fartøyer i de enkelte fartøygrupperinger, som brukes som vektgrunnlag ved sammenveining av enkeltgrupper til samlegrupper av fartøyer, er dermed mer usikkert i småbåtundersøkelsen enn i storbåtundersøkelsen.
- 3) Fartøyer under 40 fot brukes mer til annen virksomhet enn fiske (f.eks. til lokal transport) enn tilfellet er for de større fartøyer, uten at dette kommer frem i lønnsomhetsundersøkelsene.
- 4) Da mange av båtene under 40 fot er «en-mannsbåter» er skillet mellom kapitalinntekt og arbeidsinntekt uklart. Arbeidsgodtgjørelsen på «småbåtene» er derfor mer usikker enn arbeidsgodtgjørelsen på «storbåtene».

Staten eneaksjonær i Finotro

For å styrke den økonomiske stillinga til Finotro A/S, går Regjeringen overfor Stortinget inn for at det bevilges 34,5 millioner kroner til ny aksjekapital i selskapet. 10 millioner kroner av dette er langsiktig gjeld. I tillegg går Regjeringen inn for at 2,3 millioner kroner i lån blir sletta. Ingen av anlegga til Finotro vil bli nedlagt, om Regjeringens opplegg følges. Staten blir da eneaksjonær i Finotro.

Finotro, som har fem produksjonsanlegg og omlag 500 tilsatte, eies av staten, med 93 prosent av aksjene, Norges Fiskarlag, Norges Råfisklag og Landsorganisasjonen. Selskapet med datterselskaper har hatt betydelige økonomiske vansker. I vår stillte Regjeringen 10 millioner kroner til disposisjon for Finotro, samtidig som et konsulentfirma foretok en analyse av selskapet. Konklusjonen fra konsulentfirmaet gikk ut på at selskapet

måtte refinansieres og organisasjonen styrkes.

Regjeringen vil at Finotro skal benyttes i forbindelse med den omorganisering av fiskeindustrien som nå skal skje. Selskapet vil eventuelt bli benyttet i situasjoner og på steder hvor andre løsninger ikke finnes, for å opprettholde sysselsettinga. Det er i øyeblikket aktuelt å benytte Finotro for å opprettholde fiskemottak og dermed bosetting i Kamøyvær og Syltefjord.

Mindre auke i eksport frå Færøyane i andre halvår

Storbritannia, Danmark og Vest-Tyskland er dei største avtakarane for færøysk eksport. Første halvår i år tok dei vel 50% av det Færøyane eksporterte, ein eksport som for øvrig auka med 21,42% samanlikna med 1979. Eksporten var i juni komen opp i ein verdi av 426.243.023 f.kr.

Hyselfiletar, salta torsk, reker og ikkje minst frossen slo toppa eksportstatistikken. I juli og august segla makrell til konsum opp i leiinga. Denne delen av eksporten gjekk berre til Danmark, og den kom i desse to månadene oppe i 6.651 tonn til eit verde av 10.2 mill. f.kr.

Aukinga i eksporten var ikkje så stor i sommarmånadene, og ved utgangen av august var den totale auken for året nede i 14,14% samanlikna med 1979. Den dårlegaste eksportmånad til no i år var juli. Då vart eksportverdet nede i 76 mill. f.kr.

Vest-tysk trålar ved Alaska

Den vest-tyske fabrikktrålar «Friedrich Busse» fiskar no utanfor Alaska. «Friedrich Busse» er den første vest-tyske trålar som fiskar i amerikanske farvatn, og den vert sett på som eit naudsynt hjelpemiddel for botnfiskindustrien i Alaska.

Forsøksfiske med garn i Nordsjøen

Av konsulent Johan J. Hansen, Nordsjøutvalget

Formålet med forsøksfisket med garn var å lete etter drivverdige garnfelt i den sørlige del av Nordsjøen. Forutsetningen for forsøket var også at fartøyet skulle melde fra om resultatene til andre interesserte fartøyer minst 2 ganger pr. dag. Skipper og eier av m/s «Jill Renate» er Thronn Stordahl, Farsund. Forsøket foregikk i tidsrommet 5.5 til 5.6. 1980.

Fartøy og utstyr

M/S «Jill Renate» er en garnbåt på 24,8 m l.l. (75,7 fot kj.l.) og har en Caterpillar motor på 325 HK. Foruten «vanlig» utstyr er fartøyet også utstyrt med SIMRAD ekkolodd EX med fiskelupe. Ekkolodd/fiskelupe betraktes som en viktig kombinasjon for fiske i Nordsjøen.

M/S «Jill Renate» er utrusta og bemanna for konvensjonelt garnfiske. Under forsøksfisket var bemanninga 7 mann og fartøyet holdt sjøl garn.

Resultater

Forsøka starta med 6 garnlenker. Fem lenker var av 7 1/2 omfar og ei lenke av 6 omfar. Samtlige lenker hadde 30 garn. Garnlenkene av 7 1/2 omfar gav meget gode resultat og viste seg effektive for både torsk, sei, lange og lyr. Lenka med 6 omfar gav ikke resultat under prøvetida (den var satt i håp om å få stor torsk). I første del av forsøket ble det totalt satt 180 garn. Bare 150 garn (7 1/2 omfar) gav resultat. I siste del av forsøket ble det satt nok ei lenke av 7 1/2 omfar slik at det totale antall garn kom opp i 210.

Kommentar

Det var under disse trekka svært dårlige strømforhold med kraftig strøm fra vest. Det ble så leita sydover i håp om bedre strømforhold, – til posisjon N 58°00' Ø 04°20', – ingen registrering. Derfra ble det leita til Østbanken og videre til Engelsk Klondyke, posisjon N 57° 35' Ø 04°15', – ingen registrering. Det ble så leita videre nedover mot Egersundbanken, men heller ikke der gav det registrering. Dette skyldtes antakelig strømforholda. En del trålere som fiska lenger øst, klaget over kraftig strøm.

Feltet ble så forlatt for å leite etter nye felt. Kursen ble satt mot Korallbanken, og det ble kryssa til posisjon N 58°20' Ø 02°40'. Derfra til posisjon N 58°40' Ø 02°30', – ingen brukbare registreringer. Det ble heller ikke funnet gode nok bunnforhold for garn, – det var for det meste sand. Fra den 22/5 ble det leita fra posisjon N 58°50' Ø 03°20' og sydover. Det ble gjort en del spredte registreringer, og det ble leita videre til posisjon N 58° 24' Ø 03°43' hvor det ble funnet en del konsentrerte registreringer.

Forsøksfisket resulterte i et totalt levert kvantum på 36419 kg til en verdi av ca. kr. 180.000.

Fisken som ble levert var av god kvalitet, da den ble bløgga straks den var tatt opp. Fisken var også sløyd, kappa, vaska og isa i kasser før hver ny garnsetting.

Drivstofforbruket var på ca. 4000 l pr. tur. Det lave forbruket skyldes relativt liten motorkraft (i forhold til båtens størrelse).

Konklusjon

Forsøksfisket med garn i den sørlige del av Nordsjøen anses å være vellyk-

ket. Skipperen på «Jill Renate» anser de felt som ble funnet som noen av de beste i den sørlige del av Nordsjøen. Når antall garn (180–210) som ble benyttet under forsøket, blir sammenlignet med antall garn som benyttes under ordinær drift, – ca. 300, er det all grunn til å være fornøyd med resultatet. Skipperen ser heller ikke bort fra at resultatet kunne ha blitt enda bedre dersom forsøket hadde vært starta en måned tidligere. Ved eventuelt framtidig fiske ville skipperen ha benytta garn både av monofil og multimonofil.

M/S Tviskjær

I perioden 12.5.–14.6 drev også M/S «Tviskjær» forsøksfiske med garn i Nordsjøen. Eier av «Tviskjær» er Kjell Larsen fra Hidrasund. Roald Waage var skipper under forsøksfisket.

Forsøksfisket resulterte i et totalt levert kvantum på ca. 27 600 kg til en verdi av ca. 190 000 kroner.

På samtlige områder ble 20–40% av fangsten ødelagt av lus. En av grunnene til dette var at det ble skifta posisjon hver dag.

Konklusjon

«Tviskjær»-forsøket må ansees som vellykket. Skipperen viser til at Nordsjøen har store områder med gode bunnforhold for garnfiske. Fangsten var brukbar i forhold til bruksmengden. Skipperen peker også på at Nordsjøen har store områder som ikke er godt nok utforska, og som muligens burde vært fiska på til andre årstider.

Økning i antall infeksjoner og intoksikasjoner fra næringsmidler verden over

Av Sigm. Skilbrei og Jan Gjerde

Foreløpig rapport fra møtet om næringsmiddelhygiene/næringsmiddel-mikrobiologi og næringsmiddelkontroll i Berlin, 29.6.–4.7. 1980.

Det er påvist en økning i antal infeksjoner/intoksikasjoner fra næringsmidler verden over. Dette gjelder både i-land og u-land og skyldes sannsynligvis endrede matvarevaner, nye matvareprodukter, større internasjonal handel med matvarer uten at de hygieniske forholdsregler er tatt vare på i tilstrekkelig grad.

Problemet sto i fokus på konferansen i Berlin der over 700 deltakere representerte 66 land

fra hele verden. Fra Norge var det 8 deltakere, hvor 3 representerte fiskerisiden (2 fra Fiskeridirektoratet og 1 fra Hermetikklaboratoriet). I hovedsak omhandlet denne kongressen kjøttprodukter, men med den store internasjonale handel med fiskeprodukter og utvikling av nye matvarer med fisk som råstoff, er det nødvendig å innhente de informasjonene som slike konferanser gir.

Det som spesielt angikk fiskeproduktene var nye undersøkelser vedrørende toksinproduksjon av bakterien *Clostridium botulinum* i røkte fiskeprodukter med lavt saltinnhold som omsettes gjennom kjølekjeden. Disse produkttyper øker i omfang, bl.a. på grunn av den voksende oppdrettsnæring.

Omfattende undersøkelser ved Torry Research Station, Aberdeen, og Fiskeriministeriets Forsøgslaboratorium i Danmark, viser at det er en reell fare for toksinproduksjon i røkte fiskeprodukter når saltinnholdet reduseres. Tilsvarende undersøkelser foregår ved Hermetikklaboratoriet i Stavanger. En del slike undersøkelser er også foretatt ved Sentrallaboratoriet, bl.a. av hensyn til utarbeidelsen av forskrifter på dette område. Både Storbritannia og Danmark arbeider med forskrifter for å regulere produksjon og omsetning av slike produkter etter de samme retningslinjer som er under arbeid i norske forskrifter.

Forøvrig ble problemet med den økende forekomst av *Salmonella*-bakterier viet stor oppmerksomhet. I norsk fiskeindustri er bakterien til nå bare påvist i fiskemel. Imidlertid er bakterien vanlig påvist i kloakkvann og hos dyr og fugler som lever ved

kloakkutløp (måker og rotter). Den nylig utarbeidede rapport om kvalitet på sjøvann som brukes i fiskeindustrien i Nordland viser at det ikke er uvanlig å benytte betydelig kloakkforurenset sjøvann til spyling av fisk. Dette er et problem som fiskeindustrien snarest mulig må rydde opp i for å unngå mulige *Salmonella*-infeksjoner i fremtiden. Denne saken har høy prioritet i Kontrollverket og dets distriktslaboratorier og ved Sentrallaboratoriet.

Utbygging/organisering av næringsmiddelkontroll var et ganske vesentlig spørsmål på konferansen. Vi hadde samtaler med flere representanter fra fiskeriinteresserte land som ønsket å bygge ut eller forbedre sitt kontroll- og analyseapparat etter norsk modell som synes å være godt kjent og vel ansett rundt om i verden.

Med den store eksporten av fiskevarer som Norge har, er det av betydning med kontakt i importlandene både med kontroll/forskningsinstitusjoner og gjennom møter som omhandler de problemer som kan oppstå ved internasjonal matvarehandel.

Fiskerisiden i Norge, og da spesielt Fiskeridirektoratet, bør vel i fremtiden være noe mer aktivt engasjert når det gjelder opplegg for og gjen-

nomføring av internasjonale konferanser om næringsmidler, næringsmiddelundersøkelser og næringsmiddelkontroll, fordi slike konferanser tillegges en ganske vesentlig vekt i internasjonal handel med matvarer og fordi det er nyttig for ens daglige arbeid. Dessuten knyttes det en god del verdifulle kontakter. Vi hadde således kontakt med mange fiskeriinteresserte deltakere både fra i- og u-land som importerer fiskeprodukter fra Norge.

Vårt hovedinntrykk av konferansen er ellers at vi ligger godt an når det gjelder kompetanse, innsikt og innsats på de områder som vi steller med i Fiskeridirektoratet.

Før øvrig hadde denne konferansen et meget omfattende program. Det foregikk på samme tid, mellom plenums møter, mange møter/foredrag som de norske deltakerne fordelte seg i mellom.

Stortingsdebatten om fiskeoppalsnæringa

Av konsulent Arne Skoge, Fiskeridirektoratet

«EI RELATIV NY NÆRING I VEKST SOM I ÅRA SOM KJEM VIL KUNNA GI NYE OG TRYGGE ARBEIDSPASSAR I KYST – NOREG»

Omlag på denne måten ordla mange av dei 34 stortingsrepresentantane seg då Stortinget den 23. oktober debatterte stortings-

meldinga om fiskeoppalsnæringa. Med unntak av nokre få spørsmål – m.a. kva omfang lov om fiskeoppal bør ha, og om det bør vera høve til å ekspropria til føremun for fiskeoppal – var det stor semje i Stortinget om mål og verkemidlar for utviklinga av fiskeoppalsnæringa.

Saksordføraren Alf Bjørnø, Arbeiderpartiet, retta innleiingsvis ei takk til medlemene av Sjøfarts- og fiskerikomiteen for heilhjarta innsats og samarbeidsvilje under komiteehand-saminga. Han minna om at komiteen fekk stortingsmeldinga i april i år, og på bakgrunn av det sterke ønske både frå Fiskeridepartementet og fiskeoppalsnæringa såg komiteen det som ei oppgåve å få saka ferdig-handsama i vårsesjonen, noko som altså lukkast.

Bjørnø gav deretter ei kort oppsummering av den historiske utviklinga av fiskeoppal og peika på den pionerinn-sats som norske fiskeoppalarar gjorde i 1950-åra. Men mange av desse var fattigare då dei slutta enn då dei starta. Likevel la dei grunnlaget for ei næring som seinare har vore i vekst og som kanskje har i seg dei framtidsvonene som desse pionerane sikkert drøymde om.

Han kom så inn på forarbeidet til den konsesjonsordninga vi har idag – Lysøutvalet som vart oppnemnd i 1971 og som året etter gjorde framlegg til mellombels lov om fiskeoppal. Utvalet si innstilling vart gitt i 1977, og den skisserte hovudmålsetjinga for norsk akvakultur i tre punkt:

1. Å utnytta landet sine ressursar til auka matvareproduksjon.
2. Å bevare eksisterande arbeidsplassar og busetjing, auka sysselsetjinga og gjera det mogeleg med eit meir variert nærings-

grunnlag i distrikt med svakt utbygd næringsliv.

3. Å byggja ut ei rasjonell næring som gir utøvarane ei inntekt på line med det som vert oppnådd i andre næringar.

Lysø-utvalet tilrådde også at Fiskeoppdretternes Salgslag A/L skulle få

Lov om fiskeoppal på nyåret. 700 søknader ligg til handsaming. Nokre konsesjonar vil verta gitt i nær framtid.

Konsesjonsvolumet truleg 5.000 m³. Nord-Noreg får preferanse.

einerett til førstehandsomsetnad av oppalsfisk av laks, aure, regnbogaure, stillhavslaks, røye og krysnin-gar av nemnde artar.

Bjørnø illustrerte utviklinga i næringa ved å visa til at medan det i 1971 vart produsert 100 tonn laks og 540 tonn regnbogaure, var dette i 1979 auka til 4.100 tonn laks og 2.700 tonn regnbogaure. Hovudårsaka til denne utviklinga, meinte Bjørnø, var dei gode prisane og den store etter-spurnaden etter oppalsfisk. Han viste elles til den store interessa for å etablere seg i næringa: Det ligg no 700 søknader i departementet som skal handsamast med det første. Bjørnø forutsette at dette ville skje innan rimeleg tid, samstundes som han åt-

vara mot for store forventningar. Ikkje alle desse kan rekna med å få konsesjon.

Fiskeoppal i Fiskeridepartementet

Bjørnø viste til eit av stridsspørsmåla i Lysø-utvalet, nemlig spørsmålet om kva for departement som skal administrere fiskeoppal – Fiskeridepartementet eller Landbruksdepartementet. Stortingskomiteen har i dette spørsmålet samrøystes slutta seg til Regjeringa sitt syn. Det er i dag langt meir naturleg å sjå fiskeoppal som ein del av norsk fiskerinæring enn som ei binæring til landbruket. Det administrative hovudansvaret må derfor leggjast til Fiskeridepartementet.

Eit fleirtal i komiteen, Arbeiderpartiet, Kristeleg Folkeparti og Senterpartiet, er samd med departementet i at konsesjonsordninga er eit sentralt verkemiddel til å skapa gode og trygge arbeidsplassar i distrikta. Arbeidarpartiet meiner dessuten, i motsetnad til dei to andre partia, at ei ny lov om fiskeoppal bør omfatta oppal av all fisk og skalldyr.

Høgre sine medlemmer i komiteen frårår at det vert oppretta ei permanent konsesjonslov. Dei ønskjer å forlenga den mellombels lova inntil tilhøva i næringa har stabilisert seg. Med Høgre sin generelle motstand mot konsesjonslover, fann ikkje

Over 700 konsesjonsøknader ventar på å verta handsama i Fiskeridirektoratet. Her inispiserer Fiskeridirektøren Hallstein Rasmussen og forskar Ingvar Huse oppsalsanlegget ved Akvakulturstasjonen i Austevoll.

Foto: Vidar Høviskeland

den endelege konsesjonstildelinga. Ein føresetnad for ei slik delegering er at det må fastsetjast visse rammer for konsesjonstildeling, og at dei ein-skilde fylka kan få eit visst antal konsesjonar år om anna.

5000 m³ pr. anlegg?

Heile komiteen er samd med departementet i at oppalsvolum i kubikk-meter skal vera måleininga for kor stort eit anlegg skal vera. Anleggsstorleiken bør etter Arbeiderpartiet og Senterpartiet sitt syn vera på 5.000 m³ pr. anlegg. Kristelig Folkeparti ønskjer 6.000 m³ som normal øvre grense, medan Høgre, tilrår 8.000 m³ pr. anlegg. Når eit fleirtal i komiteen tilrår 5.000 m³ pr. anlegg, skjer dette ifølgje Bjørnø av di større anlegg vil føra til at færre anlegg får konsesjon. Ved fastsetjing av anleggsstorleiken må ein difor vega omsynet til å spreia fiskeoppal langs kysten mot omsynet til å gi det ein-skilde anlegget grunnlag for å skapa gode og trygge arbeidsplassar. Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet meinte likevel at dersom det var heilt naturgitte eller andre tilhøve til stades, kan det vera rett å auka oppalsvolumet noko ut over den generelle øvre grensa.

Konsesjonar som ikkje vert brukte innan rimeleg tid, bør etter komiteen si meining verta inndregne etter 4-5 år.

Setjefisk

Bjørnø peika på at tilgangen på setjefisk hittil har vore den største bremsa på produksjonen av oppalsfisk. Komiteen meiner at dette er ei heilt unaturleg regulering av produksjonen og ser det difor som høgst naudsynt å auka setjefiskproduksjonen i monaleg grad. Hovudansvaret for dette må ifølgje Bjørnø ligga på næringa sjølv. Ein slik konsesjonspolitik vil kunna medføra at det år om anna vert ein overproduksjon av setjefisk som det ikkje finst avsetnad for. Det er etter komiteen sitt syn difor naudsynt å finna fram til ei ordning som gjer at framtidig overpro-

Bjørnø Høgre sitt standpunkt overraskande. Han etterlyste bakgrunnen for partiet sitt standpunkt.

Til dette svara Anders Talleraas at Høgre ikkje ser behovet for ei permanent konsesjonslov som skal gjelda all oppal av fisk, skjell og krepsdyr. Tvert imot ser Høgre på dette som ei uturvande hindring, og ei næring i ein startfase har hindringar nok. Han oppmoda departementet til å bruka fornuft og avstå frå å innføra konsesjon for noko anna enn laks og aure. Han meinte det ville vera ei ulukke for m.a. utviklinga av ei spirande skjelldyrkarnæring dersom konsesjon vert innført her.

Heile komiteen var ifølgje Bjørnø samd i at det ved tildeling av nye konsesjonar vert lagt vekt på lokale oppalsmiljø. Hovudregelen må vera at dei som driv anlegga også skal eiga dei. Men komiteen understreka at denne hovudregelen ikkje må vera til hinder for at mindre næringsdrivande i distrikta kan verta tildelt konsesjon. Det avgjerande må vera at konsesjonen

gir ein distriktsmessig effekt ved å tryggja sysselsetjing og busetnad.

For at det skal verta mogeleg å gjennomføra ein sjøveigarstruktur, meinte eit fleirtal i komiteen, Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, at offentlege låneinstitusjonar som Distriktenes utbyggingsfond og Statens Fiskarbank vert dei mest naturlege finansieringskjeldene. Bjørnø var ikkje heilt sikker på om Høgre delte dette synet og ba om ei oppklåring på dette punktet.

Av debatten framgjekk det at Høgre slett ikkje var usamd i dette, men presiserte at fiskeoppal bør få dei same vilkåra som all anna næringsverksemd i distrikta, og at det difor også er naturleg å bruka dei private kredittinstitusjonane.

På bakgrunn av at Fiskeridepartementet har reist spørsmålet om sterkare lokal innverknad ved tildeling av konsesjonar, noko ein samrøystes komite har sagt seg samd i, har dessutan komiteen reist spørsmålet om ikkje det ein-skilde fylket bør stå for

duksjon av setjefisk kan nyttast på ein fornuftig måte. Ifølgje komiteen er det fornuftig å sleppa den på sjøen. Dette er eit økonomisk spørsmål som det gjennom samarbeid mellom styresmaktene og næringa ikkje burde vera noko problem å løysa.

Auka forskning i akvakultur

Bjørnø understreka at når det har lukkast å utvikla fiskeoppal til det det er idag, har innsatsen på forskningssektoren vore av avgjerande verdi. Han rosa det gode samarbeidet mellom forskarar og praktiske yrkesutøvarar. Men enno står mykje forskning att innanfor fiskeoppal og annan akvakultur, og Bjørnø meinte at det ville vera naudsynt med ein stendig aukande forskarinnsetning. Komiteen var samd med departementet i at Norges Fiskeriforskningsråd og Norges landbruksvitenskapelege forskningsråd får ansvaret for forskinga, med felles sekretariat ved Norges Fiskeriforskningsråd.

Sjukdomsangrep på såvel setjefisk som på større fisk representerer ein risiko i produksjonen. For å bota på dette meiner komiteen at det bør vera mogeleg å få til eit samarbeid med den almenne næringsmiddelkontrollen, som er inne i ein utbyggingsfase med oppretting av laboratorier ute i distrikta. Det vil vera viktig å ta omsyn til dei behova fiskeoppalsnæringa har når ein skal fastleggja kor dei ein-skilde laboratoria skal liggja.

Ekspropiering av produksjonsareal

Eit fleirtal i komiteen, Arbeiderpartiet sine medlemmer, går inn for at det blir gitt høve til å ekspropiera til føremun for akvakulturverksemd. Berre Hanna Kvanmo, Sosialistisk Venstreparti, fann å kunna støtta Arbeiderpartiet i dette spørsmålet. Dei andre partia meinte at det vil vera fullt ut mogeleg å koma til semje med grunneigarar om leige av naudsynte lokalitetar. Dei viste også til at slik ekspropiasjonstilgang ville bera i seg kimen til tvistar og uro grannar imellom.

Kulturbetinga fiskeri

Til slutt i sitt innlegg kom Bjørnø inn på komiteen si reise til USA på forsommaren. Komiteen fekk der eit godt innblikk i kulturbetinga fiskeri,

der det er gjort ein imponerande innsats både i forskning og oppal. I USA meiner dei at det er mogeleg å bruka havet som oppvekstområde, ei form for fiskekultur som vi også her i Noreg bør syne større interesse. Komiteen oppmoda difor Fiskeridepartementet om å leggja fram ei ny stortingsmelding med kulturbetinga fiskeri som hovudfelt.

Statsråd Eivind Bolle peika innleingsvis på at smoltproduksjonen i 1977 ikkje var tilstrekkeleg til å dekkja behovet for utsetjing i dei matfiskanlegga som då hadde konsesjon. Årsaka til mangelen på balanse var at oppal av setjefisk er langt meir vanskeleg og problemfylt enn det ein hadde trudd. Han viste til at totalproduksjonen av laks og regnbogeaure i 1979 var på ca. 7.300 tonn, medan den i 1980 kan forventast å verta på ca. 7.500 tonn. Ifølgje prognoser som er laga ved Avdeling for Akvakultur, Fiskeridirektoratet, vil ein – under gitte føresetnader – i 1985 få ein totalproduksjon på omlag 20.000–25.000 tonn.

Det viktigaste verkemiddel til å styra utviklinga i fiskeoppalsnæringa var ifølgje statsråd Bolle ei permanent konsesjonsordning. Den bør ha som mål å oppnå størst mogeleg samfunnsmessig effekt ved å skaffa nye arbeidsplassar i svakt utbygde område. Statsråden understreka likevel at desse måla må sjåast i lys av ønskje om å få ei oppalsnæring som gir grunnlag for forsvarleg økonomisk drift. For å oppnå dette går departementet inn for ein anleggsstorleik på 5.000 m³ oppalsvolum. Røynsler og granskingar av lønsemda som er gjort, viser at dette er ein passande storleik. Statsråden presiserte dessutan at ein ved vurderinga av anleggsstorleiken har lagt vekt på at dei ein-skilde anlegga gir sysselsetjing til så mange personar at rimelige krav til ferie og fritid kan settast. Etter ei samla vurdering meinte statsråden difor at ein anleggsstorleik på 5.000 m³ normalt ville imøtekomma dei marknadsmessige, kostnadsmessige og miljømessige omsyn som bør ivaretakast.

Vi treng konsesjonslov

Statsråden uttala at all røynsle tydeleg viser et behov for ei konsesjonsordning er til stades. Den store interessa for å etablere seg i næringa tilseier at det i tida framover vil vera

endå større behov for å ha eit styringsmedel som ei konsesjonsordning er. Konsesjonsordninga bør etter departementet si oppfatning i alle høve omfatta all fisk, og ho bør truleg også omfatta andre artar i det marine miljø. Elles viste statsråden til det som i stortingsmeldinga er sagt om eigarstruktur, ekspropriasjon, vern av anlegg og ikkje minst forskninga, som fekk breid omtale i debatten.

Statsråd Bolle peika på at oppalsnæringa i dag er svært viktig for sysselsetjinga og busetjinga i ein-skilde kommunar og fylke. Han hadde tru på at dersom ein såg nokre ti-år framover, vil effekten av ei utbygd oppalsnæring koma mange nye distrikt til gode. Men dette vil ta tid, og statsråden kunne ikkje dela den oppfatninga, at oppalsnæringa på kort sikt vil kunna løysa dei problem som norsk fiskerinæring generelt har.

For dei 700 søkjarane som ventar på å få sine søknader handsama, kunne statsråden opplysa at dette vil verta gjort så snart den nye lova med forskrifter er vedteken. Dette vil venteleg skje i 1981. Statsråden kunne likevel lova at departementet i relativ nær framtid vil gi eit sterkt avgrensa antal konsesjonar. Desse må baserast på kriterier som vil verta lagt til grunn i ei framtidig konsesjonsordning. Med tilvising til stortingsmeldinga, vil ein gi ein-skilde områder i Nord-Noreg ein viss preferanse. Dessutan vil ein handsama søknader om utviding av anlegg som i dag ikkje gir rimeleg lønsemd og skikkeleg arbeidsmiljø. I tillegg ville statsråden vurderer å gi nokre konsesjonar til distrikt der oppalsnæringa ikkje er komen i gang eller er svært lite utbygd.

Registrering av agnskjellfelt i Nordland og Troms

Registreringa var opprinnelig ment å omfatte også Finnmark fylke, og budsjett for arbeidet ble lagt opp med en ramme på kroner 85.000,-. I sitt tilsagn om støtte over Statsbudsjettets kap. 1450, post 60 fant Miljøverndepartementet å måtte redusere rammen til kroner 50.000,-, slik at omfanget av arbeidet måtte reduseres. Etter vurdering ble det derfor vedtatt at registreringa i denne omfang bare skulle omfatte Nordland og Troms fylker. Dette først og fremst fordi agnskjellfisket i disse to fylker synes å ha hatt et større omfang enn i Finnmark. Det er også foretatt en relativt grundig kartlegging av haneskjellfeltene i Finnmark tidligere, og denne arten er trolig den som har størst aktualitet i dette fylket. En bør imidlertid også søke å få gjennomført en tilsvarende registrering i Finnmark.

Bakgrunnen for at arbeidet ble satt i gang var kjennskapet til at det i tidligere tider ble fanget til dels betydelige mengder skjell som ble brukt til agn, og at mange fiskere har god kjennskap til lokale skjellfelt. Bruken av skjell til agn er nå stort sett opphørt, og kunnskapen om feltene er i ferd med å dø ut. Skjellprosjektet så det som viktig at denne kunnskapen ble registrert og systematisert med tanke på videre undersøkelser og forsøksarbeid.

Materiale og metoder

De arter som i første rekke har vært benyttet til agn er O-skjell (*Modiolus modiolus*), Kuskjell (*Arctica islandica*) og Haneskjell (*Chlamys islandica*). Per i dag er det liten eller ingen utnyttelse av disse artene i Norge, men alle er til dels utmerket egnet til konsumformål. Det drives også et til dels utstrakt fiske på disse artene i andre land. I USA tas det for eksempel nå mellom 30 og 40 tusen tonn kuskjell per år, og haneskjell fanges både på Island og i Canada.

Registreringa ble utført ved at man reiste rundt og intervjuet lokalkjente

personer. På forhånd var det tatt kontakt med fiskeriretledere og lokale fiskarlag, slik at en hadde etablert et kontaktnett.

I intervjuene ble feltenes utstrekning og lokalisering avmerket på sjøkart, og opplysninger om art, fantstredskap, botnforhold og tidspunkt for fangst ble nedtegnet. Opplysningene er imidlertid gitt på bakgrunn av erfaringer som ble gjort for fra 30 til 50 år tilbake. Forholdene kan ha endret seg betydelig siden den gang og resultatene må derfor vurderes ut fra en slik usikkerhet. Det må også presiseres at registreringa i utgangspunktet gjaldt felt som ble benyttet til agnfiske. I områder med liten tradisjon i denne virksomheten kan dekningen derfor være ufullstendig.

Jostein Angell, Erling Antonsen og Tormod Venvik gjennomførte i sommer en registrering av skjellfelt som har vært benyttet til fiske etter agn langs kysten av Nordland og Troms. Materialet som ble samlet inn var enormt, og vi presenterer her et kort sammendrag av arbeidet.

Registreringa kan heller ikke gi noe bilde av mengde skjell eller bestandsstørrelse. Enkelte felt er karakterisert som «gode», uten at slike individuelle oppfatninger kan tillegges for stor betydning. Hvor mye som ble fanget i de enkelte år er også vanskelig å anslå, men det synes være klart at virksomheten har hatt et til dels betydelig omfang.

Resultat

Registreringa viser at skjell har vært til stede mer eller mindre langs hele kysten. En har ingen indikasjoner på

at situasjonen skal være vesentlig endret siden skjellfangsten opphørte, og en må derfor anta at forekomstene fortsatt er de samme.

O-skjell synes å ha størst utbredelse. Feltene synes hovedsakelig å være lokalisert til skjærgårdsregionen, men gode felt kan også finnes i fjordstrøkene. O-skjell synes også å ha hatt størst betydning som agnskjell. Det meste av O-skjella ble skjøynt, lettsaltet og brukt til agn under Lofotfisket. Feltene ble ofte tømt for skjell under fangstinga, og det er sagt at det tok ca. 10 år før feltene «kom seg igjen».

Feltene med kuskjell synes å være noe mer spredt, og oftest lokalisert til mer åpne havområder med sandbotn. Kuskjell var mye brukt som agn i lokalt fiske.

Haneskjellfeltene er nokså begrenset og relativt godt kartlagt tidligere. Denne arten var også mye brukt som agn i de distrikter den var tilgjengelig.

Vurdering

Feltbeskrivelser og kartskisser over de enkelte felt for hver kommune er sendt de lokale Fiskeriretledere/fiskarkemnder. En samlet oversikt beror ved Skjellprosjektets kontor i Tromsø. Materialet i sin nåværende form er imidlertid for volumiøst til å offentliggjøres i sin helhet, en videre bearbeidelse vil imidlertid bli vurdert.

Registreringa vil være en viktig kilde til informasjon i arbeidet med å utvikle en utnyttelse av disse artene til konsum i Norge. En vil nå søke å følge opp dette arbeidet med praktiske tiltak og forsøk med tanke på næringsutvikling. Det må kunne antas at ressursene i alle tilfelle er store nok til å tåle den beskatning til konsum som kan bli aktuell i første omgang.

Videre bestandsundersøkelser vil imidlertid også kunne bli svært aktuelt, spesielt dersom det viser seg å kunne bli markedsmessige muligheter til å ta opp større kvanta.

«FG» oversikt over fisket i perioden 20.10–1.11.

Fisket har vore ver hindra mest langs heile kysten i desse to vekene. Dette har særleg gjort seg gjeldande for dei mindre båtane, medan banklinebåtar og andre større farty ikkje har gjort det så aller verst.

Krabbefisket som no har halde på ei stund, har derimot svikta i år. Kvaliteten har vore bra, men talet på individ som er fanga ligg under fjoråret.

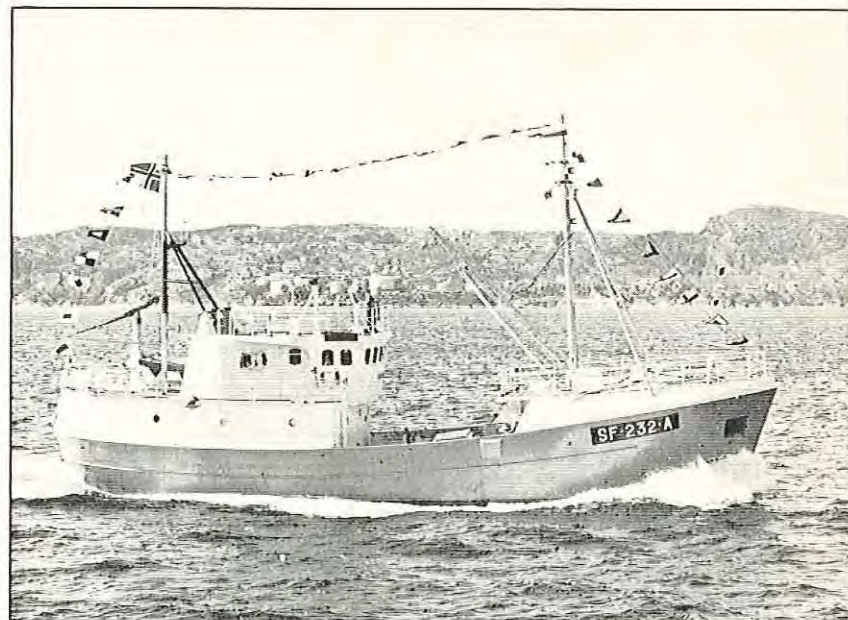
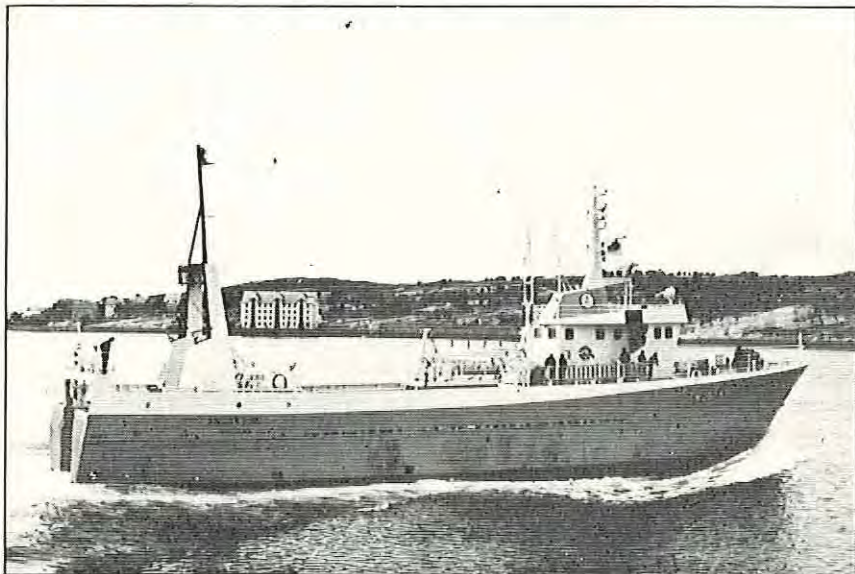
Makrellfisket er slutt. 3.750 kg er totalt oppfiska kvantum for heile perioden

For å starta nord, så har Harstad fått innmeldt 15.143,02 hl sild teke på garn og 31.531 hl som er teke på landnot.

Det sleng og litt lodde framleis trass i at sesongen no skulle vere slutt. I veke 43 vart det innmeldt 78 tonn og veka etter 17 tonn.

Ei gledeleg melding når vi snakkar om lodde. Truleg vil kvotane med vinterlodde verta omlag 40% større no i vinter enn ifjor. Dette skuldast først og fremst at vår totalkvote er auka med omlag 180.000 tonn, men også flåten som kjem til å fiska etter lodde

«Andøytind» hadde storfangst i veke 44. Då leverde den 170 tonn torsk og sei til Vesterålen. Fangsten var teken i Nordsjøen.

vert mindre enn i år. Det er til og med sjanse for at kvoten vert enno høgare, men dette vert ikkje avgjort før i januar då Sovjet skal ta stilling til om dei skal overføra noko av sin kvote til oss.

Kvotauken vil føra til at ein båt som lastar 8.000 hl og som i år hadde ein kvote på 25.000 hl, til vinteren vil kunne ta 35.000 hl.

Mykje fisk

I Finnmark ser fiskarene mykje fisk, men på grunn av det dårlege veret greier dei ikkje å ta så mykje. Line-

«Værland» leverde 70 tonn pigghå til Måløy i veke 43.

fangstane har lege mellom 50 og 100 kg langs heile Finnmarkskysten, medan det er tekne snurrevadfangstar på opp til 3.000 kg.

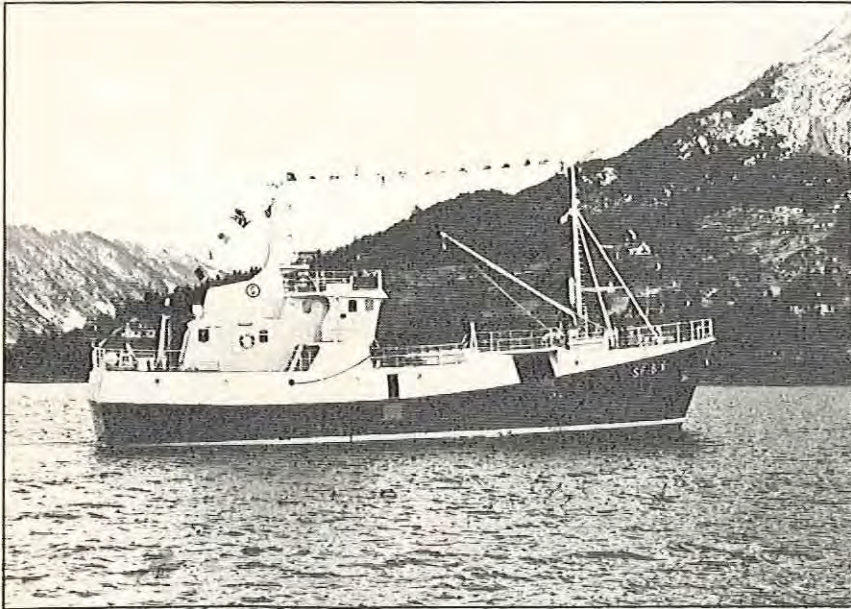
«Varak» var beste trålaren i perioden. Den leverte 77 og 56 tonn til Båtsfjord. «Kerak» fiska og godt. I veka 44 leverde den truleg rundt 80 tonn til Vardø, og veka før lossa den 32,2 tonn i Vardø og 22 i Kjøllefjord.

Kasta etter sild, fekk sei

Frå Lofoten vert det meldt om ein snurpar som kasta etter sild utanfor Lofoten. Istaden fekk den opp 80 tonn rund sei med gjennomsnittsvekt på mellom 7 og 8 kg. Det var «Gangstad» som greidde dette.

Det vert elles meldt om heller liten aktivitet mellom småbåtane i Lofoten og Vesterålen, det einaste fisket det er nokon fart i er seifisket. Garnfangstane har vore oppe i 2.000 kg. På juksa har det og vore teke ein del sei. Fangstane har vore oppi 500 kg på snøret. Linefangstar opp til 1.000 kg hyse og brosme og blåkveitefangstar opp til 5.000 kg på garn.

«Andøytind» leverte ein stor trålfangst til Vesterålen i veke 44. Den kom med 170 tonn torsk og sei frå Nordsjøen. «Lofotrål III» leverde

«Måløysund» avslutta pigghåsesongen med å levere 60 tonn til Måløy.

største fangsten til Lofoten i veke 43 med 38 tonn. Elles var det mest sei-fangstar som vart innmelde til Lofoten.

Verhindra fiske i Troms

Totalt 7 trålfangstar til Tromsø i denne perioden vitnar om liten aktivitet også her. Dårleg vér og slutt på kvotar må ta skulda. «Rollanes» leverde største fangsten i veke 43 med 85 tonn mest sei og uer. «SørTroms» hadde 84 tonn same veka, medan «Kågsund» leverde 80 tonn mest torsk og hyse veka etter.

Det vert elles meldt om bra garnfangstar, størst på Stordjupta der fangstane var frå 5.500 til 9.000 kg sei og uer. Frå Tarrann vart det meldt inn seinotfangstar opp til 24.000 kg småsei, alt i veke 43. Siste veka vart dei største garnfangstane tekne på Stordjupta, ein fangst var på 10.500 kg sei og uer. Frå Steinfjordfeltet vart det meldt om linefangstar på frå 1.700 til 2.100 kg hyse og frå Torsvågshavet kom to linefangstar på 4.500 og 5.000 kg sei og uer.

Krabbefisket i full gong i Trøndelag

Sidan veke 37 har det vore ope for krabbefiske, men det er først no dei siste vekene at fisket har slege til. Om ein då kan nytta eit slikt uttrykk om dette fisket, for til no ligg fangstkvantumet langt under det som var

teke til same tid i fjor. Kvaliteten har imidlertid vore god, og prisen er framleis 1,80 kr pr. kg til fiskar.

Det er gitt ein vekekvote på 700 kg pr. mann, men til no er det ingen som har greidd å ta opp sin kvote.

Elles har seifisket teke seg opp att. Det har vore elendig heilt sidan mai, men dei to siste vekene har det vore bra. I veke 43 vart det meldt inn 14 seinotfangstar på tilsaman 100 tonn og veka etter 12 seinotfangstar på samla 113 tonn.

I veke 44 vart det og meldt inn 44 tonn bankfisk til Husvær. Fangstane var for det meste hyse og brosme.

Til Trøndelag vart det elles innmeldt 85 tonn reker i veke 44, fangstane var tekne ved Aust-Grønland. Veka før vart det tilsaman meldt inn 29 tonn reker, noko frå Aust-Grønland og noko frå Svalbard.

Mykje brosme til Kristiansund

Både veke 43 og 44 gav gode linefangstar med brosme til Kristiansund. Første veka vart det landa to linefangstar med 75 og 110 tonn brosme. Veka etter kom det inn 7 linefangstar med frå 8 til 104 tonn brosme. Fangstane var tekne på Halten, Sklina og Skjoldenryggen.

Det vert og meldt om 8 seinotfangstar på frå 4 til 18 tonn sei, til saman 75 tonn sei i veke 44. I veke 43 var det berre ein seifangst, men den var til gjengjeld på 70 tonn og var teken av ein frysetrålur på Egga.

Brosme og sei i Ålesund

Ålesund kan melda om bra fangstar av bankfisk og sei i perioden. Samla vart det landa 583 tonn brosme i perioden, medan kvantumet av lange kom opp i 327 tonn. Både «Bjørnholm» og «Sulafisk» landa fangstar med 100 tonn bankfisk, medan «Eldborg» landa 75 tonn sei og 10 tonn torsk teken i Nordsjøen. Banklinebåtane kom frå Færøyane og Shetland, medan torsken og seien kom frå Nordsjøen og Norskerenna.

Pigghå i Måløy

Det vart litt pigghå til Måløy i år og. Det har vore knapt med det tidlegare i haust, men no heilt på tampen av sesongen kan dei melda om 130 tonn. Forutan pigghåen går det mest i bankfisk. «Fiskevær» leverde i veke 44 ein fangst på 115 tonn bankfisk teken i Nordsjøen, medan Eldborg veka før leverde 50 tonn sei teken på Vikingbanken. Det gode seifisket på Vikingbanken og andre stader i Nordsjøen har fått 4-5 båtar frå Måløydistriktet til å rusta ut og gå same vegen.

I veke 43 leverde og fiskesalslaget i Måløy 100 tonn levande låsstått sei.

Lenger sør er det mest sild

Den sørlegaste delen av landet melder og om verhindra fiske. I Rogaland vart det imidlertid teke 431 tonn fisk i perioden, medan det var heller lite av annan fangst. Det slang og ein del pigghå, til saman 30 tonn.

Hjå Skagerakfisk var kvantumet langt mindre. Samla vart det landa 135 tonn fisk, 62 tonn reker og 31 tonn sild, i ein periode med mykje vind og kulde.

I Fjordfisk sitt distrikt vart det landa 65,4 tonn sild i perioden, men utover det vart det heller lite. 31,4 tonn fisk, 54,9 tonn rå reker og 10,5 tonn kokte er det dei kan melda om på fjortendager.

Redningsskøytenes stasjonering fra 1/10-80 til 30/9-81

STASJON	TELEFON	REDNINGSSKØYTE	TIDSRØM	FØRERE
9950 VARDØ	085 - 87 498	«Lars Christensen»	Hele året	Gudmund Fredriksen Steinar Valle
9990 BÅTSFJORD	085 - 83 498	«Sjøfareren»	—»—	Gunnar Pedersen Ernst Eliassen
9970 MEHAMN	084 - 47 150	«R. S. Platou»	—»—	Finn Hansen Bjørn Jensen
9750 HONNINGSVÅG	084 - 72 209	«Haakon VII»	—»—	Hans Rist Leif Ananiassen
9690 HAVØYSUND	084 - 23 268	«Øivind Lorentzen»	—»—	Arne Tobiassen Terje Villassen
9595 SØRVÆR	084 - 20 155	«Speideren»	—»—	Svein B. Sivertsen Inge Støvik
TORSVÅG	012 - Vannareid	«America»	—»—	Sigmund Johansen Torbjørn Hanssen
9166 VANNAREID	Sentral nr. 46 b			
9125 TROMVIK	012 - 5	«Hjelm Waage»	1/5—31/12	Hans Godvik Gunnar Dahl
9386 SENJAHOPEN		«Paul Johansen»	1/1—30/9	John Rønneberg Andreas Nylund
9380 GRYLLEFJORD	089 - 56 000, lj. 95 (089 - 56 211)	«Paul Johansen»	1/10—31/12	John Rønneberg Andreas Nylund
8480 ANDENES	088 - 41 115	«Fredrikstad»	Hele året	Arne Jakobsen Kornelius Korneliussen
8475 STRAUMSJØEN	088 - 35 000, lj. 765	«Jørgen Amundsen»	—»—	Harry Solsem Thor Tobiassen
8382 NAPP	088 - 94 614	«G. Unger Vetlesen»	—»—	Jarle Nilsen Jan Kristiansen
8330 HENNINGSVÆR	088 - 74 777	«Odd Godager»	1/2—30/4	Amund Winje Odd Marø
8020 VÆRØY/	088 - 95 275	«Hjelm Waage»	1/1—30/4, alt etter behov	Hans Godvik Gunnar Dahl
8024 RØST	088 - 96 233			
8000 BODØ	081 - 22 903	«Oscar Tybring»	Hele året	Svein Sivertsen Odd Dalen
8770 TRÆNA	086 - 95 109	«Ingeborg Platou»	—»—	Alf Sivertsen Ingvard Bendiksen
8900 BRØNNØYSUND	Lensmannskontoret 086 - 20 400	«Odd Fellow»	Hele året utrykking	
7748 SÆTERVIK	077 - 77 523	«Halten»	Hele året	Egil Blomsø Jorulf Gulla
ØRLANDET				
7130 BREKSTAD	Lensmannskontoret 076 - 24 178	«Sørlandsskøyta»	Hele året utrykking	
7280 SULA	076 - 17 100, lj. 8472	«Oscar Nibe»	1/1—31/3	Birger Hansen Arvid Ervik
7284 MAUSUNDVÆR	076 - 17 100, lj. 8656	«Oscar Nibe»	1/4—15/10	Birger Hansen Arvid Ervik
Mausundvær/ Gjæsingen	076 - 17 100, lj. 8656 076 - 17 100, lj. 8879	«Oscar Nibe»	15/10—31/12 Alternering	Birger Hansen Arvid Ervik
7285 GJÆSINGEN	076 - 17 100, lj. 8879	«Odd Fellow II»	1/9—15/10	Jarle Hellesø
6585 VEIDHOLMEN/ STENSØ, adr.:	073 - 42 156			
6570 INNSMØLA	073 - 42 671	«Knut Johan»	1/1—15/6, 1/9—31/12 Alternering	Gunnar Sundet Kåre Betten

STASJON	TELEFON	REDNINGSSKØYTE	TIDSRØM	FØRERE
6494 VEVANG	072 - 95 173	«Ada Wåage»	Hele året	Einar Fjørtoft Hilmar Mostervik
6423 ONA	072 - 76 132	«Karine Moe»	—»—	Sverre Bromstad Olav Viken
6090 FOSNAVÅG	071 - 88 785	«Skomvær II»	—»—	Charles Klinge
6700 MÅLØY	Mobiltelefon: 51 871 - T 057 - 51 280	«Hjalmar Bjørge»	—»—	Svein Madsen Odd Steinan
5133 FEDJE	05 - 36 80 17	«Bergen Kreds»	—»—	Magne Sætren Ingvald Viksøy Robert Jakobsen
ASKØY				
5320 KJERRGARDEN	05 - 23 53 38	«Aril»	Hele året utrykking	
4280 SKUDENESHAMN	047 - 58 150	«Hagbart Waage»	Hele året	Godtfred Amundsen Størk Olsen
4370 EGRSUND	04 - 49 18 93	«Ambassadør Bay»	—»—	Morten Haksøy Odd Knutsen
RASVÅG				
4432 HIDRASUND	043 - 72 320	«Odd Godager»	1/9—30/11	Amund Winje Odd Marø
4500 MANDAL	043 - 68 558	«Olav Ringdal jr.»	Hele året	Walter Svendsen Eilif Christiansen
4636 FLEKKERØY/ 4800 ARENDAL	042 - 41 261 041 - 23 900	«Torungen»	15/9—15/5	Torstein Guttormsen Ingvar Guttormsen
4636 FLEKKERØY	042 - 41 261	«Ragni Berg»	15/5—15/9	Torstein Guttormsen Ingvar Guttormsen
4800 ARENDAL 3770 KRAGERØ	041 - 23 900	«Odd Fellow II» «Knut Johan»	15/5—31/8 15/6—31/8	Egil Martinsen Gunnar Sundet Kåre Betten
3290 STAVERN/ 1680 SKJÆRHALDEN	034 - 99 221 032 - 79 210	«Tønnes Puntervold»	1/11—15/5	Arne Jensen Per Hem
3290 STAVERN	034 - 99 221	«Nanki Bergesen»	15/5—30/10	Amund Winje Per Hem
1680 SKJÆRHALDEN	032 - 79 210	«Gustav Henriksen»	15/5—30/10	Arne Jensen Hans Lunde
1440 DRØBAK	Mobiltilf. over 097 - 43 016	«Odd Godager»	1/6—30/8	Odd Marø

Redningsskøytene alarmeres gjennom nærmeste politikammer eller lensmannskontor eller direkte gjennom:
HOVEDREDNINGSSENTRALEN Bodø, tlf. 081 - 21 267 —
HOVEDREDNINGSSENTRALEN Stavanger (Sola), tlf. 04 - 55 01 19 — 04 - 55 11 90.

Redningsselskapet forbeholder seg rett til forandringer i stasjoneringen i forbindelse med fiskets gang, klassifikasjonsarbeider og havari. I den utstrekning det er mulig vil avløsningsskøyte bli satt inn når de oppførte redningsskøyter må inn for verkstedopphold. I denne forbindelse kan det forekomme at stasjonene blir betjent av andre skøyter enn de overfor oppsatte.

Oslo, 1. oktober 1980.

NORSK SELSKAB TIL SKIBBRUDNES REDNING

DU lån til Bremanger og Vadsø

Distriktenes Utbyggingsfond har gitt tilsagn om to store konverteringslån og liknande investeringstilskot til fiskeindustrien.

Bremanger Fiskeindustri A/s, Kalvåg, har fått tilsagn om eit konverteringslån på inntil 2.300.000,- og investeringstilskot inntil 3.500.000,-. Distriktenes Utbyggingsfond har i handsaminga mellom anna lagt til grunn at Domstein & Co. vil overføre råstoff frå firmaet sitt anlegg i Måløy/Raudeberg for å sikre drift og sysselsetjing ved Bremanger Fiskeindustri A/s i Kalvåg. Bremanger Fiskeindustri vil og inngå samarbeid med Brødr. Larsen slik at denne verksemda vert tilført bifangstar/delfangstar frå båtar som leverer til Bremanger Fiskeindustri.

Brødrene **Aarsæther** A/s, Ålesund, har fått tilsagn om konverteringslån inntil 600.000,- og investeringstilskott inntil 600.000,- til innkjøp av produksjonsutstyr til Vadsø Hermetikkfabrikk A/s, Vadsø.

100.000,— i lån til Skjervøy

Karstein **Henriksen** m.fl., Skjervøy, har fått tilsagn om eit lån stort kr. 100.000,- til delvis finansiering ved bygging av kai og rorbu. Lånet er rente- og avdragsfritt i fem år frå utbetaling. Tilsagnet er i tråd med Fiskeridirektøren si tilråding.

Nytt kaidekke i Burøysund

Dreyers Eftf., Burøysund, Vanhareid, har fått tilsagn om eit lån på 25.000,- til delvis finansiering av nytt kaidekke. Lånet er rente- og avdragsfritt i eit år frå utbetaling.

«Sjøhelt» på veg til Nord-Møre . . .

Egil **Bugen** og Håvard **Aukan**, Lesund, har saman fått løyve til å overta eigeomsretten til m/s «Sjøhelt», R-53-K. Egil Bugen skal ha 60% og Håvard Aukan 40% i båten. Fiskeridirektøren har gitt tilsagn om industritrålløyve for fartyet. Det vil sei at den kan tråla etter industrifisk sør for 64°n.br. og tråla etter konsumfisk sør for 65°n.br. Løyvet gir ikkje rett til kvote av norsk-arktisk torsk nord for 62°n.br.

David **Monsen**, Åkrehamn, som no eig «Sjøhelt», kan ikkje rekna med å få trålløyve for anna farty som vert innkjøpt til erstatning for «Sjøhelt». «Sjøhelt» er 296 brt, lengste lengde er 42 m og den er bygd i 1930.

. . . . medan «Peder Aarseth» går til Rogaland

Svein Inge **Austrheim**, Utsira, har fått løyve til å overta eigeomsretten til m/s «Peder Aarseth», M-16-A. Austrheim har og fått løyve til å driva reke-tråling med fartyet.

Seljaren, R. J. **Falkevik** A/s, Ålesund, kan ikkje rekna med å få reke-trålløyve for anna farty som erstatning for m/s «Peder Aarseth».

«Peder Aarseth» er 301 brt, lengste lengde er 42,2 m og båten er bygd i 1941.

Smoltkonsesjon til Surnadal

Bøverfisk A/s, Bøverfjord, har fått konsesjon for klekkeri- og setjefiskanlegg for oppføring av inntil 75.000 stk. sjødyktig setjefisk pr. år av laks, aure og regnbogeaure. Drifta skal føregå i Surnadal i Møre og Romsdal. Anlegget har fått reg. nr. M/Sr. 2.

«Sjongtrål» har kurs for Ålesund

Ole **Edvardsen**, Ålesund, har fått løyve til å overta eigeomsretten til m/s «Sjongtrål» SF-1-V, Fiskeridirektøren har og gitt tilsagn om torsketrålløyve for at fartyet skal kunne nyttast til saltfisktråling. Trålløysagnet er avhengig av at Fiskeridepartementet sitt tilsagn om trålløyve til saltfisktrålar utgår og at fartyet sin lastekapasitet ikkje overstig 20% av fartyet sitt samla lastevolum i kubikk-meter.

Seljarane av fartyet, K/S L. A. **Sjong & Co.**, Måløy, kan ikkje rekna med å få trålløyve til anna farty som erstatning for m/s «Sjongtrål», SF-1-V.

M/S «Sjongtrål» er på 296 brt, lengste lengde er 36,8 m og fartyet er bygd i 1975.

«Kvalnes» til Haddal?

Knut Arne og Arne **Høyvik**, Haddal, har fått løyve til å overta eigeomsretten til m/s «Kvalnes», M-99-F. Fartyet kan ikkje nyttast til trålfiske utan etter løyve frå Fiskeridirektøren, det kan heller ikkje driva ringnotfiske etter sild, makrell, lodde og brisling. Loven set og stoppar for at det vert nytta til snurpenotfiske etter sei.

M/S «Kvalnes» er på 103,9 fot og 138 brt. Båten er bygd i 1961 og noverande eigar er Inge **Pedersen** m.fl. i Vikan.

Framleis oppdrett i Alvsvåg.

Fiskeridirektøren har omgjort sitt tidlegare vedtak om å slette A/s **Handelsforeningen Framskridt** i Alvsvåg sitt matfiskanlegg frå oppdrettsregisteret. Det kom fram nye opplysningar i saka som gjer at vedtaket vart omgjort. Oppdrettsvolumet i anlegg H/b 7 er sett til 750 m³.

LÅN & LØYVE

Loddeutrålløyve til «Bugøyværing»

Eilif Lilleng, Bugøynes, har fått løyve til å driva fiske med trål etter lodde og polartorsk samt etter kolmule vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen i områda nord for 62° n.br.

«Bugøyværing», F-71-SV, er på 47,12 brt, lengste lengde er 68,7 fot og den er bygd i 1953. Den hadde tidlegare reg. nr. F-106-BD, og tilhørde Jonny Skjerpen under namnet «Remi Steve». Eilif Lilleng kjøpte den i juni i år av Statens Fiskarbank.

«Mefjordbuen» på rekeutråling

Hjalmar Robertsen, Hansnes, har fått løyve til å drive trålfiske etter reker med m/s «Mefjordbuen», T-11-K. Han kan verte pålagd å levere reker til bestemte anlegg eller område.

«Mefjordbuen» er 99,85 brt, lengste lengde er 24,5 m og den er bygd i 1968. Fartyet var tidlegare registrert med nr. T-108-BG.

Halvparten i «Torbas» til sals?

Leif og Knut Kristiansen, Mjosundet, har fått løyve til å overta 50% av eigarinteressene i m/s «Torbas», M-35-HØ, og i K/S 1/3 Stålbass & Co. som eig «Torbas».

Fiskeridirektøren finn imidlertid ikkje å kunne gi løyve til auka lastekapasitet for fartyet. Det var søkt om auke frå 7.400 til 9.000 hl pluss 100 tonn fryselast. Søknaden var grunna på at ringnotkapasiteten til m/s «Nortreff», M-45-AE, skulle forrast over.

M/S «Torbas» er 56,1 m., 1013 brt. og er bygd i 1978.

Frå Brasøy til Hasvåg?

Nils Mårvik, Hasvåg, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Sveøysund», N-521-HR. Fartyet kan ikkje nyttast til trålfiske utan etter samtykke frå Fiskeridirektøren.

«Sveøysund» er 16,2 m og 24 brt. Fartyet vart bygd i 1908 og noverande eigar er Leif Larsen, Brasøy.

«Vestis» på loddeutråling

Trygve Nissen, Hammerfest, har fått loddeutrålløyve for m/s «Vestis», F-65-H. Løyvet gjeld fiske etter kolmule vest for 0-meridianen og aust for 0-meridianen nord for 62° n.br. og trålfiske etter lodde og polartorsk.

M/S «Vestis» er bygd i 1944, den er på 124 brt. og har lengste lengde 27,9 m.

Loddeutrålløyve til Kabelvåg

Per Hansen, Kabelvåg, har fått løyve til å driva trålfiske etter lodde og polartorsk og etter kolmule vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen nord for 62° n.br. med m/s «Vågaværing», N-266-V.

«Vågaværing» er på 48,44 brt., lengste lengde er 20,6 m og den vart bygd i 1964.

Innstilt

Drifta ved Sømna Samvirkeleg, Vik i Helgeland, er innstilt. Anlegget er difor stroke i Fiskeridirektøren sitt register over godkjende tilverkingssanlegg.

«Einar Helge» til Bleik

Per Ole Benjaminsen, Bleik har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Einar Helge», T-20-T. Fartyet kan ikkje nyttast til trålfiske utan etter samtykke frå Fiskeridirektøren.

M/S «Einar Helge» er på 64,2 fot og 48 brt. Båten er bygd i 1968 og noverande eigar er Valter Hansen, Tromvik.

«Klaus Aas» på loddeutråling

Onny H. Ottesen, Båtsfjord, har fått løyve til å drive trålfiske etter lodde og polartorsk samt etter kolmule vest av 0-meridianen og aust av 0-meridianen i områda nord for 62° n.br. med m/s «Klaus Aas», F-44-BD.

«Klaus Aas» er på 163 brt, lengste lengde er 96,5 fot og den vart bygd i 1956. Ombygd i 1976. Tidlegare var den eigd av Kåre Bakk m.fl., Mjosundet.

«Breistrand» skal frysa ombord

Arne Bye & Co. K/S, Myre, har fått konsesjon for frysing ombord i m/tr «Breistrand». Kapasiteten for fryseriet er sett til: Fryselagervolum (170 + 75) m³ = 245 m³, 3 vertikale platefrysarar 6 t/d = 18 t/d og kompressorkapasitet 338.200 kcal/h v/÷35/+25°C. I tilsagnet heiter det og at det er ein føresetnad at 161.100 kcal/h v/÷35/+25°C utgjør reservekapasiteten ombord og at denne kapasiteten ikkje kan tilknyttast frysemål utanom dei som konsesjonen omfattar.

LÅN & LØYVE

«Freidig I» får ny eigar?

Magnar Olav Eidet, Urangsvåg, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Freidig I», H-303-B. Fartyet kan ikkje nyttast til fiske med trål utan etter samtykke frå Fiskeridirektøren.

«Freidig I» er på 16,64 m og 32,47 brt. Fartyet er bygd i 1943 og er no eigd av Knut Økland m.fl. i Øklandsvågen.

1/8 i «Skjongholm» skiftar eigar

Åge Brungot, Godøy, har fått løyve til å overta 1/8 part i m/s «Skjongholm», M-89-G, av Hans Brungot. M/S «Skjongholm» er 66 brt. og lengste lengde er 19,8 m. Fartyet er bygd i 1966.

Fiskekassar for 4.000,—

Hellemo Fiskarlag, Musken i Tysfjord, har fått tilsagn om eit lån på kr 4.000,— til innkjøp av fiskekassar. Lånet er rente- og avdragsfritt i 5 år frå utbetaling.

Frå Brasøy til Bulandet?

Dagfinn Alisøy, Bulandet, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Sture Gøran», N-7-HR. Fartyet kan ikkje nyttast til trålfiske utan etter samtykke frå Fiskeridirektøren. Det gjeld og trålfiske etter reker.

«Sture Gøran» er 80,4 fot og 114,53 brt. Fartyet er bygd i 1978 og noverande eigar er Stein Karlsen, Brasøy.

«Frivåg Junior» til Troms?

Torbjørn Persen og Karsten Larsen, Sommarøy, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Frivåg Junior» (ex. F-271-G). Fartyet kan ikkje nyttast til fiske med trål utan etter løyve frå Fiskeridirektøren.

«Frivåg Junior» er 23 brt, lengste lengde er 15,1 m og båten er bygd i 1971. Den var tidlegare eigd av Geir Frivåg i Mehamn.

Eigarskifte for «Harodd»?

Ingvar Furnes, Vigra, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Harodd», M-87-G. Fartyet ka ikkje nyttast til trålfiske utan etter løyve frå Fiskeridirektøren. Farty som er meir enn 90 fot kan heller ikkje nyttast til ringnotfiske etter sei.

M/S «Harodd» er 33,6 meter og 201 brt. Båten er bygd i 1966 og tilhøyrrer no Harald Rørvik m.fl. på Vigra.

Ingen kvote overføring

M/S «Hargunn», m/s «Strønøy» og m/s «Triplex» hadde alle søkt om å få overført restkvotar frå vinterloddefisket til sommerloddefisket.

Fiskeridepartementet har handsama søknadane og seier seg samd med Fiskeridirektøren i at det ikkje er uttrykt noko som kunne gi konkret von om løyve til overføring av restkvoten/tilleggskvoten frå vinter- til sommerloddefisket. Departementet finn ikkje å kunna sjå dei to sesongane i samanheng.

«Æge» går for «May Tove»

Odd D. Pettersen, Tromsø, har fått løyve fram til 1.1. 1980, til å drive fiske med ringnot med m/s «Æge», T-72-T. Løyvet er gitt under føresetnad av at m/s «May Tove», T-48-T, vert dregen ut av fisket i same periode. «Æge» sin lastekapasitet er sett til 8.000 hl, det vil sei at fartyet ikkje kan levere større turfangst enn dette.

Utvida anlegg i Fjordgård

Eriksens Fiskeforretning i Fjordgård er innført i Fiskeridirektøren sitt register over godkjende anlegg med reg. nr. T-313 under avdeling 2ab og 3ac. Anlegget er godkjent for pakking av fersk fisk, tilverking av salt- og tørrfisk, filetering og frysing. Fryseriet vart godkjent allereie 30. oktober 1978.

Oppdemming i Stor-Elvdal

Westgaardsameiet, v. Simon Westgaard, Stai, har fått positivt svar på sin søknad om oppdemming av fiskevatn på eigdommen Buvatnet i Stor-Elvdal. Anlegget har fått reg. nr. H/sel.

Lån til nybygging på Myre

Hagbart Johnsen & Co., Myre, har fått tilsagn om eit lån på 200.000 til delvis finansiering ved bygging av kai og produksjonshall og innkjøp av diverse utstyr. Lånet er rentefritt i eit år og avdragsfritt i fem år.

LÅN & LØYVE

Del av «Nesefjord» til sals?

Håkon Steinar Trovåg, Hardbakka, har fått løyve til å overta 24% av eigedomsretten til m/s «Nesefjord», H-10-L.

«Nesefjord» er bygd i 1979 og er 32,6 m lang. Til no har Olav Pollen, Alversund, vore einaste eigar av «Nesefjord».

«Nordheim Senior» for sal?

Finn Hansen, Båtsfjord, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Nordheim Senior», F-8-V. Det er og gitt tilsagn om lodde- og reke-trål-løyve ved overtakinga, men slikt løyve kan ikkje påreknast ved seinare sal av fartyet.

Seljarane, Steinar Nordheim m.fl., Vardø, kan ikkje rekna med å få reke-trålløyve for eventuelt farty som skal erstatta m/s «Nordheim Senior».

«Nordheim Senior» er bygd i 1978. Den er på 82 brt. og lengste lengde er 21,5 m.

Ringnotløyve til Rypefjord

Karl Juliussen, Rypefjord, har fått løyve til å drive fiske med ringnot etter sild, makrell, lodde, kolmule og brisling med m/s «Torjo», F-193-S.

Fartyet sin lastekapasitet er sett til 2.000 hl, det vil sei at det ikkje er tillete å levere større fangst enn dette pr. tur.

Ikkje reke-tråling for «Sailor»

Arvid Ellingsen, Nuvsvåg, har fått avslag på søknad om reke-trålløyve for m/s «Sailor», F-132-L. Avslaget er grunngeve med at det allereie er for stor kapasitet i reke-trålflåten i høve til ressursgrunnlaget.

Avslaget kan ankast.

«Max Kåre» til Kolbeinsvik?

Harald Knut Møgster, Kolbeinsvik, har, saman med Asbjørn Møgster, fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Max Kåre», T-11-T. Det er ein føresetnad for overtakingsløyvet at fartyet sin lastekapasitet ikkje overstig 1500 hl.

Noverande eigarar av «Max Kåre» er Max og Kåre Ludvigsen, Sommarøy. «Max Kåre» er 89,9 fot lengste lengde, 171 brt. og er bygd i 1977.

«Vestvær» til Sortland?

Jarle Stoltz, Sortland, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Vestvær», N-27-BØ. Fartyet kan ikkje nyttast til trålfiske utan etter samtykke frå Fiskeridirektøren.

«Vestvær» er 60 fot og 45 brt. Fartyet er bygd i 1966 og noverande eigar er Erling Andersen, Bø i Vesterålen.

160.000,- til Skårevågen

Skårevågen Fiskekjøp har fått tilsagn om eit lån stort kr. 160.000,-. Lånet er rentefritt i eit år og avdragsfritt i fem år. Vedtaket er i samsvar med Fiskeridirektøren si tilråding.

35.000,- til makrellmottak

Øygarden Fiskeindustri AS, Tjeldstø, har fått tilsagn om eit lå stort kr. 35.000,- til delvis finansiering av mottaksstasjon for makrell i Blomvåg i Øygarden kommune.

Lånet er rente og avdragsfritt i fem år frå utbetalingsdato. Investeringane må gjerast innan to år frå tilsagnet om lån føreligg.

Tråling for «Granton»

Jenny Midtgård, v/Lars Midtgård, Måløy, har fått løyve til å drive trålfiske med m/s «Granton», SF-76-V. Trålløyvet gjeld for industrifisk sør for 64° n.br. og for konsumfisk sør for 65° n.br. I tillegg er det gitt løyve til å driva tråling etter lodde, polartorsk og kolmule. Løyvet gir ikkje rett til kvote av norsk-arktisk torsk nord for 62° n.br.

«Granton» er på 202,93 brt., lengste lengde er 32 m og den vart bygd i 1954.

Nei til ringnot

Magnus Nilsen Nygaard, Nygårdsjøen, har fått avslag på søknad om å få drive fiske med ringnot med m/s «Anna Nygaard», N-63-G. I Fiskeridirektøren sitt avslag heiter det at kapasiteten i ringnotflåten allereie idag er for høg i høve til ressursgrunnlaget.

«Anna Nygaard» er 89,3 fot og har ein lastekapasitet på omlag 1.700 hl. Fartyet vart bygd i 1910 og er på 118 brt.

«Pirigi» til Hvaler

Gunnar Johansen og Leif Andersen, Vesterøy, har fått løyve til å føre m/s «Pirigi» inn i registeret over merkepliktige farty. Fartyet kan ikkje nyttast til trålfiske utan etter samtykke frå Fiskeridirektøren.

«Pirigi» er på 66,8 fot og 54,48 brt. Fartyet skal kjøpast inn frå utlandet.

Ut av registeret

Finotro AS sitt anlegg i Syløfjord er godkjent for pakking av fersk fisk og tilverking av salt- og tørrfisk. Anlegget har fått reg. nr. F-145 under avdeling 2 a og 2 b. Samstundes er Syltefjord Fiskersamvirkelag stroke i registeret.

Usett svar

Astor Canning ½s i Hestvika har søkt om eit lån på 800.000,- frå kap. 1051. Fiskeridirektøren har stilt seg positivt til søknaden, men Fiskeridepartementet fann ikkje å kunne realitetshandsame søknaden før Stortinget har stilt naudsynte midlar til rådvelde i 1981.

I avslaget frå departementet heiter det óg at dei ikkje har noko å innvenda til at byggearbeida vert igongsett i år, men det vert presisert at ein dermed ikkje har teke stilling til finansieringsbistand. Departementet meiner at finansieringsandelen er for høg når ein tek omsyn til dei avgrensa midlane som vert løyvde.

«Sommarøybuen» til Hansnes?

Richard Richardsen, Hansnes, har fått løyve til å overta eigedomsretten til m/s «Sommarøybuen», T-12-T. Fiskeridirektøren har og gitt tilsagn om trålløyve for «Sommarøybuen».

Seljar, **Helge Johansen**, kan derimot ikkje rekna med å få trålløyve til ny båt som skal erstatte «Sommarøybuen». «Sommarøybuen» er 65,5 fot lengste lengde, 49,77 brt. og er bygd i 1979.

«Steingutt» skal tråla etter lodde

Ragnvald Bårdsen, Nuvsvåg har fått loddetrålløyve til m/s «Steingutt», F-169-L. Lodde-trålløyve gir høve til å tråla etter lodde og polartorsk samt etter kolmule vest av 0-meridianen i områda nord for 62° n.br.

«Steingutt» er 82 brt., lengste lengde er 21 m og den er bygd i 1966. Båten var tidlegare eigd av Johannes J. **Lund** m.fl. i Os og vart seld til Finnmark i vår. Båten har kjenningbokstavar LJQL.

«Reinebuen» skal tråla etter lodde

Gunbjørn Andersen, Sørvågen, har fått loddetrålløyve for m/s «Reinebuen», N-26-MS. «Reinebuen» er på 73,10 brt., lengste lengde er 23,3 m. Fartyet er bygd i 1960.

«Rangøy Senior»

Knut Oddmund Rangøy, Kårvåg, har fått nytt industritrålløyve for m/s «Rangøy Senior», M-120-AV. Løyvet gjeld industritråling sør for 64° n.br. og konsumtråling sør for 65° n.br.

Industritrålløyvet for m/s «Rangøy Senior» vart drege inn tidlegare, men vedtaket er omgjort etter at det vart klart at «Rangøy Senior» hadde levert øyepål til Feitsildfiskernes Salgslag i desember 1978.

Medlem likevel . . .

Severin Tranvåg ½s sin klage over avslått medlemskap i Norges Tørrfiskeksportørers Landsforening er tatt til følge av Fiskeridepartementet.

Nytt anlegg i Nordland

Aug. Jakobsen, Seløy, sitt tilverkingssanlegg er godkjent for pakking av fersk fisk og tilverking av saltfisk og tørrfisk. Anlegget har fått reg. nr. N-1082 under avdeling 2 ab. Samstundes er Gåsvær Handel stroken på dette nummeret.

Opphøyr

Lars Hofseth ½s, Hakkestabben, sitt firma er opphøyrtd og tilverkingssanlegget til firmaet er difor stroke av Fiskeridirektøren sitt register over godkjende tilverkingssanlegg.

Inndregen godkjenning

½s **Torbjørn Ree** Fiskeforedling i Hauge i Dalane er stroke i Fiskeridirektøren sitt register over godkjende tilverkingssanlegg då verksemda ved anlegget er innstilt. Anlegget hadde reg. nr. R-147.

Auka kapasitet i Halså

Ole Torrissen & Sønner, Halså har fått godkjent sitt anlegg for pakking av fersk fisk, filetering og frysing. Anlegget har reg. nr. N-986 under avdeling 2a og 3ac.

Godkjende kapasitetar er: Fryselagervolum – 9600 m³, kjølelager 2000 m³, 2 vertikale platefrysarar – 8,5 t/døgn, 1 luftfrysar 20 t/døgn, isproduksjon – 6 t/døgn og kompressorkapasiteten 360.000 kcal/h v/-35/+25°C.

14. juni 1979 vart anlegget tildelt konsesjon for eit fryselagervolum på 4000 m³, frysing av 450 hl lodde pr. døgn og ein kompressorkapasitet på 320.000 kcal/h v/-35/+25°C. Firmaet må difor søkje om utvida konsesjon for den auka kapasiteten.

Nytt tilverkingssanlegg

Fiskeridirektøren har, etter anbefaling frå Fiskeridirektoratet sitt kontrollverk i Ålesund, godkjent **Brødrene Roald** ½s sitt fryseri og anlegg for pakking av fersk fisk og tilverking av saltfisk og tørrfisk.

Kapasiteten ved anlegget er rekna til: Fryselagervolum – 660 m³, luftfryser – 140 m³ og kompressorkapasitet 38.000 kcal/h v/+20°C eller 28.000 kcal/h v/+35/+25°C.

Anlegget har reg. nr. M-437 under avdeling 2 ab og 3 c.

Tid for sildesalting

Følgjande anlegg er godkjende for salting av sild:

L. **Bergs** Sønner A/s, Svolveær, Ottar **Jensen**, Sifjord, Joh. Ludv. **Johansen**, Ramberg, **Aasjord & Co.**, Skutvik, Helge **Richardsen** A/s, Tromsø, Thor-mod **Martinussen**, Svolveær, **Sør-Kråkøy Fiskeforedling**, Roan, A/s **Nord-Senja** Fiskeindustri, Botnhamn, Olaf **Brochmann** A/s, Nikkeby, A/s **Ragnar Riksheim**, Henningsvær, Sverre **Larsen**, Henningsvær, Jan Ø. **Johannessen**, Kopervik, Chr. **Falchs** eftf. A/s, Risvær, Brødrene **Grønntvedt**, c/o Johan B. **Larsen**, Svolveær, Roger **Fiskerstrand**, Skrova, Thor **Ulve & Sønn**, Berlevåg, A/s **Melbu** Fiskeindustri, Melbu, **Færøya** Fiskebruk, Røstlandet, T. **Laugsand**, Mårnesstranda, Asmund **Olsen**, Skrova, **Staburet** A/s, Svolveær, Torleif **Jensen**, Bodø, Sofus **Solberg**, Henningsvær, Brødrene **Olsen**, Skrova, A/s **Kleppstadfisk**, Kleppstad, Hjalmar **Ekrem**, Røst, **Ylvingen** Samvirkelag, Ylvingen, Nelson **Steffensen**, Hamnøy og **Lyseøysund** Sildolje & Kraftforfabrik, Lyseøysundet.

«Eigun» med kurs nordover?

Bjarte og Marvin **Rogne**, Leinøy, har fått løyve til å overta eieomsretten til m/s «Eigun», H-1-F. Dei har og fått tilsagn om loddetrålløyve og ringnotløyve for båten. Fartyet sin lastekapasitet er sett til 7900 hl.

Georg **Lokøy**, Brattholmen, som no eig «Eigun» har fått melding om at han ikkje kan rekna med å få ringnot- og trålløyve til eventuelt farty som skal erstatte «Eigun».

«Eigun» er bygd i 1949. Den er på 614 brt. og har lengste lengde 56 m.

Nei til reketråling

Hermann **Ellingsen**, Nuvsvåg, har fått avslag på sin søknad om å få drive reketråling med m/s «Kerrock». I grunngevinnga for avslaget seier Fiskeridepartementet at kapasiteten i reketrållåten allereie er for stor i høve til ressursgrunnlaget.

«Kerrock», F-185-L., er på 149 brt., lengste lengde er 32,6 m og den vart bygd av tre i 1943.

Fjellfisk skal produsere smolt

Fjellfisk v. Alfred og Kjartan Myklebust, Barmen, har fått konsesjon for klekkeri- og setjefiskanlegg for klekking og oppføring av inntil 50.000 sjødyktige setjefisk pr. år av laks, aure og regnbogeaure. Drifta skal vera lokalisert til austre enden av Fjellvatn på Barmen i Selje kommune. Anlegget har fått reg.nr. SF/s 4.

Mellombels godkjenning

A/s **Øylaks**, Midsund, sitt tilverkinsanlegg er mellombels godkjent fram til 31.12.1980. Etter dette kan dei ikkje rekna med å få godkjent anlegget dersom det ikkje er ordna med sløyving utanfor pakkeromet.

Anlegget har reg. nr. M-226 under avdeling 2 a, oppdrett.

Utvida konsesjon til Frøylaks

A/L **Frøylaks**, Hammarvik, har fått konsesjon for klekkeri- og setjefiskanlegg for klekking av inntil 200.000 stk. sjødyktig setjefisk pr. år av laks, aure og regnbogeaure. Drifta skal leggast til Storhallaren på Frøya. Anlegget har reg. nr. ST/f. 8.

Berre loddetråling for «Karl Snorre»?

Torstein **Henriksen**, Tromsdalen, har fått indrege industritrålløyvet for m/s «Karl Snorre», T-165-T. Industritrålløyvet vert drege inn då båten berre har vore nytta til trålfiske etter lodde. Henriksen vil istaden få loddetrålløyve for «Karl Snorre». Slikt løyve omfatter trålfiske etter lodde og polartorsk samt etter kolmule vest for 0-meridianen og aust for 0-meridianen nord for 62° n.br.

Smoltproduksjon på Svanøy

Fiskeridepartementet har gitt **Svanøy Stiftelse**, Svanøybukt, løyve til etablering og drift av klekkeri og setjefiskanlegg for klekking av inntil 1 million rogn og oppføring av inntil 20.000 stk. sjødyktig setjefisk pr. år av laks, aure og regnbogeaure. Drifta skal føregå i Stogvatnet på Svanøy i Flora kommune. Anlegget har reg. nr. SF/f. 3.

Smoltproduksjon på Vartdal

Trollskjær Fiskeoppdrett, Vartdal, har og fått konsesjon på klekkeri- og setjefiskanlegg for oppføring av inntil 80.000 stk. sjødyktig setjefisk pr. år av laks, aure og regnbogeaure. Drifta er lagt til Nordre Vartdal i Ørsta kommune. M/vd. 8.

Godkjent

A/s **Laukvikfisk**, Laukstad, sitt tilverkinsanlegg er no godkjent for pakking av fersk fisk og tilverking av salt- og tørrfisk. Anlegget er godkjent etter at verksemda har utført pålagde utbetringar. Anlegget har reg. nr. N-731.

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar—juli 1980 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrå månedsoppgave

Vare og land	Juli Tonn	Jan.— Juli Tonn	Vare og land	Juli Tonn	Jan.— Juli Tonn	Vare og land	Juni Tonn	Jan.— Juni Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>			<i>Saltet fisk ellers</i>			<i>Fisk, tilberedt eller kon- servert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i luft- tett lukte kar</i>		
Danmark	505	970	Finland	—	—	Finland	16	67
Belgia, Luxembourg	—	—	Sverige	40	166	Sverige	23	399
Nederland	28	198	Frankrike	400	1 482	Belgia, Luxembourg ..	51	429
Storbrit. og N.-Irland	50	50	Hellas	100	583	Nederland	6	41
Tsjekkoslovakia	—	18	Italia	552	4 604	Storbrit. og N.-Irland ..	56	420
Vest-Tyskland	9	153	Spania	64	2 063	Vest-Tyskland	10	91
Andre land	0	33	Vest-Tyskland	0	697	Mozambique	—	300
<i>I alt</i>	591	1 422	Andre land	26	184	Sudan	2	2
			<i>I alt</i>	1 183	9 779	Sør-Afrika	115	583
<i>Fersk fisk ellers</i>						Japan	14	177
Danmark	268	2 168	<i>Tørrfisk</i>			Canada	18	150
Sverige	471	1 354	Finland	15	15	U.S.A.	247	3 457
Belgia, Luxembourg	11	182	Sverige	23	47	Bolivia	—	—
Frankrike	152	1 489	Italia	251	956	Austral-Sambandet ..	64	602
Nederland	4	93	Jugoslavia	—	—	New Zealand	10	69
Storbrit. og N.-Irland	204	3 344	Vest-Tyskland	3	83	Andre land	94	991
Sveits	16	85	Ghana	—	20	<i>I alt</i>	727	7 776
Vest-Tyskland	352	2 813	Kamerun	49	314			
Andre land	28	775	Nigeria	837	4 888			
<i>I alt</i>	1 506	12 302	Mexico	—	—			
			U.S.A.	—	19	<i>Krepsdyr og bløtdyr, til- beredt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>		
<i>Fryst fisk ellers</i>			Andre land	32	1 086	Danmark	178	682
<i>unntatt fileter</i>			<i>I alt</i>	1 211	7 428	Sverige	413	1 914
Danmark	136	1 477				Storbrit. og N.-Irland ..	478	1 341
Finland	315	1 834	<i>Klippfisk</i>			Vest-Tyskland	99	262
Sverige	53	338	Belgia, Luxembourg ..	44	215	Andre land	183	431
Belgia, Luxembourg	2	58	Frankrike	526	3 522	<i>I alt</i>	1 351	4 630
Frankrike	252	465	Nederland	658	2 567			
Nederland	11	1 064	Italia	16	130			
Sovjetunionen	—	—	Portugal	94	1 090			
Spania	113	133	Spania	99	1 219			
Storbrit. og N.-Irland	384	2 482	Vest-Tyskland	91	678			
Tsjekkoslovakia	—	159	Angola	—	400			
Vest-Tyskland	242	3 530	Kongo, Brazzaville ...	15	1 339			
Nigeria	974	8 098	Zaire	669	1 400			
Japan	—	11 506	Sudan	—	—			
U.S.A.	—	0	Zambia	—	—			
Andre land	281	1 388	Sør-Afrika	48	224	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>		
<i>I alt</i>	2 763	32 533	Canada	5	42	Danmark	0	2 836
			Domingo-Republikken ..	80	1 094	Finland	4 326	24 473
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>			Franske Antiller	227	830	Sverige	6 214	53 351
Danmark	10	79	Mexico	30	155	Belgia, Luxembourg ..	500	1 801
Finland	282	2 234	Nederlandske Antiller ..	37	147	Frankrike	3 580	22 294
Sverige	312	3 028	U.S.A.	51	161	Hellas	785	2 685
Frankrike	51	849	Argentina	19	515	Italia	—	180
Italia	—	375	Brasil	825	11 025	Nederland	702	4 145
Nederland	25	328	Venezuela	3	213	Polen	—	1 550
Storbrit. og N.-Irland	1 786	20 289	Andre land	802	1 886	Portugal	—	—
Sveits	31	363	<i>I alt</i>	4 337	28 852	Storbrit. og N.-Irland ..	4 415	23 984
Tsjekkoslovakia	258	1 438				Sveits	1 001	6 360
Vest-Tyskland	556	2 411	<i>Krepsdyr og bløtdyr, ikke hermetiske</i>			Tsjekkoslovakia	2 446	11 311
Østerrike	141	956	Sverige	345	1 544	Vest-Tyskland	—	7 053
U.S.A.	1 790	8 427	Frankrike	2	66	Øst-Tyskland	—	—
Austral-Sambandet	11	114	Italia	—	—	Israel	—	450
Andre land	79	320	Storbrit. og N.-Irland ..	26	168	U.S.A.	—	19
<i>I alt</i>	5 331	41 211	Japan	79	1 189	Andre land	2 066	6 245
			Andre land	81	365	<i>I alt</i>	26 035	168 737
<i>Saltet sild</i>			<i>I alt</i>	533	2 260			
<i>unntatt fileter</i>								
Danmark	—	9						
Finland	10	92						
Sverige	0	367						
Andre land	12	96						
<i>I alt</i>	23	564						

Fisk brakt i land i tiden 1. januar — 19. oktober 1980 i distriktene til følgende salgslag

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	6-12/10	13-19/10	pr. 19/10 1980	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
<i>Skagerakfisk S/L</i>	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Torsk	2	35	—	932	553	117	263	—	—	—	—
Hyse	1	3	—	156	107	47	2	—	—	—	—
Sei	3	18	—	1 006	512	294	199	—	—	—	—
Brosme	0	1	—	10	1	0	9	—	—	—	—
Lange	1	4	—	173	42	2	130	—	—	—	—
Blålange	0	0	—	4	1	0	3	—	—	—	—
Lyr	7	17	—	531	379	132	21	—	—	—	—
Hvitting	0	0	—	8	3	5	0	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	—	9	9	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	—	21	21	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	0	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	32	32	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	3	—	173	173	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	1	—	21	21	—	—	—	—	—	—
Ål	8	0	—	88	88	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	0	—	6	6	—	—	—	—	—	—
Reke	5	38	—	2 456	339	7	—	—	2 110	—	—
Annet og uspesifisert	51	91	—	1 446	1 228	—	218	—	—	—	—
I alt	78	212	—	7 083	3 526	603	843	—	2 110	—	—
<i>Rogaland fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	31	—	—	737	471	15	251	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	634	83	381	171	—	—	—	—
Hyse	10	—	—	236	236	—	—	—	—	—	—
Sei	412	—	—	3 229	1 031	975	1 223	—	—	—	—
Brosme	1	—	—	65	25	—	40	—	—	—	—
Lange	4	—	—	182	31	—	150	—	—	—	—
Blålange	0	—	—	13	8	—	5	—	—	—	—
Lyr	22	—	—	313	309	3	1	—	—	—	—
Hvitting	0	—	—	9	9	—	—	—	—	—	—
Lysing	4	—	—	123	118	5	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	—	6	6	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	8	8	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	—	6	4	—	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	—	—	90	90	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	10	—	—	603	603	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	—	—	25	25	—	—	—	—	—	—
Ål	6	—	—	60	60	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	20	—	—	255	255	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	9	9	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	0	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Reke	12	—	—	840	840	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	2	—	—	83	83	—	—	—	—	—	—
I alt	538	—	—	7 538	4 316	1 380	1 842	—	—	—	—
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	4	—	—	159	49	26	81	—	3	—	—
Hyse	1	—	—	44	27	1	12	—	3	—	—
Sei	20	—	—	3 459	452	2 100	902	—	5	—	—
Brosme	3	—	—	135	38	—	85	10	1	—	—
Lange	3	—	—	320	—	—	318	—	2	—	—
Blålange	2	—	—	33	10	—	23	—	0	—	—
Lyr	5	—	—	46	42	—	—	—	4	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	12	12	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	—	—	8	8	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	6-12/10	13-19/10	pr. 19/10 1980		Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>S/L Hordafisk</i>											
Rødspette	—	—	—	3	1	2	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	—	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	—	6	0	—	6	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	—	—	14	14	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	131	131	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	247	—	—	1 043	1 043	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	1	—	—	64	33	31	—	—	—	—	—
Ål	11	—	—	62	62	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Krabbe	6	—	—	31	—	—	—	—	31	—	—
Hummer	—	—	—	4	4	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Reke	0	—	—	159	159	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	—	—	27	22	5	—	—	—	—	—
I alt 5/10	308	—	—	5 767	2 115	2 165	1 427	10	50	—	—

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN
Postboks 185/186
5001 BERGEN
TELEFON (05) 23 03 00

Fiskets Gang er det eneste offisielle blad for norsk fiskerinæring, og blir utgitt hver 14. dag.

I Fiskets Gang vil en finne variert stoff om norske fiskerier, reportasjer og intervju, detaljert statistikk over ilandbrakte fiskekvanta og eksport av fiskeprodukter.

Fiskets Gang inneholder alle nye lover og bestemmelser i forbindelse med norske fiskerier, meldinger fra Fiskeridirektøren og andre meldinger av interesse i forbindelse med fisket.

Rapporter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt om utviklingen av fiskebestandene og resultater fra forsøksfiske finnes også i Fiskets Gang.

I den faste spalten «Fiskerinytt fra utlandet» presenteres fiskerinyheter fra hele verden.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 90,— pr. år for de skandinaviske land og kr. 110,— for andre land, med tillegg for luftpost.

Til FISKETS GANG, Fiskeridirektoratet, Postboks 185/186, 5001 Bergen

Jeg ønsker å abonnere på FISKETS GANG:

Navn:

Adresse:

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1980 brukt til						
	6-12/10	13-19/10	pr. 19/10	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme-	Dyre- og	Mel og	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	fiskefor	olje	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	1	0	1	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	0	—	8	3	5	—	—	—	0	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	3	1	2	—	—	—	—	—
Krabbe	6	5	—	40	10	—	—	—	—	15	14
Hummer	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	8	9	—	460	151	309	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	11	22	—	566	42	172	110	9	3	183	47
I alt	1 166	1 316	—	91 268	9 965	30 036	22 040	27 755	1 228	183	61
Prissone 7/8 - Trøndelag⁴											
Torsk	16	16	—	3 611	1 219	711	499	1 170	10	1	—
Skrei	7	49	—	175	175	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	4	—	4 475	4 290	123	0	56	6	—	—
Sei	54	98	—	4 091	329	1 055	415	2 292	0	—	—
Brosme	10	90	—	1 129	15	0	480	634	—	—	—
Lange	1	19	—	737	5	—	420	312	—	—	—
Blålange	—	6	—	331	2	—	263	65	0	—	—
Lyr	4	5	—	209	176	24	6	2	1	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	—	99	33	66	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	0	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	5	5	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	5	3	1	—	—	—	—	—
Uer	3	7	—	280	259	18	4	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	13	12	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	0	—	2	2	1	—	—	—	—	—
Ål	0	2	—	24	24	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	142	83	—	835	124	—	—	—	555	—	156
Hummer	0	1	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	3	0	—	125	125	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	1	0	—	118	36	3	36	1	0	42	—
I alt	249	383	—	16 256	6 836	2 004	2 123	4 532	571	43	156
Prissone 9 - Nordmøre⁵											
Torsk	5	12	—	1 685	545	387	731	23	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	1	2	—	674	527	123	2	23	—	—	—
Sei	5	83	—	4 687	578	1 278	1 679	1 146	—	7	—
Brosme	81	119	—	3 238	8	—	801	2 428	—	—	—
Lange	16	15	—	1 064	5	—	906	152	—	—	—
Blålange	1	0	—	444	0	—	364	80	—	—	—
Lyr	1	5	—	202	180	21	1	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	—	29	9	20	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	—	4	4	0	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	—	13	6	7	—	—	—	—	—
Uer	1	5	—	312	224	87	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	—	12	10	2	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	0	—	19	2	17	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	61	27	—	276	7	—	—	—	269	—	—
Hummer	0	1	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	0	—	24	11	4	—	—	—	8	—
I alt	172	271	—	12 696	2 129	1 946	4 484	3 853	269	15	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9, Nordmøre.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk 2/11 1980.

	I uken 20— 26/10 1980	I uken 27/10— 2/11 1980	I alt		Kvanta 1980 brukt til							
			Pr.4/11 1979	Pr.2/11 1980	Fersk		Frysing		Salting	Herme- tikk	Dyre-og fiskefor	Mcl og olje
					Ekspport	Innenl.	Konsum	Agn				
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feitsildfiskernes salgslag (Nord for Stad)												
Feit- og småsild	359	513	282	1 401	80	225	181	—	724	151	41	—
Nordsjøsild ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	145	172	2 263	1 546	—	—	—	3	18	969	375	180
Havbrisling ...	—	—	984	3 988	—	—	—	—	—	73	76	3 839
Makrell	—	—	25 748	14 339	—	52	9 039	2 303	193	2	130	2 620
Vinterlodde ...	—	—	543 298	553 546	—	—	30 853	—	—	889	10 386	511 418
Sommerlodde ..	7 663	1 710	583 487	523 894	—	—	—	—	—	—	—	523 894
Øyepål	30	61	13 591	8 472	—	—	—	—	—	—	1 250	7 221
Tobis	—	136	390	1 731	—	—	—	—	—	—	—	1 731
Kolmule	—	—	57 617	32 571	—	—	348	—	—	—	133	32 090
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	8 198	2 593	1 227 659	1 141 489	80	277	40 421	2 306	935	2 084	12 391	1 082 994
Noregs sildesalgslag (Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	691	884	70	288	—	—	526	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	1 355	3 338	916	29	62	—	—	2 332	—	—
Nordsjøsild ...	—	—	153	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	101	17	7 381	6 258	—	31	—	—	117	5 821	288	—
Havbrisling ...	545	6 812	58 160	54 272	—	—	—	—	—	1 121	365	52 785
Vinterlodde ...	—	—	377	10 815	—	—	—	—	—	—	405	10 411
Sommerlodde ..	309	—	88 051	51 001	—	—	—	—	—	—	—	51 001
Øyepål	410	613	112 536	115 778	—	—	—	—	—	—	10 703	105 076
Tobis	5 522	4 282	101 879	147 402	—	—	—	—	—	—	2 309	145 093
Kolmule	—	—	159 538	112 897	—	—	—	—	—	—	1 060	111 838
I alt	6 887	11 724	530 122	502 646	986	348	62	—	643	9 275	15 129	476 203
Noregs Makrellag S/L¹⁾ (Sør for Stad)												
Makrell	92	4	90 733	61 021	811	2 092	32 735	2 976	—	211	184	22 011
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	92	4	90 733	61 021	811	2 092	32 735	2 976	—	211	184	22 011
Samlede kvanta :												
Vintersild	—	—	691	884	70	288	—	—	526	—	—	—
Feit- og småsild	359	513	1 637	4 739	996	254	242	—	724	2 483	41	—
Nordsjøsild ...	—	—	153	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling ...	247	189	9 644	7 804	—	31	—	3	136	6 790	663	180
Havbrisling ...	545	6 812	59 144	58 260	—	—	—	—	—	1 194	441	56 625
Makrell	92	4	116 481	75 361	811	2 144	41 775	5 279	193	213	314	24 631
Vinterlodde ...	—	—	543 675	564 361	—	—	30 853	—	—	889	10 791	521 828
Sommerlodde ..	7 972	1 710	671 538	574 895	—	—	—	—	—	—	—	574 895
Øyepål	440	674	126 127	124 250	—	—	—	—	—	—	11 953	112 297
Tobis	5 522	4 418	102 270	149 133	—	—	—	—	—	—	2 309	146 824
Kolmule	—	—	217 155	145 469	—	—	348	—	—	—	1 193	143 928
Hestmakrell ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk ...	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	15 177	14 320	1 848 514	1 705 156	1 878	2 717	73 218	5 283	1 578	11 569	27 704	1 581 209

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 86,4 tonn, og pr. 2/11—1980, 2 315,7 tonn.

¹⁾ pr. 26/10.

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk sild	93
1 hl fersk lodde	97
1 hl fersk polartorsk	97
1 hl fersk øyepål	100

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh herring	93
1 hectolitre fresh capelin	97
1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hectolitre fresh Norway pout	100

Omregningsfaktorer kg

1 hl fersk tobis	100
1 hl fersk kolmule	100
1 hl havbrisling (oppmåling)	95
1 skjeppes brisling (konsum)	17

Conversion factors kg

1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hectolitre blue whiting	100
1 hectolitre sprat for meal	95
1 skjeppes sprat for human consumption	17

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVF.

Kjøp og salg av fiskefartøy

*Det naturlige
mellomledd —*

J. GRAN & CO.
SKIPSMEKLERE

KONG OSCARSGT. 62, 5000 BERGEN • TLF. 05-312711 • TELEX: 42025 wensa

